

SUKHMANI SAHIB

The Fount of Serenity

By the same author :

- *Japji* : English Translation
- *Jaap Sahib and other Hymns* : English Translation
- *Zafarnamah* : English Translation
- *Nitnem (A Sikh's Communion with the Guru)* : English Translation

SUKHMANI SAHIB

THE FOUNT OF SERENITY

by

PROF. SURINDERJIT SINGH

Singh Brothers
Amritsar

SUKHMANI SAHIB

The Fount of Serenity

by

Prof. Surinderjit Singh

175-B, Bhai Randhir Singh Nagar, Ludhiana

Tele. : 0161-2461175

© Prof. Surinderjit Singh

ISBN 81-7205-454-8

First Edition May 2010

Price : Rs. 150-00

Publishers :

Singh Brothers

Bazar Mai Sewan, Amritsar - 143 006

S.C.O. 223-24, City Centre, Amritsar - 143 001

E-mail : singhbro@vsnl.com

Website : www.singhbrothers.com

Printers :

PRINTWELL, 146, INDUSTRIAL FOCAL POINT, AMRITSAR.

A word, in obeisance

SUKHMANI

The Fount of Serenity

Sukhmani, the Psalm of Serenity, is the longest composition of Guru Arjan Dev, the fifth Guru of the Sikhs. It is a gem of spiritual enlightenment. The composition is an ambrosial stream of hope, equipoise and equanimity to wash away the stains of worldly sufferings and sorrows. The essence of the whole composition is epitomized in the couplet that introduces the first stanza of the first Canto. It reads:

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

Sukhmanī sukh amṛit prabh nām(u).

Bhagat janā kai man(i) bisrām.

Lord's name is Sukhmani, peace-giving Nectar

It ever abides in the mind of His devotees.

With this couplet, the Guru sets the preamble to the lofty composition in which he enunciates and illustrates the numerous components that act as deterrents to man's aberrant behaviour and spiritual edification. Alongside are offered adequate cues for steering oneself clear of the worldly pitfalls such as greed, jealousy, lust, attachment and pride. Treading under the light of the Psalms, the pilgrim undergoes inner tranquility in this strife-torn world and gets assured of being fully guarded against all the ills that might detract him from the spiritual pursuit. Its true potency is revealed when a devotee makes a concentrated submergence into each and every step of its structure.

The Sukhmani has a unique structural unity. It has 24 staves (*Salokas*), one out of which begins each Canto (*Ashtpadi*). There

are 24 cantos, each containing 8 stanzas. Each Stanza has ten lines, that is, five couplets. All the 24 cantos have sequential unity of the overall theme: a grateful, hence blissful living—the perfection of man mentally, morally and spiritually. The stave of each canto gives the gist of the stanzas that follow.

The first canto sums up the boons of contemplation and meditation. It tells that all physical pain and sorrow may vanish through the sincere remembrance of *Nām* (God's Holy Name), and the individual becomes physically healthy and mentally strong. Such people find abundant inner strength to devote themselves to the public good and develop endurance to overcome all worldly obstacles.

The second canto tells us that "practicing holiness" reduces man's propensity to sin. It also provides an escape from the hardships of life. One comes to inner peace and spiritual joy.

In the third canto, the Guru states that any study of holy texts, the performance of austerities and various religious practices such as giving away much in charity, cannot be compared with the benefits obtainable by reading or listening to the Sacred Word. Meditation and nobility of conduct only can provide a passport to the Divine Court.

Canto four stresses the need for good behaviour. Man is a thinking animal and should anticipate consequences of his actions. Learning and cleverness cannot hide a filthy mind. Man must keep himself away from stealing and slander, give up greed in all forms and remember that all worldly things are bound to perish.

In canto five, we learn to thank God for all His various gifts and treasures, which He gives us. Man should compare himself to the less fortunate and feel blessed for the bounties given to him.

Canto six enumerates God's gifts to man: a healthy body, the choicest delicacies to eat, silks and jewels to wear and pleasant music to hear. Should we not thank the Lord for all His gifts by singing paeans in His glory?

Canto seven dwells on the attributes of the saints: their self-

control and their benevolence towards the human beings. Joining their company brings hope and peace. They never turn any one away empty-handed.

Similarly, an appreciation of the God-oriented man – the *Brahmgiānī* – is found in canto eight. He is kind, patient, humble and carefree. He offers help and support to all without any inhibition. He is the refuge of the forsaken and the lost, whom he accepts and treats like the members of his family.

In canto nine, Guru Arjan defines the various types of holy persons like the *Pandit*, *Vaishnav*, *Bhagwatī* and the lowly placed. Of these, the best is the *Jivan Mukta* – the *liberated one*, who has acquired immortality while still alive.

Canto ten deals with the various types of people and substances, both good and bad. How the conceited men blindly follow their basic nature, while the seekers and seers who win God's grace attain the goal of salvation in this life. Man's powers are limited; the more he knows, the less he comprehends.

In canto eleven, the Guru tells us that the meek and the humble win God's love while the haughty and the vain find no peace or joy. Man's desires are limited but his cravings are beyond appeasement. It is only when his time comes that he may join the company of the holy, and then he gets a glimpse of His radiation within. Such a man realizes True happiness, for such a vision is powerfully blessed.

Canto twelve dwells on the lot of the boastful and the arrogant. Self-indulgent and money-grabbers waste away their lives in eating and sleeping. If ever an egoist performs good deeds, he, all too often, only inflates his own conceit. Pride and mental peace never go together.

Canto thirteen tells us of the need to associate ourselves with saintly people and of avoiding their slander. A slanderer is spiritually insolvent and a corrupter of all. However, if the saint blesses him, he too will get peace of mind and benediction.

Canto fourteen points out that the mortals, by their very nature, are fickle and wayward. So no reliance can be placed on them. On the other hand, the holy ones are extremely helpful

and convey to their followers a true understanding of life and its goal.

Canto fifteen tells us that just as darkness is dispelled by light and a flash of lightening illuminates a track in the wilderness, so the Guru's instruction opens up our inner consciousness and reveals the hidden mysteries of spiritual life. This enables the seeker to throw away the garbage of worldliness and gather special merchandise, which will bring both profit and honour.

In canto sixteen, the Guru refers to God as the Director, Playwright and Actor and Viewer in His own plays, who assumes any role at any time and at any place. He also assigns roles in His play for individuals to act out.

In canto seventeen, the Guru emphasizes the qualities of a true believer of God, namely obedience and humility. A good master is pleased with a person who obeys him and is loyal to him. So a good and sincere disciple will be able to win the grace of God.

Canto eighteen stresses the characteristics of a seeker of Truth. He must give up his ego and surrender his will to the Guru. The Guru will then enrich his mind with compassion and spirituality. The Guru will remove his tensions and sorrows and give him wisdom and joy.

In canto nineteen, Guru Arjan warns the individuals of the distractions of life. Why does one spend all one's life amassing wealth, which will ultimately be of no use? All worldly knowledge and possessions will be left here after death. People should think of the attributes that would be helpful to them in the hereafter.

Canto twenty deals with the need of efforts for spiritual progress. Meditation is a self-sustaining step on the road to divinity. A love of virtue, goodness and remembrance of the qualities that we associate with God will make one noble and blissful.

In canto twenty-one, the Guru tells of the pre-creation state. Before creation, there was a great void. Then God, by His will,

manifested Himself in His own creation. So the universe came into existence where different people play out their various roles.

In canto twenty-two, there is a short list of God's attributes. He is the fountainhead of generosity and goodness. He selects people according to what He wants from them. He gives special protection to some but those who turn away from Him come to harm and grief.

Canto twenty-three tells us of the omnipotence of God. He created the fabric of the universe. He controls the stellar bodies. Mankind will be forever unable to understand their complexities as he gropes for clues to their unravelment. True seekers stand in wonderment at God's power and excellence.

In canto twenty-four, the benefits of the *Sukhmani* are expounded. The true devotee will be rewarded with health, culture, peace and enlightenment through the sincere recitation and assimilation of this Psalm of Peace. He will be crowned with glory both in this world and in God's court.

.....

The complete charter of the attributes related in the Composition portrays the unity of theme: the perfection of man mentally, morally and spiritually. The devotee recites the composition daily, follows strictly the do's and don'ts inscribed in it and enjoys the blissful aura of its ecstatic effect. The effect subsumes into the physical culture of the human being who gets transcended to realize to be *Jivan Mukta* – the *liberated one*, the aim-ultimo of a living soul. Comprehension of its intrinsic excellence is imbibed intuitively when the devotee gets a view of the soulful core content of the Guru's word and the boon is assured in the final verdict:

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ॥

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ॥

Sabb te ūch tā kī sobhā banī.

Nānak eb guṇ(i) nām(u) sukhmanī.

The highest of all levels reaches the person's dignity, Nanak, for these virtues, is His *Nām* the source of serenity.

Prof. Puran Singh, the celebrated Sikh scholar, regards the universal appeal of the *Sukhmani* thus : "The Guru does not sing of a nation here, nor of any kingdom, nor of any war cries or of the victory yells of conquerors. It is a hymn that is to set all the loose screws of humanity right. *Sukhmani* is the music of the soul and the music of the union, which is the highest and intensest passion of the human soul."

The essence of *Sukhmani* is that our relationship with God is personal, intimate and soul related, and there is no need for the Almighty to reincarnate in human or angelic form. The dictum of the *Sukhmani* is that those who seek Him are worthy of His recognition. This is the gist when the Guru says:

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਜੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

Prabh kau simreh se purkh pradbhān.

Those who remember God
Are the Chief amongst men.

But such a status to be achieved is a rare accomplishment.

.....

With regard to maintaining appropriateness of the translation, the verses in English have been rendered in identical exactness to communicate the essence of the Guru's word in Punjabi. Adequate intoning of the lines finds apt equivalence whether the lines are didactic, assertive, imploring or inquisitive ones. In this process, versification undergoes involution of the sentences, complex or simple, and positioning of word forms as suited to the locution are taken utmost care of to accord poetic effect to the verses. Special effect has been maintained, as far as possible, through equal iambs or syllabic numbers to justify rhyme and rhythm in the couplets. Such a tenor adds to the veracity of the translation.

Lexiconic selection becomes the most essential constituent for registral aptness of the expression – connotative or denotative, referential or analogic, reflexive or reflective, as it may be. One has to peer deep into the religio-ethical, mythological, philosophical, cultural or linguistic roots of the

expression so as to impart its discrete exact transference in the second language. Here in this enterprise, genuine word equivalence appears apparent and self-explicative quite justifiably. However, a few words like *Brahmgyānī*, *Paṇḍit*, *Bhagautī*, *Vaishnav* or *Pārbrabm* are retained as in the original. But the inference becomes equally clear.

Lay out of the composition with one Canto (*Ashtpadi*) on one page – original in Punjabi, transliteration in English and then the translation in English provides ease and convenience to the reader. Every *Shaloka* (the stave) appears independently on separate page and thus the whole text spread to 216 pages becomes an easily manageable size of the work.

.....

I feel fascinated and overwhelmed with the understanding that the translator must have enjoyed intuitively an inward ambrosial charm by assiduously delving deep into the divine depths of the Guru's mental lap, and then only he could express the Guru's word in its apt equivalence from Punjabi into English. The lingua-transformed version is a laudable service in spreading the Guru's word especially amongst the non-Punjabi but English-literate people. And the translator, shall, as humble devotee, enjoy immensely the Guru's blessings for spreading His Word, pan global, among people of diverse strata not excluding our non-resident Punjabis.

Shall I not reminisce the exclamation that John Keats, the early nineteenth century Romantic poet in English, experienced on first looking into Chapman's Homer translated from Greek into English? Such a thrill would be experienced equally well by many when the non-literate in Punjabi read the translated version in sublimely versified form in English, exactly as we hail to read the original in Gurmukhi.

AMRITSAR

April 14, 2010.

— J.S. Jogi

Email: jsjogi@yahoo.com

ACKNOWLEDGEMENTS

Sukhmani Sahib is an important composition by the fifth Master, Guru Arjan Dev. It is recited as a daily prayer by many devout Sikhs as well as by non-Sikhs. It gives solace to the mind and soul. One who recites *Sukhmani Sahib* with love and gives it a place in his heart, is enabled to commune with the Lord. He is attuned with the Ultimate Truth and he transcends the worldly desires.

We are fortunate enough that Prof. Surinderjit Singh, retired as a college teacher, has devoted himself to translate the divine Hymns in a lucid language for our coming generation. His translations of the *Japji* and *Jāp Sāhib* have already earned him a good name and fame. He actually recreates the text into English verse and follows the rhyme-scheme of the original text. It is really an arduous job, which he is executing as a labour of love. Sometimes he has to spend hours or days to find a suitable equivalent. We do not find suitable words to express our gratitude to the translator who has given us an opportunity to publish this unique transcreation.

We have also incorporated the original text in Gurmukhi and Roman to increase the utility of this book. The transliteration of text into Roman has been done by S. Gurjit Singh for which we are thankful to him.

Prof. Joginder Singh Jogi has been kind enough to go through the whole translation and give some valuable suggestions. He has also written an introductory note to the book which enhances the value of the book. We are extremely grateful to Prof. Jogi for his kind assistance.

S. Harjit Singh processed the data of the book meticulously and Sh. Rajesh Sharma read the proofs arduously. They also deserve our appreciation.

We hope the book will warmly be received by the young readers who are deprived of the knowledge of Punjabi language.

—Publishers

KEY TO PRONUNCIATION

In order to facilitate the correct pronunciation of the original Gurmukhi (Punjabi) script the following key has been used while transcribing it into Roman script.

<i>Gurmukhi Letter</i>	<i>Vowel Symbol</i>	<i>Roman Script equivalents</i>
ਅ		a (as in <i>but</i>)
ਆ	ੴ	ā, aa (as in <i>car</i>)
ਇ	ਫ	i (as in <i>sit</i>)
ਈ	ੀ	ī (as in <i>week</i>)
ਉ	ੁ	u (as in <i>pul</i>)
ਊ	ੂ	ū (as in <i>fool</i>)
ਏ	ੇ	e (as in <i>male</i>)
ਐ	ੈ	ai (as in <i>cat</i>)
ਓ	ੋ	o (as in <i>soap</i>)
ਔ	ੌ	au (as in <i>cost</i>)
ਸ		s (as in <i>sun</i>)
ਹ		h (as in <i>he</i>)
ਕ		k (as in <i>king</i>)
ਖ		kh (as in <i>khaddar</i>)
ਗ		g (as in <i>leg</i>)
ਘ		gh (as in <i>ghee</i>)
ਙ		ng (as in <i>ring</i>)
ਚ		ch (as in <i>church</i>)
ਛ		chh (as in <i>Chhatarpur</i>)
ਜ		j (as in <i>Japan</i>)
ਝ		jh (as in <i>Jhansi</i>)
ਞ		ñ
ਟ		ṭ (as in <i>cul</i>)
ਠ		ṭh (as in <i>thug</i>)
ਡ		ḍ (as in <i>doctor</i>)
ਢ		ḍh

KAY TO PRONUNCIATION

Gurmukhi Letter	Vowel Symbol	Roman Script equivalents
ੲ		ṛ (as in <i>Runn of Kulch</i>)
ਤ		t (as in <i>Telugu</i>)
ਥ		th (as in <i>thumb</i>)
ਦ		d (as in <i>thee</i>)
ਧ		dh (as in <i>dhobi</i>)
ਨ		n (as in <i>nun</i>)
ਪ		p (as in <i>pin</i>)
ਫ		ph (as in <i>phase</i>)
ਬ		b (as in <i>bed</i>)
ਭ		bh (as in <i>bhang</i>)
ਮ		m (as in <i>man</i>)
ਯ		y (as in <i>year</i>)
ਰ		r (as in <i>ring</i>)
ਲ		l (as in <i>love</i>)
ਵ		v (as in <i>valley</i>)
ੜ		ṛ (as in <i>Roorkee</i>)
ੜ		rh (as in <i>saree</i>)
ਸ਼		sh (as in <i>show</i>)
ਖ਼		kh (as in <i>khan</i>)
ਗ਼		gh (as in <i>Ghazal</i>)
ਜ਼		z (as in <i>zero</i>)
ਫ਼		f (as in <i>feet</i>)

Nasal Sound

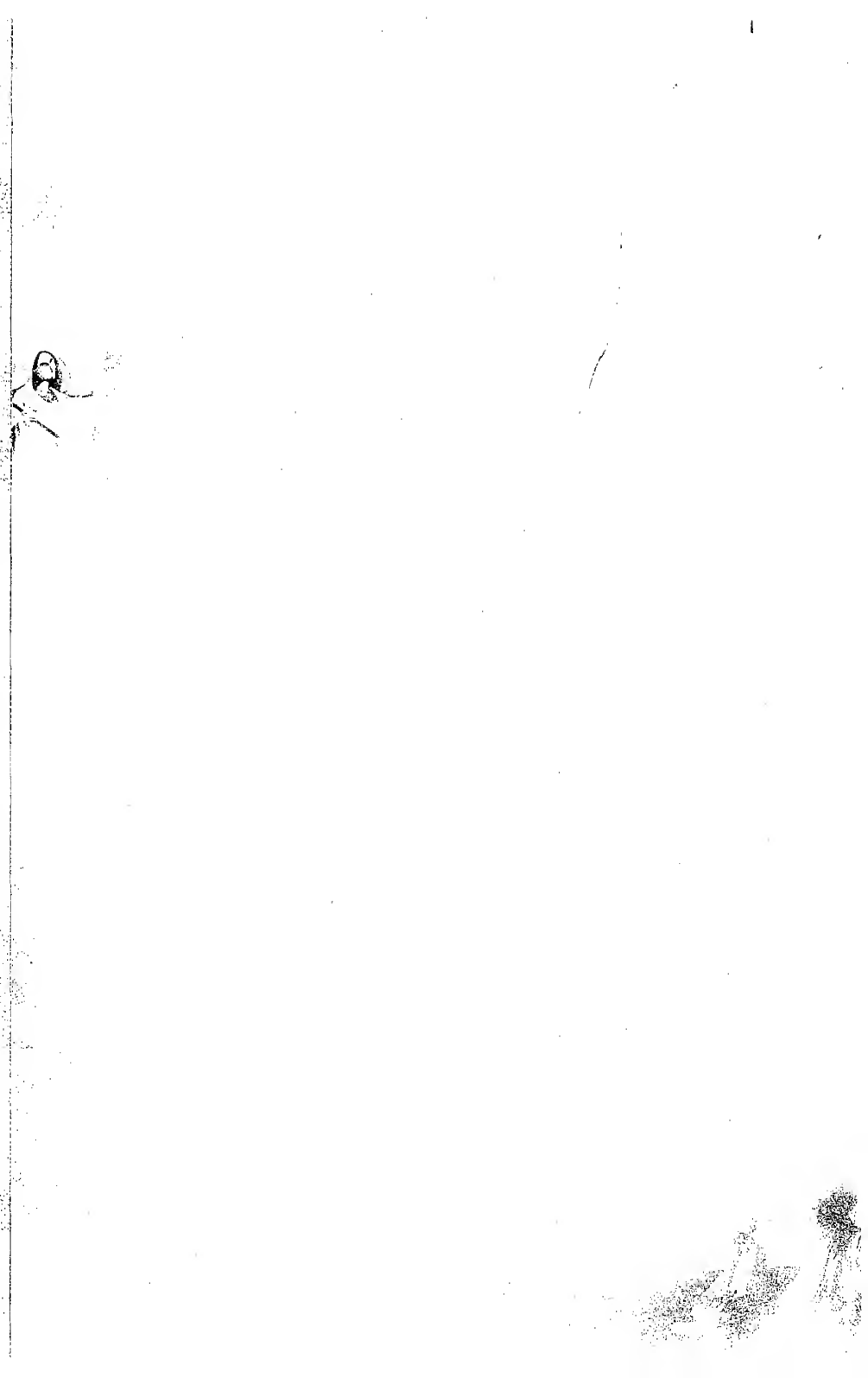
ੰ	ṅ (as in <i>single</i>)
ੰ	ṇ (as in <i>plant</i>)

Note : The short vowels /ṛ/ and /ṛ/ were used at the end of certain words in medieval Punjabi to represent *certain cases*. Usually a modern Punjabi speaker, in general, is unable to pronounce these short vowels at the last position. We have used these short vowels in brackets as (u) and (i) towards the end, which of course, help to transcribe the exact spellings of *Sukhmanī Sābih*.

SOME MUSINGS

Innumerable are the thought currents of *Guru Bāṇī*. The deeper you delve into, your musings multiply manifold. Please add to the following after a sustained perusal of *Sukhmanī Sāhib*.

His *Naam* is the Fount of tranquility
It abides in the mind of His devotee
In the Universe, the earth is set apart
For man to enshrine *Naam* in his heart
All attributes lie in the Sovran's *Naam*
It cleanses, edifies, blesses beatific calm
The Lord's bounties are in plentiude
Immense is man's base ingratitude
Seek ye avidly ever, the *Sādhū's* sodality
That you do remember Him in continuity
The slander of the Supreme One's saints
Soils the mind with all the possible taints
The saints are the Sovran's people chosen
They help row across, their slanderers even
Hope for all other shelters, O' man abjure
The Lord's refuge alone is lasting and sure
The earth is established for the mankind
To dwell on the Sovran Lord in their mind
Being deluded I have passed thro' lives so many
I beseech Thee, in Thy worship Thou engage me
Dwelling on Thee, is the finest of all doings
It has emancipated countless human beings
Who has realized the Glory of the Dieu True
Is hailed reverently as the Prefect *Sat Guru*.

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ੫ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥
ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

Ik Oaṅkār Sat(i)gurprasād(i).

GAURĪ SUKHMANĪ MAHALĀ 5.

SALOK(U)

Ād(i) Gur-e namah. Jugād(i) gur-e namah.

Sat(i)gur-e namah. Srī Gurdev-e namah.(1)

God is one. He is realised by the grace of the True Guru.

GAURĪ SUKHMANĪ MAHALĀ V

SHALOK

Hail the Primordial Guru

Hail the Primeval Guru

Hail the Sat Guru

Hail Guru, the Dieu

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
 ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥
 ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥
 ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥
 ਕਾਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥
 ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥
 ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ਚਰਾਉ॥

ASTPADI.

Simrau simar(i) simar(i) sukh(u) pāvau.
Kal(i) kales tan māb(i) miṭāvau.
Simrau jās(u) bisuñbhar ekai.
Nām(u) japat aganat anekai.
Bed purān simrit(i) sudhākhyar.
Kīne Rām Nām ik ākhyar.
Kinkā ek jis(u) jī-a basāvai.
Tā kī mahimā ganī na āvai.
Kāñkhī ekai daras tuhāro.
Nānak un saṅg(i) mohe udhāro.(1)
Sukhmanī sukh anmrit prabh Nām(u).
Bhagat janā kai man(i) bisrām.(Rahāo)

ASHTPADI

Dwell I on Him, dwelling tranquillity I gain,
 From my body I remove all suffering and pain.
 Dwell on the Lord, the Sustainer of His Sway,
 His Naam, who recite beyond count are they.
 As the true Scripture; Veda, Purana or Simrity,
 His own Naam was made, by the One Deity.
 Minim of His Naam, whom He makes imbibe,
 No words can verily, his true glory describe.
 O, Sovran who yearn for a glimpse of Thee,
 Nanak beseeches, "In their Sodality save me."
 Lord's Naam is Sukhmani, peace giving Nectar
 It ever abides in the mind of His worshipper (Rahao).

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

Prabh kai simran(i) garbh(i) na basai.
Prabh kai simran(i) dūkh jam(u) nasai.
Prabh kai simran(i) kāl(u) par-barai.
Prabh kai simran(i) dusman(u) tarai.
Prabh simrat kachhu bighan(u) na lāgai.
Prabh kai simran(i) an-din(u) jāgai.
Prabh kai simran(i) bhau na biāpai.
Prabh kai simran(i) dukh(u) na santāpai.
Prabh kā simran(u) sādḥ kai saṅg(i).
Sarab nidhān Nānak Har(i) raṅg(i).(2)

By dwelling on Him, one is not in womb recast,
 By dwelling on Him, Yamas' fear, woes fly past.
 By dwelling on Him, one keeps death at bay,
 By dwelling on Him, all the foes veer away.
 By dwelling on Him, no obstacles cross the way,
 By dwelling on Him, one is Lord-aware every day.
 By dwelling on Him, no fear can ever prevail,
 By dwelling on Him, no sorrow can ever assail.
 In the Sodality of Sadhus, on the Lord one dwells,
 Riches abound Nanak, when His love within wells.2.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸ਼ਨਾਨੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥
 ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

Prabh kai simran(i) ridh(i) sidh(i) nau-nidh(i).
Prabh kai simran(i) giān(u) dhiān(u) tat(u) budh(i).
Prabh kai simran(i) jap tap pūjā.
Prabh kai simran(i) hinsai dūjā.
Prabh kai simran(i) tīrath isnānī.
Prabh kai simran(i) dargah mānī.
Prabh kai simran(i) hoe su bhalā.
Prabh kai simran(i) suphal phalā.
Se simreh jin āp(i) simrāe.
Nānak tā kai lāgau pāe.(3)

In dwelling on Him, lie glory, psychic power treasures all,
 In dwelling on Him, lie meditation, lore, transvision withal.
 In dwelling on Him, recitation, penance, worship lies,
 By dwelling on Him, the sense of Duality forever dies.
 By dwelling on Him, bathe at the Inner Fountain,
 By dwelling on Him, honour at His Court obtain.
 By dwelling on Him, one extols whatever He wills,
 By dwelling on Him, the life's aim one truly fulfills.
 Whom He causes to dwell, on Him dwell they,
 At their feet, Nanak, doth adoringly himself lay.3.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ॥੪॥

Prabh kā simran(u) sabh te ūchā.
Prabh kai simran(i) udhre mūchā.
Prabh kai simran(i) trisnā bujbhai.
Prabh kai simran(i) sabh(u) kichh(u) sujhai.
Prabh kai simran(i) nāhī jam trāsā.
Prabh kai simran(i) pūran āsā.
Prabh kai simran(i) man kī mal(u) jāe.
Anmrit Nām(u) rid māb(i) samāe.
Prabh jī baseh sādḥ kī rasnā.
Nānak jan kā dāsan(i) dasnā.(4)

Dwelling on Him, is the finest of all our doings,
 Dwelling on Him, has saved countless beings.
 By dwelling on Him, all cravings are stilled,
 By dwelling on Him, true insight is instilled.
 By dwelling on Him, the fear of death is excised,
 By dwelling on Him, all our hopes are realized.
 By dwelling on Him, all impurities leave the mind,
 And His Nectarine Naam is in the heart enshrined.
 On the tongue of a Sadhu always abides Parbraham,
 Nanak prays, "May I the slave of His slaves become".4.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

Prabh kau simreh se dhanvan̄te.
Prabh kau simreh se pat(i)van̄te.
Prabh kau simreh se jan parvān.
Prabh kau simreh se purakh pradhān.
Prabh kau simreh se hemuhtāje.
Prabh kau simreh se sarab ke rāje.
Prabh kau simreh se sukhvāsī.
Prabh kau simreh sadā abināsī.
Simran te lāge jin āp(i) daiālā.
Nānak jan kī maṅgai ravālā.(5)

Who dwell on Him, true wealth they obtain,
 Who dwell on Him, true honour they attain.
 Who dwell on Him, His acceptance they receive,
 Who dwell on Him, great pre-eminence achieve.
 Who dwell on Him, they rise above dependence,
 Who dwell on Him, over all attain ascendance.
 Who dwell on Him, they savour bliss supernal,
 Who dwell on Him, near the Sovran Lord dwell.
 On whom He is clement, on Him dwell they,
 For the dust of such devotee's feet, doth Nanak pray.5.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੇ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ॥
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ॥
 ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ॥੬॥

*Prabh kau simreh se par-upkārī.
 Prabh kau simreh tin sad balihārī.
 Prabh kau simreh se mukh subāve.
 Prabh kau simreh tin sūkh(i) bihāvai.
 Prabh kau simreh tin ātam(u) jītā.
 Prabh kau simreh tin nirmal rītā.
 Prabh kau simreh tin anad ghanere.
 Prabh kau simreh baseh Har(i) nere.
 Sant kripā te an-din(u) jāg(i).
 Nānak simran(u) pūrai bhāg(i).(6)*

Who dwell on Him, for others weal ever endeavour,
 Who dwell on Him, to them I am a sacrifice forever.
 Who dwell on Him, their faces gracefully glow,
 Who dwell on Him, tranquil is their life's flow.
 Who dwell on Him, their inner self subdue,
 Who dwell on Him, are in their living true.
 Who dwell on Him, have bliss in abundance,
 Who dwell on Him, abide in His Immanence.
 By the Saints blessing, His awareness perceive,
 On Him dwell they Nanak, who His Grace receive.6.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਰਚਲ ਆਸਨੁ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥
 ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥
 ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

Prabh kai simran(i) kāraj pūre.
Prabh kai simran(i) kab-hu na jhūre.
Prabh kai simran(i) har(i)gun bānī.
Prabh kai simran(i) sahaj(i) samānī.
Prabh kai simran(i) nihchal āsan(u).
Prabh kai simran(i) kāmāl bigāsan(u).
Prabh kai simran(i) anhad jhunkār.
Sukh(u) Prabh simran kā ant(u) na pār.
Simreh se jan jin kau Prabh mae-ā..
Nānak tin jan sarnī pae-ā.(7)

By dwelling on Him, success in all doings find,
 By dwelling on Him, nothing agitates the mind.
 By dwelling on Him, daily in His eulogy remain,
 By dwelling on Him, the equi-poised state gain.
 By dwelling on Him, the capricious mind stills,
 By dwelling on Him, beatitude in the heart fills.
 By dwelling on Him, Unstruck Melody within rings,
 Boundless is the bliss, that dwelling on Him brings.
 Dwell they, on whom the Lord His Mercy bestows,
 For shelter before them Nanak in supplication bows.7

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

Har(i) simran(u) kar(i) bhagat pragtāe.
 Har(i) simran(i) lag(i) Bed upāe.
 Har(i) simran(i) bhae sidh jatī dāte.
 Har(i) simran(i) nīch chahu kuñṭ jāle.
 Har(i) simran(i) dhārī sabh dharnā.
 Simar(i) simar(i) Har(i) kāran karnā.
 Har(i) simran(i) kīo sagal akārā.
 Har(i) simran maib āp(i) Nirāṇkārā.
 Kar(i) kirpā jis(u) āp(i) bujhāiā.
 Nānak gurmukh(i) Har(i) simran(u) tin(i) pāiā: (8.1)

Dwelling on Him, His devotees gained renown,
 Dwelling on Him, were the Vedas penned down.
 Dwelling on Him, men, Sidhas, Celibate, donors became,
 Dwelling on Him, the humble attained worldwide fame.
 The dwelling on Him, sustains our earthly sway,
 On the Cause of all causes ever dwell thou aye !
 For dwelling on Him, He created all the Expanse,
 And where is He Dwelt on, there dwells He hence.
 In His Grace on whom He bestows this sense profound,
 Nanak, through Guru, this dwelling on Him they found.8.1.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥
ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

SALOK(U).

*Dīn dard dukh bhañjanā ghaṭ(i) ghaṭ(i) Nāth anāth.
Saran(i) tumhārī ā-io Nānak ke Prabh sāth.(1)*

SHALOK

Annuler of pain and sufferings of the poor,
In every being Immanent, Espouser of earth's scum.
For Thy refuge as a suppliant I have come,
Be, Thou, ever by Nanak's side, O, Sovran Parbrahm !

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥
 ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥
 ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥
 ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥
 ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥
 ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ASṬPADĪ.

Jah māt pitā sut mīt na bhāī.
Man ūhā nām(u) terai saṅg(i) sahāī.
Jah mahā bhae-ān dūt jam dalai.
Tah keval Nām(u) saṅg(i) terai chalai.
Jah muskal hovai at(i) bhārī.
Har(i) ko Nām(u) khin māh(i) udhārī.
Anik punah-charan karat nahī tarai.
Har(i) ko Nām(u) koṭ(i) pāp par-harai.
Gurmukh(i) Nām(u) japoh man mere..
Nānak pāvoh sūkh ghanere.(1)

ASHTPADĪ

Where there is no father, mother, friend, son or brother,
 There O, soul, His Naam accompanies ye as a helper.
 Where horrendous Yamadoots in great numbers roam,
 There keeps thee company, Naam and Naam alone.
 Where a stupendous obstacle stands in the way,
 His Naam in the winking of an eye puts it away.
 The doing of much ritualism cannot help emancipate,
 Lord's Naam millions of sinful deeds doth obliterate.
 Instructed by Guru recite His Naam O, my mind,
 Blessings in abundance Nanak, shall ye then find.1.

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ॥
 ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ॥
 ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ॥
 ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ॥
 ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ॥
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ॥੨॥

*Sagal srist(i) ko rājā dukhīā.
 Har(i) kā nām(u) japat hoe sukhīā.
 Lākh karorī baṇdh(u) na parai.
 Har(i) kā nām(u) japat nistarai.
 Anik māiā raṅg tikh na bujhāvai.
 Har(i) kā Nām(u) japat āghāvai.
 Jih mārāg(i) eh(u) jāt ikelā.
 Tah Har(i) Nām(u) saṅg(i) hot suhelā.
 Aisā Nām(u) man sadā dhiāīai.
 Nānak gurmukh(i) param gat(i) pāīai.(2)*

The ruler of the world entire is beset with grief,
 With the uttering of his Naam, attains he relief.
 Even with crores behind him greed is not contained,
 By the recital of His Naam liberation from it is gained.
 Having many material goods, the hunger never abates,
 But the reciting of Lord's Naam, his desire-mind satiates.
 On that lonesome path where alone one has to tread,
 Lord's Naam there accompanies to stand in good stead.
 Thus O, mind on such a Naam eternally thou meditate,
 And Guru-attuned, Nanak is attained the beatific state.2.

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ॥
 ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ॥
 ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥
 ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਧੋਵੈ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਧੋਵੈ॥
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ॥
 ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ॥੩॥

*Chbutat nahī koṭ(i) lakh bāhī.
 Nām(u) japat tah pār(i) parāhī.
 Anik bighan jah āe saṅghārai.
 Har(i) kā Nām(u) tatkāḷ udhārai.
 Anik jon(i) janmai mar(i) jāṃ.
 Nām(u) japat pāvai bisrām.
 Hau mailā mal(u) kab-bu na dhovai.
 Har(i) kā Nām(u) koṭ(i) pāp khovai.
 Aisā Nām(u) japoh man raṅg(i).
 Nānak pāīai sādḥ kai saṅg(i).(3)*

Where millions of helpers fail to help one out,
 On reciting His Naam, deliverance comes about.
 Where countless impediments the mind distress,
 The Lord's Naam in an instant sears all the stress.
 Through countless lives one gyrates as decreed,
 On reciting Naam from this cycle gets one freed.
 The ego-defilement by one can never be cleared,
 By the Lord's Naam millions of sins are seared.
 Such a Naam, utter my mind filled with His affection,
 Nanak, in a Sadhu's company is gained this benefaction.

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ॥
 ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ॥
 ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਵਾਨੁ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ॥
 ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ॥
 ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ॥
 ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ॥
 ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ॥੪॥

*Jih mārag ke gane jāhe na kosā.
 Har(i) kā Nām(u) ūhā saṅg(i) tośā.
 Jih paidai mahā andh guhārā.
 Har(i) kā nām(u) saṅg(i) ujārā.
 Jihā paṁth(i) terā ko na siñānū.
 Har(i) kā Nām(u) tah nāl(i) pachhānū.
 Jih mahā bhae-ān tapat(i) bahu ghām.
 Tah Har(i) ke Nām kī tum ūpar(i) chhām.
 Jihā trikhā man tujh(u) ākarkhai.
 Tah Nānak Har(i) Har(i) amrit(u) barkhai.(4)*

On that path whose miles are beyond any count,
 Naam accompanies one as food and fare amount.
 On that path darkened by the nescience's night,
 Lord's Naam accompanies one as a beacon light.
 On that course where no one is thy acquaintance,
 Lord's Naam as thy friend with thee wends hence.
 Where there are scorching rays and heat intense,
 Lord's Naam there covers thee with shade dense.
 Where covetousness, O, my mind thee inflames,
 Nectar of His Naam, Nanak coolth therein rains.4.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟੁ ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

Bhagat janā kī bartan(i) Nām(u).
Sant janā kai man(i) bisrām(u).
Har(i) kā Nām(u) dās kī oṭ.
Har(i) kai Nām(i) udhare jan koṭ(i).
Har(i) jas(u) karat sant din(u) rāt(i).
Har(i) Har(i) aukhadh(u) sādḥ kamāt(i).
Har(i) jan kai Har(i) Nām(u) nidhān(u).
Pārbrāhm(i) jan kīno dān.
Man tan raṅg(i) rate raṅg ekai.
Nānak jan kai birat(i) bibekai.(5)

The daily working of His devotees, Naam guides,
 In the hearts of His Saint's, His Naam resides.
 His Naam is the lasting refuge of His slaves,
 Millions of His votaries, the Lord-Naam saves.
 His Saints day and night eulogise His Naam,
 Of the Lord's Naam, the Sadhus garner balm.
 His Naam is the only wealth, His devotee wants,
 Which the Sovran Supreme to His devotees grants.
 With the One Lord's love, is their body, mind ingrained,
 This way Nanak true discrimination by them is gained.5.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗੁ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥
 ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

Har(i) kā Nām(u) jan kau mukat(i) jugat(i).
Har(i) kai Nām(i) jan kau tripat(i) bbugat(i).
Har(i) kā Nām(u) jan kā rūp rang(u).
Har(i) Nām(u) japat kab parai na bhang(u).
Har(i) kā nām(u) jan kī vadiāī.
Har(i) kai Nām(i) jan sobhā pāī.
Har(i) kā Nām(u) jan kau bhog jog.
Har(i) Nām(u) japat kachhu nāb(i) biog(u).
Jan(u) rātā Har(i) Nām kī sevā.
Nānak pūjai Har(i) Har(i) Devā. (6)

His Naam for a devotee is the way of emancipation,
 Lord-Naam from worldly pleasures brings satiation.
 For a devotee, the Naam of the Lord is his person's beauty.
 On reciting the Lord's Naam nothing thwarts His devotee,
 The Lord's Naam for a devotee is the highest fame,
 Thro' the Lord's Naam a devotee attains great name.
 The Lord-Naam for a devotee is savouring attunement,
 On uttering the Lord's Naam feels he no estrangement.
 The devotee is immersed in dwelling on Naam Eternal,
 Nanak, abides he ever in the worship of the Sovran Supernal. 6.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ॥
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ॥
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ॥
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ॥੭॥

*Har(i) Har(i) jan kai māl(u) khajīnā.
 Har(i) dhan(u) jan kau āp(i) Prabh(i) dīnā.
 Har(i) Har(i) jan kai oṭ satāṇī.
 Har(i) pratāp(i) jan avar na jāṇī.
 Oṭ(i) pot(i) jan Har(i) ras rāte.
 Suñn samādh(i) Nām ras māte.
 Āṭh pahar jan(u) Har(i) Har(i) japai.
 Har(i) kā bhagat(u) pragat nahī chhapai.
 Har(i) kī bhagat(i) mukat(i) habu kare.
 Nānak jan saṅg kete tare.(7)*

For a devotee His Naam is his wealth and treasure,
 Which the Lord Himself bestows at His own pleasure.

His Naam for His devotee is his shield sans chink,
 By the Grace of the Lord of none else does he think.
 His devotees are imbued with the Nectar of His Naam,
 Inebriated with it ever, transcend they into tranquil calm.

His devotees recite the Lord's Naam day and night,
 Never remain they incognisable but enjoy lime light.

His worship on numerous persons bestows salvation,
 In their company Nanak, many others gain emancipation.7.

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ॥
 ਕਾਮਧੇਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ॥
 ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ॥
 ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ॥
 ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ॥
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥
 ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ॥
 ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥੮॥੨॥

*Pārjāt(u) eh(u) Har(i) ko Nām.
 Kāmdhen Har(i) Har(i) guṇ gām.
 Sabh te ūtam Har(i) kī kathā.
 Nām(u) sunat dard dukh lathā.
 Nām kī mahimā saṁt rid vasai.
 Saṁt pratāp(i) durat(u) sabh(u) nasai.
 Saṁt kā saṅg(u) vadhbhāgī pāīai.
 Saṁt kī sevā nām(u) dhiāīai.
 Nām tul(i) kachhu avar(u) na boe.
 Nānak gurmukh(i) Nām(u) pāvai jan(u) koe.(8.2)*

Lord's Naam is the wish-fulfilling Elysian Tree,
 The Cow-Celestial is the singing of His Hymnody.
 Finest of all the sermons is the telling of His Tale,
 On hearing His Naam suffering and grief turn tail.
 The glory of Lord's Naam dwells in a saint's heart,
 With the blessings of the saints all the sins depart.
 The company of saints by good fortune we find,
 In their service, on Naam, dwell we in our mind.
 Nothing else at all can with His Naam compare,
 Guru-attuned who get it, Nanak are indeed so rare.8.2.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ, ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ॥
ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲਿ॥੧॥

SALOK(U).

*Bahu sāstra bahu simritī, pekhe sarab ḍhaḍhol(i).
Pūjas(i) nāhī Har(i) Hare Nānak Nām amol.(1)*

SHALOK

Many a Shastra and many a Smritee,
Have I gone through with meticulous care.

Nanak all of them do in no way,
With the Lord's priceless Naam compare.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥
 ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥
 ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥
 ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੇ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥
 ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥
 ਨਹੀ ਭੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ASTPADI.

Jāp tāp giān sabh(i) dhīān.
Khṛṭ sāstra simrit(i) vakhiān.
Jog abhiās karam dhram kiriā.
Sagal tiāg(i) ban madhe phiriā.
Anik prakār kīe bahu jatnā.
Puñn dān home bahu ratnā.
Sarīr(u) kaṭāe homai kar(i) rātī.
Varat nem karai bahu bhātī.
Nahī tul(i) Rām Nām bīchār.
Nānak gurmukh(i) Nām(u) japīai ik bār.(1)

ASHTPADI

The chantings, penance, religious lore, meditations,
 The Six Hindu philosophies and Smritic exhortations.
 Yogic-practices, religious acts, rituals' performance,
 Renouncing home, wandering amidst jungles dense.
 In countless of ways making of endeavours many,
 Giving in charity, in sacrificial fire burning of ghee.
 Offering into the fire after cutting in bits, oneself,
 To various rigours and fasting, submitting thy self.
 None of them can the contemplation of Naam equal,
 In Guru-attunement even if we once on His Naam dwell.1.

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥
 ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥
 ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥
 ਕਨਿਕ ਅਸੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥
 ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥
 ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥
 ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥
 ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

*Nau khaṇḍ prithmī phirai chir(u) jīvai.
 Mahā udās(u) tapīsar(u) thīvai.
 Agan(i) māh(i) homat parān.
 Kanik asu haiivar bhūm(i) dān.
 Nioli karam karai habu āsan.
 Jain mārāg sañjam at(i) sādhan.
 Nimakh nimakh kar(i) sarīr(u) kaṭāvai.
 Tau bhī haumai mail(u) na jāvai.
 Har(i) ke Nām samsar(i) kachhu nāh(i).
 Nānak gurmiukh(i) Nām(u) japat gat(i) pāh(i).(2)*

Were one to live very long and wander world-wide,
 To become a great ascetic and in detachment abide.
 In the sacrificial fire were one himself to immolate,
 Gold, horses, steeds and estates were one to donate.
 Churn one's stomach, busy in many a Yogic performance,
 In Jain-way to mortify oneself, keep great continence.
 Were one to get one's flesh cut into little shreds,
 Even then the defilement of ego never one sheds.
 The Naam of the Sovran has no compeer of any kind,
 Guru-tuned reciting Naam, Nanak, salvation we find.2.

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ॥
ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ॥
ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ॥
ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ॥
ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ॥
ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ॥
ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ॥
ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਢੀ ਭੀਤਿ॥
ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੁਚ॥੩॥

Man kāmanā tīrath deb chhūtai.
Garab(u) gumān(u) na man te hūtai.
Soch karai dinas(u) ar(u) rāt(i).
Man kī mail(u) na tan te jāt(i).
Is(u) dehī kau babu sādhanā karai.
Man te kab-hū na bikhīā ṭarai.
Jal(i) dhovai babu deb anū(i).
Sudb kahā hoe kāchī bhūt(i).
Man Har(i) ke Nām kī mahimā ūch.
Nānak Nām(i) udhre patit babu mūch.(3)

To die at a Tirath, desires the mind of a person,
By this, pride from his mind shall no way lessen.
A person may wash his body all night and day,
The mind's dirt by body-bath does not go away.
A man may mortify his flesh in many a way,
His mind from sinfulness never turns away.
Man much washes his mortal frame in vain,
A muddy wall to the end shall muddy remain.
O, my mind, the glory of His Naam is supreme,
Nanak, His Naam doth countless sinners redeem.3.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
 ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥
 ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥
 ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥
 ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥
 ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥
 ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

Bahut(u) siāṇap jam kā bhau biāpai.
Anik jatan kar(i) trisan nā dhrāpai.
Bhekh anek agan(i) nahī bujhai.
Koṭ(i) upāw dargah nahī sijhai.
Chhūṭas(i) nāhī ūbh pae-āl(i).
Mohe biāpaih mātā jāl(i).
Avar kartūt(i) saglī jam(u) dānai.
Govind bhajan bin(u) til(u) nahī mānai.
Har(i) kā Nām(u) japat dukh(u) jāe.
Nānak bolai sahaj(i) subhāe.(4)

Death's fear affects those, with great ingenuity,
 Many artifices do not to their greed bring satiety.
 Wearing of various garbs does not still covetousness,
 Countless schemes don't help at His court, get access.
 Going high up or deep down can not help break loose,
 As attachments, Maya still entangle us in their noose.
 The Yama perialises us for whatever else we may do,
 Except the worship of the Lord when he lets us thro'.

On uttering Naam all sufferings melt away,
 Nanak, sayeth all this in a spontaneous way.4.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਰੈ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਚੈ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥
 ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

Chār(i) padārath je ko māgai.
Sādh janā kī sevā lāgai.
Je ko āpunā dūkh(u) miṭāvai.
Har(i) Har(i) Nām(u) ridai sad gāvai.
Je ko apunī sobhā lorai.
Sādh saṅg(i) eh haumai chhorai.
Je ko janam maraṅ te darai.
Sādh janā kī sarnī parai.
Jis(u) jan kau Prabh daras piāsā.
Nānak tā kai bal(i) bal(i) jāsā.(5)

If four Cardinal boons of life one wants to come by,
 Into the service of Sadhus one should oneself apply.

If one wants to end from one's life all suffering,
 One should heartily ever the Lord's praises sing.

If one desires in one's life-time to be glorified,
 In Sadhu's company one should shed one's pride.

If one fears the birth's and the death's recurrence,
 He should supplicate the Sadhus for shelter hence.

The devotee who longs for a glimpse of his Sovran,
 Saith Nanak, he is an eternal sacrifice to such a one.5.

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥
 ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ॥
 ਸੋਉ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ॥
 ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਗੀਨਾ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ॥
 ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ॥
 ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ॥
 ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥
 ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ॥੬॥

Sagal Purakh maib purakh(u) pradbān(u).
Sādh sang(i) jā kā mitai abhimān(u).
Āpas kau jo jāṇai nīchā.
Soū ganīai sabh te ūchā.
Jā kā man(u) hoe sagal kī rīnā.
Har(i) Har(i) Nām(u) tin(i) ghaṭ(i) ghaṭ(i) chīnā.
Man apune te burā miṭānā.
Pekhai sagal srist(i) sājanā.
Sūkh dūkh jan sam dristetā.
Nānak pāp punn nahī lepā. (6)

Amongst all persons pre-eminent stands he,
 Who loses his pride in the saint's company.
 Who holds himself as the lowest of the low,
 Him as the highest of high we should know.
 As the feet-dust of all who becomes in mind,
 In all hearts he perceives His Naam enshrined.
 Who from his mind all wickedness ends,
 In the world entire espies he only friends.
 Such a man with equanimity, weal and woe espies,
 Nanak beyond the ambit of good and evil he lies.6.

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥
 ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਬਾਉ ॥
 ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥
 ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

*Nirdhan kau dhan(u) tero Nāo.
 Nithāve kau Nāo terā thāo.
 Nimāne kau Prabh tero mān(u).
 Sagal ghaṭā kau devoh dān(u).
 Karan Karāvanhār Suāmī.
 Sagal ghaṭā ke antarjāmī.
 Apnī gat(i) mit(i) jānoh āpe.
 Āpan saṅg(i) āp(i) Prabh rāte.
 Tumrī ustat(i) tum te hoe.
 Nānak avar(u) na jānas(i) koe.(7)*

Thy Naam is the wealth of the penniless,
 Thy Naam is the shelter of the shelterless.
 The lowly O, Lord in Thee take pride,
 To all beings, sustenance Thou provide.
 The Master, Doer and Causer Thou art,
 Thou art the Controller of every heart.
 To Thee alone is Thy Entirety known,
 Thou art taken up with Thyself alone.
 O, Thou alone can render Thy own praise,
 Nanak, none else can aptly Thee appraise.7.

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥
 ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥
 ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥
 ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥
 ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

Sarab dharam maih sresat dharam(u).
Har(i) ko Nām(u) jap(i) nirmal karam(u).
Sagal kriā maih ūtam kiriā.
Sādh saṅg(i) durmat(i) mal(u) hiriā.
Sagal udam maih udam(u) bhalā.
Har(i) kā Nām(u) japoh jīa sadā.
Sagal bānī maih amrit bānī.
Har(i) ko jas(u) sun(i) rasan bakhānī.
Sagal thān te oh(u) ūtam thān(u).
Nānak jih ghaṭ(i) vasai Har(i) Nām(u).(8.3)

Of all the articles of faith, finest is the article,
 To refine one's conduct by His Naam's recital.
 Of all the ceremonials, finest is the ceremonial,
 In Sadhu's company the sense malefic to dispel.
 The noblest of all endeavours is the endeavour,
 The Sovran's Naam to recite O, being forever.
 Of all the utterances is that utterance nectared,
 Hearing the Lord's praise, its narration afterward.
 Of all the holy places is that heart most sanctified,
 Nanak, where the Lord's Naam hath come to abide.8.3.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

SALOK(U).

*Nirguniār iāniā so Prabh(u) sadā samāl(i).
Jin(i) kiā tis(u) chīl(i) rakb(u) Nānak nih-hī nāl(i).(1)*

SHALOK

O, virtueless being, O, nescient fool,
Ever thou that Sovran Lord remember.
Who created thee, keep Him in thy mind,
Nanak, He will stand by thee forever.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ॥
 ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥
 ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ॥
 ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ॥
 ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ॥
 ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ॥
 ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ॥
 ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ॥
 ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੂਝੈ॥
 ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ॥੧॥

ASTPADĪ.

*Ramāiā ke gun chet(i) parānī.
 Kavan mūl te kavan dristānī.
 Jīn(i) tūn sāj(i) savār(i) sigārīā.
 Garbh agan(i) maib jineh ubārīā.
 Bār bivasthā lujheh piārai dūdh.
 Bhar(i) joban bhojan sukh sūdh.
 Birdh(i) bhaiā ūpar(i) sāk sain.
 Mukh(i) apiāo baith kau dain.
 Eh(u) nirgun(u) gun(u) kachbhū na būjhai.
 Bakhas(i) lehu tau Nānak sījhai.(1)*

ASHTPADĪ

Keep thou the boons of the Glorious in thy remembrance,
 From what a base Who produced thy handsome appearance.
 After creating, Who adorned thee with a fine bloom,
 Who kept thee alive amidst the fires of the womb.
 In thy childhood who milk for drinking thee supplies,
 In lusty youth, thee with food and comfort who plies.
 On getting old who gives thee kith and kindred,
 To feed thee and attend upon thyself in thy bed.
 This worthless being not even a single boon perceives,
 Bestow Thy Grace, that successful life, Nanak, achieves.1.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥
 ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥
 ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥
 ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥
 ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥
 ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

*Jih prasād(i) dhar ūpar(i) sukh baseh.
 Sut bhrāt mīt banitā saṅg(i) baseh.
 Jih prasād(i) pīveh sītal jalā.
 Sukhdāī pavan(u) pāvak(u) amulā.
 Jih prasād(i) bhogeh sabh(i) rasā.
 Sagal samagrī saṅg(i) sāth(i) basā.
 Dine hast pāv karan netra rasnā.
 Tiseh tiāg(i) avar saṅg(i) rachnā.
 Aise dokh mūr andh biāpe.
 Nānak kāḍh(i) lehu Prabh āpe.(2)*

By whose Grace thou live with ease on this earth,
 With friend, brother, son and spouse enjoy mirth.
 By whose Grace thou drink water cool and sparkling,
 Art served by fires invaluable and winds refreshing.
 By whose Grace thou relish savours of every kind,
 All necessary things of life at thy disposal thou find.
 With tongue, hands, feet, eyes, ears art thou blessed,
 Forsaking Him with other things get thou obsessed.
 This nescient fool is engrossed thus in sinful ways,
 In Thy Grace save him Thyself, Nanak humbly prays.2.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥
 ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥
 ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥
 ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
 ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥
 ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੁਲਨਹਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

Ād(i) ant(i) jo rākhanhār(u).
Tis sio prīt(i) na karai gavār(u).
Jā kī sevā nav nidh(i) pāvai.
Tā sio mūrā man(u) nabī lāvai.
Jo ṭhākur(u) sad sadā hajūre.
Tā kau andhā jānat dūre.
Jā kī ṭahal pāvai dargah mān(u).
Tiseh bisārai mugadh ajān(u).
Sadā sadā eb(u) bhūlanhār(u).
Nānak rākhanhār(u) apār(u).(3)

Who is our Saviour from life's beginning to its close,
 For Him the nescient fool, no affection at all shows.
 Serving whom, all worldly treasures one receives,
 For Him the boorish mind no attraction conceives.
 The Sovran Lord who is forever before him present,
 The nescient fool thinks of Him as far far distant.
 Serving whom at His Divine Court honour he gets,
 That Gracious Lord, the nescient fool clean forgets.
 Eternally, ever forgetful is this man in his ways,
 Nanak, the Lord of infinite Grace, redeems always.3.

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥
 ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਬੂਠੁ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥
 ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥
 ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥
 ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥
 ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥
 ਚੰਦਨੁ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥
 ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥
 ਅੰਧੁ ਕੂਪੁ ਮਹਿ ਪਤਿਤੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥

Ratan(u) tiāg(i) kauḍī saṅg(i) rachai.
Sāch(u) chhod(i) bhūth saṅg(i) machai.
Jo chhāḍnā su asthir(u) kar(i) mānai.
Jo hovan(u) so dūr(i) parānai.
Chhod(i) jāe tis kā sram(u) karai.
Saṅg(i) sabāī tis(u) par-harai.
Chāndan lep(u) utārai dhoē.
Gardhab prīt(i) bhasam saṅg(i) hoe.
Āndh kūp maith patit bīkrāl.
Nānak kāḍh(i) lehu Prabh dai-āl.(4)

Spurning the Naam Jewel, over shells a man gloats,
 Discarding the Truth, with false possessions bloats.
 What he has to leave behind, as lasting believes,
 The Inevitable Death as far far away he conceives.
 Exerts himself for things he has to leave behind,
 Who helps him hereafter casts Him out of his mind.
 Like an ass he shakes off the coating of Chandan,
 And loves instead to roll in ashes with abandon.
 He has fallen in the nescience's well abhorrent,
 Saith Nanak, "Pull him out, O, Thou Lord Clement."4.

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ॥
 ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥
 ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ॥
 ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ॥
 ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ॥
 ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ॥
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ॥
 ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ॥
 ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ॥
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ॥੫॥

Kartūt(i) pasū kī mānas jāṭ(i).
Lok pachārā karai din(u) rāt(i).
Bāhar(i) bhekh aṅtar(i) mal(u) māiā.
Chhapas(i) nāhe kachhu karai chhapāiā.
Bāhar(i) giān dhiān isnān.
Aṅtar(i) biāpai lobh(u) suān(u).
Aṅtar(i) agan(i) bāhar(i) tan(u) suāh.
Gal(i) pāthar kaise tarai athāh.
Jā kai aṅtar(i) basai Prabh(u) āp(i).
Nānak te jan sahaj(i) samāt(i).(5)

His deeds are beastly though a human form has he,
 In hood-winking people day and night, keeps busy.
 His exterior is holy but has Mayaic filth inside,
 Whatever he may do he can't his true self hide.
 In lore, meditation, holy baths he seems to engage,
 All the while within the fires of covetousness rage.
 Ash-smear'd is his body but desires burn within him,
 A stone around neck how can the Fathomless he swim.
 Within whose mind the Lord Himself resides,
 Nanak, such a blessed being in equipoise abides.5.

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥
 ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਭੋਰਾ ॥
 ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥
 ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥
 ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥
 ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਭਵਨ ॥
 ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥
 ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

*Sun(i) andhā kaise mārāg(u) pāvai.
 Kar(u) gaih leh(u) or(i) nih-bāvai.
 Kabā bujhārat(i) būjhai dōrā.
 Nis(i) kabīai tau samjhai bhorā.
 Kabā hisan-pad gāvai guṅg.
 Jatan karai tau bhī sur bhaṅg.
 Kab piṅgul parbat par-bhavan.
 Nahī hot ūhā us(u) gavan.
 Kartār karuṇā-mai dīn(u) bentī karai.
 Nānak tumrī kirpā tarai.(6)*

By mere listening how can the blind his way wend,
 You have to hold his hand till his journey's end.
 How can the deaf ever our gesticulations make out,
 He makes out a day, though a night we gesture about.
 How can the mute sing a specially rhymed song,
 Howsoever hard he may try, his notes all go wrong.
 How can the cripple ever over the mountain pace,
 He can never have by himself access to that place.
 If the poor soul supplicates Thee O, Lord of Mercy,
 Nanak with Thy Grace he crosses the Turbulent Sea.6.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥
ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥
ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥
ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥
ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥
ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥
ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥
ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

Saṅg(i) sahāī su āvai na chīl(i).
Jo bairāī tā sio prīl(i).
Balūā ke grih bhītar(i) basai.
Anad kel māiā raṅg(i) rasai.
Drīṛ(u) kar(i) mānai manaiḥ pralīl(i).
Kāl(u) na āvai mūṛe chīl(i).
Bair birodh kām krodh moh.
Jhūṭh bikār mahā lobh dbroh.
Iāhū jugat(i) bibāne kī janam.
Nānak rākḥ(i) lehu āpan kar(i) karam. (7)

Who is a helpful companion he keeps Him not in mind,
Cherishes affection for him who is inimically inclined.
Within a crumbling house of sand he ever dwells,
Yet in the enjoyment of Mayaic pleasure he revels.
In his inmost mind, himself as immortal he deems,
Of the impending doom the fool never even dreams.
Lust, wrath, attachment, antagonism and enmity,
Deception, covetousness, viciousness and falsity.
Following these ways countless lives has he spent,
Nanak prays, bestowing Grace, save him O, Clement.7.

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ॥
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ॥
 ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ॥
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ॥
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ॥
 ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤੁ॥
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ॥
 ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ॥
 ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥

*Tū ṭhākur(u) tum paib ardās(i).
 Jīo piṇḍ(u) sabh(u) terī rās(i).
 Tum māt pitā ham bārik tere.
 Tumrī kripā maiḥ sūkh ghanere.
 Koe na jānai tumrā ant(u).
 Ūche te ūchā Bhagwant.
 Sagal samagrī tumrai sūtr(i) dhārī.
 Tum te hoe su āgiākārī.
 Tumrī gat(i) mit(i) tum hī jānī.
 Nānak dās sadā kurbanī.(8.4)*

Thou art our Lord, to Thee we offer our plea,
 All the bodies, and souls belong to Thee.
 Thou art our Parent, Thy nurslings are we,
 In Thy Grace are there blessings in plenty.
 No one can know the extents of Thy Entirety,
 Highest of the high, art Thou, O, Sovran Deity.
 In Thy Order astrung is Thy entire Expanse,
 Who is created by Thee, is in Thy obedience.
 To Thee alone is known, Thy state and extents all,
 Forever a sacrifice unto Thee, is Nanak, Thy thrall.8.4

ਸਲੋਕੁ ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

SALOK(U).

*Denhār(u) Prabh chhod(i) kai lāgaih ān suāe.
Nānak kahū na sījhai bin(u) nāvai pat(i) jāe.(1)*

SHALOK

Abandoning the Bounteous Lord,
In other pursuits who remains busy.
In his life he is never successful,
Without Naam he loses his dignity.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥
 ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥
 ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥
 ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥
 ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥
 ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥
 ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥
 ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ASTPADĪ.

Das hastū le pāchhai pāvai.
Ek hast(u) kāran(i) bikhoṭ(i) gavāvai.
Ek bhī na de-e das bhī hir(i) le-e.
Tau mūrā kabu kabā kare-e.
Jis(u) Thākur sio nāhī chārā.
Tā kau kījai sad namaskārā.
Jā kai man(i) lāgā prabh(u) mīṭhā.
Sarab sūkh tāhū man(i) vūṭhā.
Jis(u) jan apnā hukam(u) manāiā.
Sarab thok Nānak tin(i) pāiā.(1)

ASHTPADĪ

Getting ten boons from Him, a man puts them behind,
 Loses credit with Him, if lack of one he rues in mind.

Were He to give no more, take back the ten too,
 Then say, what can the hapless dunder head do.
 The Sovran before whom nothing can ever avail,
 That Sovran Lord in all humbleness ever thou hail.

In whose mind savours sweet, the Lord-Naam,
 Within their mind comes to abide blissful calm.
 Whom He causes to accept His dictates humbly,
 Saith Nanak, he has gained all blessings worldly.1.

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ॥
 ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ॥
 ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ॥
 ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ॥
 ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ॥
 ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ॥
 ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ॥
 ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ॥੨॥

Aganat Sāh(u) apnī de rās(i).
 Khāt pīt bartai anad ulās(i).
 Apunī amān kachhu bahur(i) Sāh(u) le-e.
 Agiānī man(i) ros(u) kare-e.
 Apnī partūt(i) āp hī khovai.
 Bahur(i) us kā bisvās(u) na hovai.
 Jis kī bast(u) tis(u) āgai rākhai.
 Prabh kī āgiā mānai māthai.
 Us te chaugun karai nihāl(u).
 Nānak sāhib(u) sadā daiāl(u).(2)

The Lord Merchant gives to man much merchandise,
 He uses it in eating, drinking, pleasurable exercise.
 If the Merchant withdraws a few goods thence,
 The nescient man in his mind takes great offence.
 Credit with the Lord Himself, he loses thereon,
 By whom never again shall he be trusted upon.
 Unto their true owner, His goods who renders,
 Willingly to his Sovran's Will who surrenders.
 On him his Sovran showers blessings manifold,
 Nanak ever Bounteous is the Lord from ages old.2.

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ॥
 ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ॥
 ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ॥
 ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ॥
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ॥
 ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ॥
 ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ॥
 ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ॥
 ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ॥੩॥

*Anik bhāṭ(i) māiā ke het.
 Sarpar hovat jān(u) anet.
 Birakh kī chhāiā sio raṅg(u) lāvai.
 Oh hinsai uh(u) man(i) pachhutāvai.
 Jo dīsai so chālan-bhār(u).
 Lapaṭ(i) rahio tah aṇdh aṇdhār(u).
 Batāū sio jo lāvai neh.
 Tā kau hāth(i) na āvai keh.
 Man Har(i) ke Nām kī prīṭ(i) sukhdāī.
 Kar(i) kirpā Nānak āp(i) lae lāī.(3)*

Infinite forms attractile has the Mayaic Lure,
 At last vanish all these know ye this for sure.
 On the shadow of a tree his love who lavishes,
 Repents he in his mind as the shadow vanishes.
 Whatever meets the eye in due course perishes,
 Yet the nescient fool all these blindly cherishes.
 Whoso on a wayfarer his deep affection sets,
 Nothing at all in requital for his love he gets.
 The love of His Naam, O, my mind, is peace-giving,
 Nanak in His Grace, Himself He bestows this loving.3.

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਰਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੁ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਧੌਰ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥
 ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

Mithiā tan(u) dhan(u) kuṭāṇb(u) sabāiā.
 Mithiā haumai mamtā māiā.
 Mithiā rāj joban dhan māl.
 Mithiā kām krodh bīkrāl.
 Mithiā rath hastī asu bastrā.
 Mithiā raṅg saṅg(i) māiā pekh(i) hastā.
 Mithiā dbroh moh abhimān(u).
 Mithiā āpas ūpar(i) karat gumān(u).
 Asthir(u) bhagat(i) sādḥ kī saran.
 Nānak jap(i) jap(i) jīvai Har(i) ke charan.(4)

Transient is the body, all family members and self,
 Transient are the worldly possessions and one's self.
 Transient, the domination, possessions, youthfulness,
 Transient is the wrath horrendous and lasciviousness.
 Transient, the horses, chariots, elephants, garments,
 Transient is the fond viewing of Mayaic allurements.
 Transient is the man's pride, attachment and deceit,
 Transient is his vain over-indulgence in self-conceit.
 Lasting is His worship under the tutelage of a Sadhu,
 Nanak breathes alive on reciting the Lord's Naam true.4.

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥
 ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥
 ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

Mithiā sravan par-nindā suneh.
 Mithiā hast par-darab kau hireh.
 Mithiā netra pekhat par-tria rūpād.
 Mithiā rasnā bhojan an svād.
 Mithiā charan par-bikār kau dhāveh.
 Mithiā man par-lohb lubhāveh.
 Mithiā tan nahī par-upkārā.
 Mithiā bās(u) let bikārā.
 Bin(u) būjhe mithiā sabh bhae.
 Saphal deb Nānak Har(i) Har(i) Nām lae.(5)

Useless are the ears that listen to other's slander,
 Useless the hands that the pelf of other's plunder.
 Useless the eyes that stare at other woman's beauty,
 Useless the tongue that loves to savour dishes dainty.
 Useless the feet that hasten for doing other people harm,
 Useless the mind, whom other's covetable things charm.
 Useless the body for other's weal that never endeavours,
 Useless is the nose that the smell of wickedness savours.
 Useless are they all sans perceiving their true function,
 The body is gainful, Nanak, on reciting Naam with unction.5.

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥
 ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥
 ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥
 ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਗਾਇ ॥
 ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥
 ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥
 ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥
 ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

Birṭhī sākāt kī ārajā.
Sāch binā kah hoval sūchā.
Birṭhā Nām binā tan(u) andh.
Mukh(i) āvat tā kai durgandh.
Bin(u) simran din(u) rain(i) brithā bikhāe.
Megh binā jio khetī jāe.
Gobid bhajan bin(u) brithē sabh kām.
Jio kirpan ke nirāratb dām.
Dhann(i) dhann(i) te jan jih ghaṭ(i) basio Har(i) Nāo.
Nānak tā kai bal(i) bal(i) jāo.(6)

The life of the godless passes away all in vain,
 Without realizing Truth, how can he purity gain.
 The body sans Naam, like a blind man's, is futile,
 From his mouth issue forth only utterances vile.
 Sans dwelling on Him, spends he his life in vain,
 Like the standing crop that withers without rain.
 Sans the Sovran's worship all his doings are futile,
 Useless are they all, like the miser's hoarded pile.
 In whose heart dwells His Naam, blessed are they,
 Nanak, to them in adoration is a sacrifice every way. 6.

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥
 ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥
 ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥
 ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥
 ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥
 ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥
 ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
 ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
 ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

*Rabat 'avar kachhu avar kamāvat.
 Man(i) nahī prī(i) mukhoh gaṇḍh lāvat.
 Jānan-hār Prabhū parbīn.
 Bāhar(i) bhekh na kāhū bhīn.
 Avar updesai āp(i) na karai.
 Āvat jāvat janmai marai.
 Jis kai aṇtar(i) basai Nirāṅkār(u).
 Tis kī sikh tarai saṁsār(u).
 Jo tum bhāne tin Prabh(u) jātā.
 Nānak un jan charan parātā.(7)*

He acts quite contrary to what he professes to be,
 There is no love within him but lips pledge amity.
 The Omniscient Sovran is the Lord of excellence,
 He is never pleased by the external semblance.
 Others he preaches but practices not his homily,
 Takes he birth, dies and transmigrates endlessly.
 In whose heart is the Formless Lord enshrined,
 By his teachings is emancipated all the mankind.
 Whom Thou approve of, their keep Sovran they ken,
 Nanak, gladly prostrates at the feet of these men.7.

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥
 ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥
 ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥
 ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥
 ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥
 ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
 ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥
 ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

*Karau bentī Pār-brahm(u) sabh(u) jānai.
 Apnā kīā āpeh mānai.
 Āpeh āp āp(i) karat niherā.
 Kisai dūr(i) janāvat kisai bujhāvat nerā.
 Upāw siānap sagal te rahat.
 Sabh(u) kachhu jānai ātam kī rahat.
 Jis(u) bhāvai tis(u) lae lar(i) lāe.
 Thān thanāntar(i) rahiā samāe.
 So sevak(u) jis(u) kirpā karī.
 Nimakh nimakh jap(i) Nānak Harī.(8.5)*

Whatsoever I beg for, the Lord all about it knows,
 He, Himself on His creatures, due honours bestows.
 He, Himself, all by Himself decrees all judgement,
 Causes some to know Him afar, others as Immanent.
 He lies beyond all endeavours and ingenuity's ken,
 He knows all about the state of inner living of men.
 Into His fold takes him, of whom the Lord so Wills,
 His presence every place and space thoroughly fills.
 On whom Grace He bestows, he becomes His servitor,
 Nanak, the Naam of this Sovran, every second thou utter.8.5.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

SALOK(U).

*Kām krodh ar(u) lobh moh binas(i) jāe ahaṁmev.
Nānak Prahh sarnāgatī kar(i) prasād(u) Gurdev.(1)*

SHALOK

That lust, wrath, greed, attachment,
And egotism from within me efface.
Nanak has come to Thee for shelter,
O, Refulgent Guru, bestow Thy Grace.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥
 ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥
 ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥
 ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥
 ਆਠ ਪਰਚ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ASTPADĪ.

Jih prasād(i) chhatīh anmrit khāhe.
Tis(u) Thākūr kau rakh(u) man māhe.
Jih prasād(i) sugāndhat tan(i) lāveh.
Tis kau simrat param gat(i) pāveh.
Jih prasād(i) baseh sukh maṇdar(i).
Tiseh dhiāe sadā man aṇdar(i).
Jih prasād(i) grih saṅg(i) sukh basnā.
Āṭh pabar simroh tis(u) rasnā.
Jih prasād(i) raṅg ras bhog.
Nānak sadā dhiāi-ai dhiāvan jog.(1)

ASHTPADI

By whose Grace, you eat dainties of many kind,
 Keep that Bounteous Sovran ever in your mind.
 By whose Grace, on your body, perfume you apply,
 Dwelling on Him, the supreme state you come by.
 By whose Grace you live in a mind-frame tranquil,
 On that Sovran Lord ever you in your mind dwell.
 By whose Grace with your family you live happily,
 With your tongue, utter you His Naam continually.
 By whose Grace you regale your mind, your palate,
 That Lord worth meditating, Nanak, ever contemplate.1.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ॥
 ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ॥
 ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ॥
 ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ॥
 ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ॥
 ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ॥੨॥

Jih prasād(i) pāt paṭan̄bar haḍhāveh.
Tiseh tiāg(i) kat avar lubhāveh.
Jih prasād(i) sukh(i) sej soījai.
Man āṭh pahar tā kā jas(u) gāvījai.
Jih prasād(i) tujh(u) sabh(u) koū mānai.
Mukh(i) tā ko jas(u) rasan bakhānai.
Jih prasād(i) tero rahiā dharam(u).
Man sadā dhiāe keval Pārbraham(u).
Prabh jī japat dargah mān(u) pāveh.
Nānak pat(i) setī ghar(i) jāveh.(2)

By whose Grace, silk and satin clothes you put on,
 Forsaking such a Sovran why other's ye dote upon.
 By whose Grace, on cosy beds, peacefully you sleep,
 Day and night busy in His praise-singing thou keep.
 By whose Grace, everyone pays you great regard,
 With your tongue utter ye, the praise of that Lord.
 By whose Grace, you remain in your ways true,
 On Parbraham alone, O, my mind ever dwell you.
 By reciting His Naam, honour at His Court receive,
 Nanak thus with honour for your home hence leave.2

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥
 ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥
 ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥
 ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥
 ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚੈ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

*Jih prasād(i) ārog kañchan dehī.
 Liv lāvoh tis(u) Rām sanehī.
 Jih prasād(i) terā olā rahat.
 Man sukh(u) pāveh Har(i) Har(i) jas(u) kahat.
 Jih prasād(i) tere sagal chhidra dhāke.
 Man sarnī par(u) Thākur prabh tā kai.
 Jih prasād(i) tujh(u) ko na pahūchai.
 Man sās(i) sās(i) simroh Prabh ūche.
 Jih prasād(i) pāi durlabh deh.
 Nānak tā kī bhagat(i) kareh.(3)*

By whose Grace, your body is strong and golden,
 Devote all your affections on that loving Sovran.
 By whose Grace, your name is kept blemish free,
 Uttering His praise, my mind tranquility gain ye.
 By whose Grace, are hidden your shortcomings all,
 For refuge, my mind before that Lord's feet, ye fall.
 By whose Grace, no person can at all thee equal,
 With every breath on the Highest Lord ye dwell.
 By whose Grace, you found the rare human form,
 Worship of that Lord, Nanak, you gratefully perform.3.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥
 ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥
 ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥
 ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥
 ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥
 ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥
 ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

*Jih prasād(i) ābhūkhan paihrījai.
 Man tis(u) simrat kio ālas(u) kījai.
 Jih prasād(i) asv hasat(i) asvārī.
 Man tis(u) Prabh kau kab-hū na bisārī.
 Jih prasād(i) bāg milakh dhanā.
 Rākh(u) paroe Prabh(u) apune manā.
 Jin(i) terī man banat banāī.
 Ūṭhat baiṭhat sad tiseh dhiāī.
 Tiseh dhiāe jo ek a-lakhai.
 Īhā ūhā Nānak terī rakhai.(4)*

By whose Grace, the ornaments of gold thou wear,
 Why in remembering Him O, mind do you forbear.
 By whose Grace, for riding elephants and horses you get,
 That Sovran Lord O, my mind, on no account ye forget.
 By whose Grace, gardens, estates and wealth you find,
 Keep that Supreme Sovran ever astrung in your mind.
 O, mind, who moulded you, your tone and temper,
 While you sit or move, dwell on that Lord for ever.
 Who is the One, the Invisible, on Him dwell thee,
 Nanak, here and hereafter, He upholds your dignity.4.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥
 ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥
 ਹੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

*Jib prasād(i) kareh puriṇ bahu dān.
 Man āṭh pahar kar(i) tis kā dhiān.
 Jib prasād(i) tū āchār biōhārī.
 Tis(u) Prabh kau sās(i) sās(i) chitārī.
 Jib prasād(i) terā suṇdar rūp(u).
 So Prabh(u) simroh sadā anūp(u).
 Jib prasād(i) terī nikī jāṭ(i).
 So Prabh(u) simar(i) sadā din rāt(i).
 Jib prasād(i) terī pat(i) rahai.
 Gur prasād(i) Nānak jas(u) kahai.(5)*

By whose Grace, magnanimously do you donate,
 Day and night on Him, O, my mind you meditate.
 By whose Grace, you are sensible in your ways,
 With every breath of yours, remember Him always.
 By whose Grace, you have a handsome appearance,
 That peerless Sovran ever keep in thy remembrance.
 By whose Grace, you belong to the noble mankind,
 Day and night keep that Sovran ever in your mind.
 By whose Grace, is maintained in life your dignity,
 With the Guru's blessings, Nanak, utter ye His Eulogy.5.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥
 ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

*Jih prasād(i) suneh karan nād.
 Jih prasād(i) pekheh hismād.
 Jih prasād(i) holeh anmrit rasnā.
 Jih prasād(i) sukh(i) sahje hasnā.
 Jih prasād(i) hast kar chaleh.
 Jih prasād(i) saṁpūran phaleh.
 Jih prasād(i) param gat(i) pāveh.
 Jih prasād(i) sukh(i) sahaj(i) samāveh.
 Aisā Prabh(u) tiāg(i) avar kat lāgoh.
 Gur prasād(i) Nānak man(i) jāgoh. (6)*

By whose Grace, your ears hear sounds melodious,
 By whose Grace, your eyes espy sights splendrous.
 By whose Grace, your tongue utters words, pleasing,
 By whose Grace, naturally, peaceful is your living.
 By whose Grace, your limbs gracefully function,
 By whose Grace, your life comes to full fruition.
 By whose Grace, to the highest state you ascend,
 By whose Grace, on you peace, equipoise descend.
 Leaving such a Lord why with others get affined,
 With the grace of Guru, Nanak, awaken your mind.6.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥
 ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

Jih prasād(i) tūn pragat(u) sansār(i).
Tis(u) Prabh kau mūl(i) na manoh bisār(i).
Jih prasād(i) terā partāp(u).
Re man mūr tū tā kau jāp(u).
Jih prasād(i) tere kāraj pūre.
Tiseh jān(u) man sadā hajūre.
Jih prasād(i) tūn pāveh sāch(u).
Re man mere tūn tā sio rāch(u).
Jih prasād(i) sabh kī gat(i) hoe.
Nānak jāp(u) japai jap(u) soe.(7)'

By whose Grace, you first saw the light of day,
 Never keep Him ever from your thoughts away.

By whose Grace, you remain in the lime-light,
 O, my foolish mind, that Lord's Naam ye recite.
 By whose Grace, all your purposes you achieve,
 That Sovran, O, my mind ever present perceive.
 By whose Grace, the Eternal Truth do you find,
 Get yourself imbued with Him, O my mind.

By whose Grace, emancipation attains everyone,
 Nanak, recite ye the Naam of that Gracious One.7.

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥
ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥
ਆਪਹੁ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥
ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

Āp(i) japāe japai so nāo.
Āp(i) gāvāe su Har(i) gun gāo.
Prabh kirpā te hoe pragās(u).
Prabhū dae-ā te kamal bigās(u).
Prabh su-prasaṇn basai man(i) soe.
Prabh dae-ā te mat(i) ūtam hoe.
Sarab nidhān Prabh terī mae-ā.
Āpoh kachhū na kin-hū lae-ā.
Jit(u) jit(u) lāvoh tit(u) lageh Har(i) Nāth.
Nānak in kai kachhū na bāth.(8.6)

Whom He causes to recite, Lord's Naam, recites he,
Whom He causes to sing, he sings the Lord's eulogy.
Through the Lord's Grace, our mind ever illumines,
Through the Lord's Mercy, the inner lotus blooms.
When the Lord is pleased, He comes to abide in mind,
Thro' the Lord's Mercy, the understanding is refined.
O, Lord, in Thy Glance of Grace, all treasures abound,
With one's endeavours, nothing has anyone ever found.
Whereat you put them to work, they do that, O, Lord,
Nanak, nothing can Thy creatures do of their own accord.8.6.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥
ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

SALOK(U).

*Agam agādh(i) Pārbrāhm(u) soe.
Jo jo kahai su muktā hoe.
Sun(i) mītā Nānak(u) binwantā.
Sādh janā kī acharaj kathā.(1)*

SHALOK

The Lord is past fathoming, past comprehension,
Whosoever recites His Naam, gets he liberation.
Listen my dear friend, Nanak so entreats thee,
To the wonderful narration of the Sadhu-sodality.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥
 ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ASTPADI.

Sādh kai saṅg(i) mukh ūjal hot.
Sādh saṅg(i) mal(u) saglī khot.
Sādh kai saṅg(i) mītai abhimān(u).
Sādh kai saṅg(i) pragṭai su-giān(u).
Sādh kai saṅg(i) bujbai Prabh(u) nerā.
Sādh saṅg(i) sabh(u) hot niherā.
Sādh kai saṅg(i) pāe Nām ratan(u).
Sādh kai saṅg(i) ek ūpar(u) jatan(u).
Sādh kī mahimā barnai kaun(u) prānī.
Nānak sādh kī sobhā Prabh māh(i) samānī.(1)

ASHTPADI

In the company of Sadhus, the face becomes radiant,
 In the company of Sadhus, is removed all defilement.
 In the company of Sadhus, terminates the ego-sense,
 In the company of Sadhus, dawns supernal intelligence.
 In the company of Sadhus, the Lord is perceived near,
 In the company of Sadhus, everything becomes clear.
 In Sadhu's company, the jewel of His Naam is found,
 In Sadhu's company, our endeavours are Lord-bound.
 Who can truly describe the Sadhu's real greatness,
 Nanak, the Sadhu's glory runs into His Grandness.1.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

Sādh kai saṅg(i) agochar(u) milai.
Sādh kai saṅg(i) sadā parphulai.
Sādh kai saṅg(i) āveh bas(i) pañchā.
Sādh saṅg(i) amrit ras(u) bhunchā.
Sādh saṅg(i) hoe sabh kī ren.
Sādh kai saṅg(i) manohar bain.
Sādh kai saṅg(i) na kat-hūn dhāvai.
Sādh saṅg(i) asthit(i) man(u) pāvai.
Sādh kai saṅg(i) māiā te bhinn.
Sādh saṅg(i) Nānak Prabh su-prasann. (2)

In Sadhu's company, the Incomprehensible visualise,
 In the company of Sadhus, felicity for ever we realise.
 In the company of Sadhus, all the five foibles master,
 In the company of Sadhus, savour His Naam's nectar.
 In the company of Sadhus, become the dust of all men's feet,
 In the company of Sadhus, our words become honeyed sweet.
 In the company of Sadhus, the mind from wandering refrains,
 In the company of Sadhus, equipoise of mind one attains.
 In the company of Sadhus, to Mayaic lures become indifferent,
 In the company of Sadhus, Nanak, the Lord becomes
 benevolent.2.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥
 ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

Sādh saṅg(i) dusman sabh(i) mīt.
Sādhū kai saṅg(i) mahā punīt.
Sādh saṅg(i) kis sio nahī hair(u).
Sādh kai saṅg(i) na hīgā pair(u).
Sādh kai saṅg(i) nāhī ko māndā.
Sādh saṅg(i) jāne parmā-naṁdā.
Sādh kai saṅg(i) nāhī hau tāp(u).
Sādh kai saṅg(i) tajai sabh(u) āp(u).
Āpe jānai sādḥ badāī.
Nānak sādḥ Prabhū ban(i) āī.(3)

In the company of Sadhus, the foes, become friendly,
 In the company of Sadhus, one becomes pure greatly.
 In the company of Sadhus, we bear enmity towards none,
 In the company of Sadhus, no wrong steps ever takes one.
 In the company of Sadhus, no one as evil we cognize,
 In the company of Sadhus, the Lord of bliss we realize.
 In the company of Sadhus, there is no rousing of ego,
 In the company of Sadhus, all our egotism we forgo.
 The Lord Himself recognises a Sadhu's greatness true,
 Nanak, affinity grows between the Lord and the Sadhu.3.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

Sādh kai saṅg(i) na kab-hū dhāvai.
Sādh kai saṅg(i) sadā sukh(u) pāvai.
Sādh saṅg(i) basat(u) agochar lahai.
Sādhū kai saṅg(i) ajar(u) sahai.
Sādh kai saṅg(i) basai thān(i) ūchai.
Sādhū kai saṅg(i) mahal(i) pahūchai.
Sādh kai saṅg(i) drīrai sabh(i) dharam.
Sādh kai saṅg(i) keval Pārbrahm.
Sādh kai saṅg(i) pāe Nām nidhān.
Nānak Sādhū kai kurbān.(4)

In the company of Sadhus, never wanders the mind,
 In the company of Sadhus, perpetual peace we find.
 In the company of Sadhus, get the boon inconceivable,
 In the company of Sadhus, bear it's impact unbearable.
 In the company of Sadhus, at sublime levels we dwell,
 In the company of Sadhus, we arrive at His Portal.
 In the company of Sadhus, realize true religious essence,
 In the company of Sadhus, see only Parbrahm's presence.
 In the company of Sadhus, gain Naam's treasure true,
 Nanak, is a sacrifice, for his wonder-workings, unto a
 Sadhu.4.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ॥
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ॥
 ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧਰਮਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰ ਦੇਵਾ॥
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ॥੫॥

Sādh kai saṅg(i) sabh kul udhārai.
Sādh saṅg(i) sājan mīt kuṭāṅb nistārai.
Sādhū kai saṅg(i) so dhan(u) pāvai.
Jis(u) dhan te sabh(u) ko varsāvai.
Sādh saṅg(i) dharam-rāe kare sevā.
Sādh kai saṅg(i) sobhā sur devā.
Sādhū kai saṅg(i) pāp palāin.
Sādh saṅg(i) amrit gun gā-in.
Sādh kai saṅg(i) sarb thān gaṅm(i).
Nānak sād̥h kai saṅg(i) saphal janarim.(5)

In the company of Sadhus, one's progeny one sublimates,
 In the company of Sadhus, one, kith and family liberates.
 In the company of Sadhus, such a treasure one obtains,
 From which treasure great benefits all the world gains.
 In the company of Sadhus, Dharmraj in compliance acts,
 In the company of Sadhus, great gods pay one respects.
 In the company of Sadhus, disappear all one's sinful doings,
 In the company of Sadhus, His Eternalising Virtues one sings.
 In the company of Sadhus, every place within reach comes.
 In the company of Sadhus, the life of man fruitful becomes.5.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥
 ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

Sādh kai saṅg(i) nahī kachhu ghāl.
Darsan(u) bhetat hot nihāl.
Sādh kai saṅg(i) kalūkhat harai.
Sādh kai saṅg(i) narak par-harai.
Sādh kai saṅg(i) ihā ūhā suhelā.
Sādh saṅg(i) bichhurat Har(i) melā.
Jo ichhai sōi phal(i) pāvai.
Sādh kai saṅg(i) na birthā jāvai.
Pārbrahm(u) sādh rid basai.
Nānak udbrai sādh sun(i) rasai.(6)

In the company of Sadhus, no rigours are to be done,
 On getting a sight of a Sadhu, blessed becomes one.
 In the company of Sadhus, the stains of sin one clears,
 In the company of Sadhus, the fear of Hell one sears.
 In the company of Sadhus, here and hereafter easeful become,
 In the company of Sadhus, the estranged ones meet Parbrahm.
 One obtains that respectively, whatsoever one desires,
 From the Sadhu's company none empty-handed retires.
 In a Sadhu's very heart, resides the Sovran Dieu,
 Nanak, one is saved by listening to dicta of a Sadhu.6.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥
 ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਏ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

Sādh kai saṅg(i) sunau Har(i) Nāu.
Sādh saṅg(i) Har(i) ke gun gāu.
Sādh kai saṅg(i) na man te bisrai.
Sādh saṅg(i) sarpar nis-tarai.
Sādh kai saṅg(i) lagai Prabh(u) mīṭhā.
Sādhū kai saṅg(i) ghat ghat dīṭhā.
Sādh saṅg(i) bhae āgiā-kārī.
Sādh saṅg(i) gat(i) bhai hamārī.
Sādh kai saṅg(i) miṭe sabh(i) rog.
Nānak sād̥h bhete saṅjog.(7)

In the company of Sadhus, I hear His Naam's utterance,
 In the company of Sadhus, I sing His virtue's excellence.
 In the company of Sadhus, He never goes out of mind,
 In the company of Sadhus, assuredly salvation we find.
 In the company of Sadhus, Lord's Naam savours nectarine,
 In the company of Sadhus, in every heart is the Lord seen.
 In the company of Sadhus, we become obeyers of His Will,
 In the company of Sadhus, our condition becomes tranquil.
 In the company of Sadhus, all afflictions come to an end,
 Nanak, in company of Sadhu, the primal writ is so penned.7.

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ॥
ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ॥੮॥੭॥

*Sādh kī mahimā Bed na jāneh.
Jetā suneh tetā bakhīāneh.
Sādh kī upmā tih guṇ te dūr(i).
Sādh kī upmā rahī bharpūr(i).
Sādh kī sobhā kā nāhī ant.
Sādh kī sobhā sadā be-ant.
Sādh kī sobhā ūch te ūchī.
Sādh kī sobhā mūch te mūchī.
Sādh kī sobhā sādhan(i) āi.
Nānak sādhan Prabh bhed(u) na bhāi.(8.7)*

The Grandness of a Sadhu is beyond the Veda's ken,
Whatsoever had they heard, only that did they pen.
The Glory of a Sadhu in the world is sans compare,
The greatness of a Sadhu, is pervading everywhere.
The greatness of a Sadhu, has no known limit,
The greatness of a Sadhu, is eternally infinite.
The greatness of a Sadhu, is of all the highest,
The greatness of a Sadhu, is of all the greatest.
The greatness of a Sadhu, verily befits a Sadhu only,
Nanak, no difference there be between Him and a Sadhu.8.7.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

SALOK(U)

*Man(i) sāchā mukh(i) sāchā soe.
Avar(u) na pekhai ekas(u) bin(u) koe.
Nānak eh lachhan brahm-giānī hoe.(1)*

SHALOK

In his mind the True, on his lips the True One.
Other than the One, in the world he sees none.
Nanak, these are the traits of the illumined One.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥
 ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥
 ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥
 ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥
 ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ASTPADĪ

Brahm-giānī sadā nir-lep.
Jaise jal maih kamal alep.
Brahm-giānī sadā nir-dokh.
Jaise sūr(u) sarah kau sokh.
Brahm-giānī kai drist(i) samān(i).
Jaise rāj raṅk kau lāgai tul(i) pavān.
Brahm-giānī kai dhīraj(u) ek.
Jio basudhā koū khodai koū chandan lep.
Brahm-giānī kā ehai gunāo.
Nānak jio pāvak kā sahaj subhāo. (1)

ASHTPADĪ

The Brahm Giani for ever remains immaculate,
 Like the lotus that in water keeps a pure state.
 The Brahm Giani eternally remains stainless,
 Like the bright sun that dries up all sliminess.
 The Brahm Giani espies all with a look of equality,
 Like the wind touching alike, the poor and regality.
 The Brahm Giani remains ever uniform in his patience,
 As to digging and chandan pasting is earths' indifference.
 The above virtues in a Brahm Giani are as innate,
 Nanak, as ingrained in the fire, is its natural trait.1.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥
 ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
 ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥
 ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

*Brahm-giānī nirmal te nirmalā.
 Jaise mail(u) na lāgai jalā.
 Brahm-giānī kai man(i) hoe pragās(u).
 Jaise dhar ūpar(i) ākās(u).
 Brahm-giānī kai mitr satr(u) samān(i).
 Brahm-giānī kai nāhī abhimān.
 Brahm-giānī ūch te ūchā.
 Man(i) apnai hai sabh te nīchā.
 Brahm-giānī se jan bhae.
 Nānak jin Prabh(u) āp(i) kare-e.(2)*

The Brahm Giani is the purest of the pure,
 Like water which no filth can make impure.
 The Brahm Giani's mind is lit by His Essence,
 As the earth is covered by the sky's prevalence.
 To a Brahm Giani all friends and foes are akin,
 For the Brahm Giani has not any egoism within.
 The Brahm Giani among the lofty, is the loftiest,
 In his own mind he holds himself as the lowliest.
 The stature of Brahm Giani only that man attains,
 Nanak, whom the Sovran Lord Himself so ordains.2.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ॥
ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ॥
ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

*Brahm-giānī sagal kī rīnā.
Ālam ras(u) brahm-giānī chīnā.
Brahm-giānī kī sabh ūpar(i) mae-ā.
Brahm-giānī te kachh(u) burā na bhae-ā.
Brahm-giānī sadā sam-darsī.
Brahm-giānī kī drisṭ(i) amrit(u) barsī.
Brahm-giānī bandhan te muktā.
Brahm-giānī kī nirmal jugtā.
Brahm-giānī kā bhojan(u) giān(u).
Nānak Brahm-giānī kā Brahm dhiān(u).(3)*

The Brahm Giani in life, is the feet-dust of all men,
Of the Spiritual Love, Brahm Giani has fully partaken.
The Brahm Giani over all extends his kindness,
The Brahm Giani never causes any harmfulness.
The Brahm Giani with an equable look all espies,
The Brahm Giani showers ambrosia from his eyes.
The Brahm Giani from worldly tanglements is free,
The Brahm Giani conducts himself with propriety.
For Brahm Giani, the supernal lore is his victuals,
Nanak, the Brahm Giani on his Lord forever dwells.3.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

Brahm-giānī ek ūpar(i) ās.
Brahm-giānī kā nahī binās.
Brahm-giānī kai garībī samāhā.
Brahm-giānī par-upkār umāhā.
Brahm-giānī kai nāhī dhañdhā.
Brahm-giānī le dhāvat(u) bañdhā.
Brahm-giānī kai hoe su bhalā.
Brahm-giānī suphal phalā.
Brahm-giānī sañg(i) sagal udhār(u).
Nānak brahm-giānī japai sagal sañsār(u). (4)

The Brahm Giani, the hope of the One alone cherishes,
 The Brahm Giani's stature ever remains, never perishes.
 The Brahm Giani with his own humility is filled ever,
 The Brahm Giani is eager for other's good to endeavour.
 The Brahm Giani has no involvements of any kind,
 The Brahm Giani stills the wanderings of the mind.
 The Brahm Giani, all events for his good perceives,
 The Brahm Giani, in his life, its fulfilment achieves.
 All those are saved who come under his tutelage,
 Nanak, thro' him all men in Lord-worship engage.4.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

Brahm-giānī kai ekai raṅg.
Brahm-giānī kai basai Prabh(u) saṅg.
Brahm-giānī kai Nām(u) ādhār(u).
Brahm-giānī kai Nām(u) parvār(u).
Brahm-giānī sadā sad jāgat.
Brahm-giānī ahaṅ-budh(i) tiāgat.
Brahm-giānī kai man(i) parmā-naṅd.
Brahm-giānī kai ghar(i) sadā anaṅd.
Brahm-giānī sukh sabaj nivās.
Nānak brahm-giānī kā nahī binās.(5)

The Brahm Giani is filled with affection for the One,
 The Brahm Giani, lives in the presence of his Sovran.
 For the Brahm Giani, His Naam is his refuge wholly,
 For the Brahm Giani, His Naam is his family solely.
 The Brahm Giani is Lord-conscious for ever and aye,
 The Brahm Giani, his egoistical intellect puts away.
 In the mind of Brahm Giani there is bliss profound,
 In the house of Brahm Giani ever blessings abound.

The Brahm Giani in peace and equipoise resides,
 Nanak, the stature of Brahm Giani eternally abides.5.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

Brahm-giānī Brahm kā betā.
Brahm-giānī ek sang(i) hetā.
Brahm-giānī kai hoe achint.
Brahm-giānī kā nirmal mant.
Brahm-giānī jis(u) karai Prabh(u) āp(i).
Brahm giānī kā bad partāp.
Brahm-giānī kā daras(u) bad-bhāgī pāi-ai.
Brahm-giānī kau bal(i) bal(i) jāi-ai.
Brahm-giānī kau khojeh Mahesur.
Nānak brahm-giānī āp(i) Parmesur.(6)

The Brahm Giani is the knower of the Sovran's Entity,
 The Brahm Giani fixes his affections on the One Deity.
 The Brahm Giani remains forever in a care-free state,
 The Brahm Giani in thought and words is immaculate.
 The Brahm Giani becomes the man, whom so makes He,
 The glory of the Brahm Giani is of the highest degree.
 With good fortune a sight of Brahm Giani gain we,
 Unto a Brahm Giani for ever thou a sacrifice be.
 For a Brahm Giani, sedulously search the gods great,
 Nanak, the Brahm Giani is Himself the Prime Potentate.6.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਰੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੨॥

Brahm-giānī kī kīmat(i) nāb(i).
Brahm-giānī kai sagal man māb(i).
Brahm-giānī kā kaun jānai bhed(u).
Brahm-giānī kau sadā ades(u).
Brahm-giānī kā kathiā na jāe adbhākyar(u).
Brahm-giānī sarab kā ṭhākur(u).
Brahm-giānī kī mit(i) kaun(u) bakhānai.
Brahm-giānī kī gat(i) brahm-giānī jānai.
Brahm-giānī kā ant(u) na pār(u).
Nānak brahm-giānī kau sadā namaskār(u).(7)

The Brahm Giani's true appraisal no one can find,
 The Brahm Giani has all in the ambit of his mind.
 Who can ever perceive a Brahm Giani's secret ways,
 We should hail a Brahm Giani reverentially always.
 No words can ever portray an iota of his glory,
 The Brahm Giani is the Lord of all and sundry.
 Who can the stature of a Brahm Giani ever express,
 The Brahm Giani's state only a Brahm Giani can assess.
 True appraisal of a Brahm Giani is beyond our pale,
 Nanak, a Brahm Giani always in reverence, thou hail.7.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ॥
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ॥੮॥੮॥

Brahm-giānī sabh srist(i) kā kartā.
Brahm-giānī sad jīvai nahī marīā.
Brahm-giānī mukat(i) jugat(i) jīa kā dātā.
Brahm-giānī pūran purakh(u) bidhātā.
Brahm-giānī anāth kā nāth(u).
Brahm-giānī kā sabh ūpar(i) hāth(u).
Brahm-giānī kā sagal akār(u).
Brahm-giānī āp(i) Nirāṅkār(u).
Brahm-giānī kī sobhā brahm-giānī banī.
Nānak brahm-giānī sarab kā dhanī.(8.8)

The Brahm Giani is the Imperator of the Cosmic totality,
 The Brahm Giani never ceases but lives on for Eternity.
 The Brahm Giani is the giver of true living, deliverance,
 The Brahm Giani is the complete Being, the Providence.

The Brahm Giani to the forsaken, the lost attends,
 The Brahm Giani his concern over everyone extends.
 The Brahm Giani is the master of the entire Creation,
 The Brahm Giani is himself the Being sans Formation.

The glory of Brahm Giani befits a Brahm Giani only,
 Nanak, the Brahm Giani is the Lord of all beings wholly.8.8

ਸਲੋਕੁ ॥

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

SALOK(U)

Ur(i) dbārai jo aṅtar(i) Nām(u).
Sarab mai pekhai Bhagvān(u).
Nimakh nimakh Ṭhākur nāmaskārai.
Nānak ob(u) aparas(u) sagal nistārai. (1)

SHALOK

Within his heart who enshrines Lord's Naam,
In all forms who discerns the Pervading Ram.
Every second who hails the Lord in his mind,
Nanak, such an Aparas* saves all the mankind.

* A sect/person who mistakenly believes in gaining parity through untouchability.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥
 ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥
 ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥
 ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥
 ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ASTPADI.

*Mithiā nāhī rasnā paras.
 Man maih prī(i) Nirānjan daras.
 Par tri-a rūp(u) na pekhai netr.
 Sādh kī ṭahal saṁt saṁg(i) het.
 Karan na sunai kābhū kī nindā.
 Sabh te jānai āpas kau maṁdā.
 Gur prasād(i) bikhiā par-harai.
 Man kī bāsna man te tarai.
 Indrī jit pañch dokh te rahat.
 Nānak koṭ madhe ko aisā aparas.(1)*

ASHTPADI

Who never lets any falsehood on his tongue alight,
 Whose mind cherishes the Immaculate One's sight.
 Whose eyes the charms of other's women do not see,
 Who serves the Sadhu and loves the Saint's company.
 Whose ears never listen to any person's slander,
 As the meanest of all who himself doth consider.
 By the Guru's Grace all vices who keeps at bay,
 And low desires from whose mind veer away.
 Who subdues his senses, from the five sins, is free,
 Nanak, among crores such an Aparas there barely be.1.

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
 ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥
 ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥
 ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥
 ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥
 ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥
 ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

*Baisno so jis(u) ūpar(i) su-prasañn.
 Bisan kī māiā te hoe bhiñn.
 Karam karat hovai nih-karam.
 Tis(u) baisno kā nirmal dharam.
 Kāhū phal kī ichhā nahī bāchhai.
 Keval bhagat(i) kīrtan saṅg(i) rāchhai.
 Man tan aṅtar(i) simran Gōpāl.
 Sabh ūpar(i) hovai kirpāl.
 Āp(i) driṛai avarah Nām(u) japāvai.
 Nānak oh(u) baisno param gat(i) pāvai. (2)*

Upon whom the Lord is pleased, a Vaishnav is he :
 From the Mayaic entanglements who is totally free.
 While engaged in his work, no return who expects,
 The faith of this Vaishnav is pure in all respects.
 For any return in consequence who has no longing,
 Only remains rapt in worship and devotional singing.
 His body and mind fill with Lord-remembrance,
 On all living beings who bestows his benevolence.
 Who fixes Naam in his mind, makes others Naam spell,
 Nanak, this Vaishnav reaches the supreme spiritual level.2.

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥
 ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥
 ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥
 ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥
 ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥
 ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

Bhagautī bhagvañt bhagat(i) kā rañg(u).
Sagal tiāgai dust kā sañg(u).
Man te hinsai saglā bharam(u).
Kar(i) pūjai sagal Pār-brahm(u).
Sādh sañg(i) pāpā mal(u) khovai.
Tis(u) bhagautī kī mat(i) ūtam hovai.
Bhagvañt kī ṭahal karai nit nīt(i).
Man(u) tan(u) arpai hisan parīt(i).
Har(i) ke charan hirdai basāvai.
Nānak aisā bhagautī Bhagvañt kau pāvai.(3)

The true Bhagauty's mind with His devotion imbues,
 The company of the evil doers he totally eschews.
 From his mind all delusions of Duality do efface
 He worships the Sovran as pervading every place.
 In the Sodality of Sadhus sheds he all sinful stains,
 This devotee's comprehension a purer form attains.
 Day and night he spends in the Sovran's devotion,
 Offers his body and mind to the Lord in affection.
 The Lotus-Feet of the Lord in his heart he ingrains,
 Saith Nanak, such a Bhagauty to his Sovran attains.3.

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥
 ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥
 ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥
 ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥
 ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

So paṇḍit(u) jo man(u) parbodhai.
Rām Nām(u) ātam maih sodhai.
Rām Nām sār(u) ras(u) pīvai.
Us(u) paṇḍit kai updes(i) jag(u) jīvai.
Har(i) kī kathā hirdai hasāvai.
So paṇḍit(u) phir(i) jon(i) na āvai.
Bed purān simrit(i) hūjbai mūl.
Sūkham maih jānai asthūl(u).
Chahu varnā kau de updes(u).
Nānak us(u) paṇḍit kau sadā ades(u).(4).

Who makes his mind Lord-Conscious, a Pandit is he,
 For the Lord's Naam who searches within his psyche.
 The supernal nectar of Lord's Naam who imbibes,
 By this Pandit's instruction the whole world revives.
 In his heart who enshrines His glory's recital,
 Such a Pandit is not recast in the uterine cell.
 The essence of Vedas, Purans, Smrities he realises,
 The Unmanifest in the Manifest world he visualises.
 All the four castes who instructs without any demur,
 Saith Nanak, such a Pandit in reverence we hail ever.4.

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥
 ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰਧਾਰੈ ॥
 ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥
 ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥
 ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥
 ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

*Bīj mantr(u) sarab ko giān(u).
 Chauh varnā maih japai koū Nām(u).
 Jo Jo japai tis kī gat(i) hoe.
 Sādh saṅg(i) pāvai jan(u) koe.
 Kar(i) kirpā aṅtar(i) urdhārai.
 Pasu pret mughad pāthar kau tārai.
 Sarab rog kā aukhad(u) Nām(u).
 Kaliāṇ rūp maṅgal guṇ gām.
 Kāhū jugat(i) kitai na pāiai dbaram(i).
 Nānak tis(u) milai jis(u) likhia dhur(i) karam(i).(5)*

His Naam is the Primal knowledge, the chant-matrix,
 Let anyone from the four castes by reciting try this.
 Who ever dwells on His Naam, salvation he gains,
 In the company of Sadhus a rare one this attains.
 In His Grace, His Naam in one's heart He engraves,
 Naam that animals, evil spirits, fools and stones saves.
 His Naam is the cure-all for all woes and suffering,
 Singing of His praise, is peace and bliss conferring.
 By no ingenuity or religious rites do we obtain it,
 Nanak, he gets Naam who bears Primal Grace-writ.5.

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥
 ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
 ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥
 ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥
 ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
 ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥
 ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥
 ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

Jis kai man(i) Pār-brahm kā nivās(u).
Tis kā Nām(u) sat(i) Rāmdās(u).
Ātam Rām(u) tis(u) nadrī āiā.
Dās dasaṇṭaṇ bhāe tin(i) pātā.
Sadā nikaṭ(i) nikaṭ(i) Har(i) jān(u).
So dās(u) dargah parvān(u).
Apune dās kau āp(i) kirpā karai.
Tis(u) dās kau sabh sojhī parai.
Sagal saṅg(i) ātam udās(u).
Aisī jugat(i) Nānak Rāmdās(u).(6)

In whose mind is the Lord Parbrahm's dwelling,
 Lord's servant, Ram Dass denotes his true calling.
 He envisions the Glorious, pervading His cosmic all,
 And acquires the demeanour of His thrall's thrall.
 The Lord's presence ever around him who perceives,
 Such a thrall in His Court, His acceptance receives.
 The Lord Himself bestows His Grace on His thrall,
 The perception of this thrall then encompasses all.
 Detached then he abides amidst the worldly ways,
 This is the way of Ram Dass, Nanak, veritably says.6.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥
ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥
ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥
ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥
ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥
ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥
ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

Prahb kī āgiā ātam hitāvai.
Jīvan mukat(i) soū kahāvai.
Taisā harakh(u) taisā us(u) sog(u).
Sadā anand(u) tab nahī biog(u).
Taisā suvaran(u) taisī us(u) māṭī.
Taisā amrit(u) taisī bikh(u) khāṭī.
Taisā mān(u) taisā abhimān(u).
Taisā rank(u) taisā rājān(u).
Jo vartāe sāī jugat(i).
Nānak oh(u) purkh(u) kahīai jīvan muk(i). (7)

Whose heart holds His Lord's Will most dear,
Liberated is he called, though living still here.
He looks equably on both sorrow and delectation,
Blissful is he ever, never feels he Lord-separation.
Equal value for both gold and dust he holds,
With equanimity nectar and venom he beholds.
Alike he considers both honour and dishonour,
Holds he alike both the prince and the pauper.
Whichever way He accords him, doth he humbly own,
Liberated while alive, Nanak, is such a person known.7.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥
ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥
ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥
ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥
ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

*Pārbrāhm ke sagle thāo.
Jit(u) jūt(u) ghar(i) rākhai taisā tin nāo.
Āpe karan karāvan jog(u).
Prabh bhāvai soī phun(i) hog(u).
Pasrio āp(i) hoe anat tarāṅg.
Lakhe na jāhe Pārbrāhm ke raṅg.
Jaisī mat(i) de-e taisā pargās.
Pārbrāhm(u) kartā abinās.
Sadā sadā sadā dae-āl.
Simar(i) simar(i) Nānak bhae nihāl.(8.9)*

All human bodies belong to the Sovran Parbrahm,
They get their names from whereat He keeps them.
To do or get things done is the Sovran's Potence,
Whatso the Lord Wills, only that happens hence.
He spreads Himself all over rilling in infinite ways,
Incomprehensible are Lord Parbrahm's playful ways.
One's vision flows from the comprehension He gives,
Parbrahm, the Imperator Deity, Himself eternally lives.
Ever, ever, forever benevolent is the Lord Parbrahm,
Nanak, by dwelling on Him beings blissful become.8.9.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

SALOK(U)

*Ustat(i) kareh anek jan anī(u) na pārāvār.
Nānak rachnā Prabh(i) rachī habu bidh(i) anik prakār.(1)*

SHALOK

Countless human beings praise Him
They cannot ever His appraisal find.
Nanak, the Sovran created the Cosmos
In many ways and of countless kind.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਥਿ ਕਾਥਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ASTPADI.

Kaī koṭ(i) hoe pūjārī.
Kaī koṭ(i) āchār biōhārī.
Kaī koṭ(i) bhāe tīrath vāsī.
Kaī koṭ(i) ban bhrameh udāsī.
Kaī koṭ(i) bed ke srote.
Kaī koṭ(i) tapīsur hote.
Kaī koṭ(i) ātam dhiān(u) dhāreh.
Kaī koṭ(i) kab(i) kāb(i) bīchāreh.
Kaī koṭ(i) navtan nām dhiāveh.
Nānak karte kā ant(u) na pāveh.(1)

ASHTPADI

Many millions are the God's worshippers,
 Many millions are only rituals' observers.
 Many millions at the sacred places reside,
 Many millions listlessly in jungles stride.
 Many millions the recital of scriptures hear,
 Many millions perform asceticism severe.
 Many millions their minds inwardly concentrate,
 Many millions on poetic writings deliberate.
 Many millions on His ever new names dwell,
 Nanak, they cannot gain the Creator's appraisal.1.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੁਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥
 ਜਿਭੁ ਜਿਭੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਭੁ ਤਿਭੁ ਲਗਨਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

Kaī koṭ(i) bhae abhimānī.
Kaī koṭ(i) andh agiāmī.
Kaī koṭ(i) kirpan kathor.
Kaī koṭ(i) abhiḡ ātam nikor.
Kaī koṭ(i) par darab kau hireh.
Kaī koṭ(i) par dūkhnā kareh.
Kaī koṭ(i) māiā sram mābe.
Kaī koṭ(i) pardes bhramābe.
Jit(u) jit(u) lāvoh tit(u) tit(u) lagnā.
Nānak karte kī jānai kartā rachnā. (2)

Many millions are the persons arrogant,
 Many millions are downright ignorant.
 Many millions are hard, niggardly persons,
 Many millions are the cold, callous one's.
 Many millions purloin other people's money,
 Many millions indulge in other's calumny.
 Many millions engage in wealth-earning toils,
 Many millions traverse over the foreign soils.
 What He details men to do, they busy in acts those,
 Nanak, about His Creation, only the Creator knows.2.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖਤ੍ਰ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ॥
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥

Kaī koṭ(i) sidh jatī jogī.
Kaī koṭ(i) rāje ras bhogī.
Kaī koṭ(i) paṅkhi sarap upāe.
Kaī koṭ(i) pāthar birakh nipjāe.
Kaī koṭ(i) pavan pāṇī baisantar.
Kaī koṭ(i) des bhū maṇḍal.
Kaī koṭ(i) sasīar sūr nakhyatr.
Kaī koṭ(i) dev dānav Indr sir(i) chhatr.
Sagal samagrī apnai sūt(i) dhārāi.
Nānak jis(u) jis(u) bhāvai tis(u) tis(u) nistārāi.(3)

Many millions are yogis, sidhas and celibates,
 Many millions are pleasure-loving potentates.
 Many million made He snakes and winged species,
 Many million created He rocks, stones and trees.
 Many millions are waters, fires and air currents,
 Many millions are terrestrial spheres and continents.
 Many millions are the suns, moons and stars,
 Many million gods, demons, canopied Indras.
 This Entirety, in His Order strings the Lord,
 Nanak, whoso He Wills, saves him of His accord.3.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੂ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

Kaī koṭ(i) rājas tāmas sātak.
Kaī koṭ(i) Bed Pūran Simrit(i) ar(u) Sāsāt.
Kaī koṭ(i) kīe ratan samud.
Kaī koṭ(i) nānā prakār jan̄t.
Kaī koṭ(i) kīe chir jīve.
Kaī koṭ(i) girī mer suvaran thīve.
Kaī koṭ(i) jakhya kiṇnar pisāch.
Kaī koṭ(i) bhūt pret sūkar mrigāch.
Sabb te nerai sabb-bhū te dūr(i).
Nānak āp(i) alipt(u) rahiā bharpūr(i).(4)

Many millions are bound in three modes of Nature,
 Many millions are in number the holy Scriptures.
 Many millions are the Jewels lying in the oceans,
 Many millions are insects of diverse descriptions.
 Many millions He creates creatures, long-living,
 Many millions hills and gold mounts did spring.
 Many millions are ghouls, yakshas, celestial singers,
 Many millions are ghosts, spirits, swines and tigers.
 He is near everyone yet from all far, far away is He,
 Nanak, He, Himself pervades everywhere immaculately.4.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ॥
 ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ॥
 ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ॥੫॥

Kaī koṭ(i) pātāl ke vāsī.
Kaī koṭ(i) narak surag nivāsī.
Kaī koṭ(i) janmeh jīveh mareh.
Kaī koṭ(i) babu jonī phireh.
Kaī koṭ(i) baithat hī khāhe
Kaī koṭ(i) ghāleh thak(i) pābe.
Kaī koṭ(i) kīe dhanvañt.
Kaī koṭ(i) māiā maih chint.
Jah jah bhāṇā tab tab rākhe.
Nānak sabh(u) kichh(u) Prabh kai bāthe.(5)

Many millions in the nether worlds dwell,
 Many millions reside in heaven and hell.
 Many millions take birth, live and decease,
 Many millions transmigrate into many species.
 Many millions lead lives of ease entire,
 Many millions of ceaselessly toiling tire.
 Many millions He made persons very affluent,
 Many millions are sunk in money worriment.
 Where He Wills in that position man He lands,
 Nanak, everything lies in the Sovran Lord's Hands.5.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ॥
 ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ॥
 ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ॥੬॥

*Kaī koṭ(i) bbae bairāgī.
 Rām Nām saṅg(i) tin(i) liv lāgī.
 Kaī koṭ(i) Prabh kau kḥojānte.
 Ātam maīh Pārbrahm(u) labānte.
 Kaī koṭ(i) darsan Prabh piās.
 Tīn kau milio Prabh(u) abinās.
 Kaī koṭ(i) māgeḥ satsaṅg(u).
 Pārbrahm tin lāgā raṅg(u).
 Jin kau hoe āp(i) su-prasaṇn.
 Nānak te jan sadā dhan(i) dhān(i).(6)*

Many millions, themselves from the world detach,
 And with the Lord-Naam their mentations attach.
 Many millions search for the Sovran Almighty,
 They find Parbrahm within their own psyche.
 Many millions for the Lord's vision yearn,
 And they come across their Sovran Eterne.
 Many millions for the saint's company pray,
 With the love of Parbrahm are imbued they.
 With whom the Lord Himself is pleased well,
 Nanak, blessed, ever blessed are these people.6.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥
 ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥
 ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥
 ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥

Kaī koṭ(i) khāṇī ar(u) khaṇḍ.
Kaī koṭ(i) akās brahmaṇḍ.
Kaī koṭ(i) hoe avtār.
Kaī jugat(i) kīno bishbār.
Kaī hār pasrio pāsār.
Sadā sadā Ik(u) Ekaṅkār.
Kaī koṭ(i) kīne habu bhāt(i).
Prahb te hoe Prahb māhe samāt(i).
Tā kā ant(i) na jānai koe.
Āpe āp(i) Nānak Prahb(u) soe.(7)

Many millions are species of life and continents,
 Many millions, the solar systems and firmaments.
 Many million creatures are coming into existence,
 In many ways has He brought about His Expanse.
 He has spread out His universe, times numerous,
 Ever, ever, He remains the same One, the Supremus.
 Many million beings of many kinds has He created,
 In Him they merge, from Him had they emanated.
 No one can ever encompass the Sovran's Entirety,
 He is His own peer, Nanak, such is His mirific Entity.7.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥
 ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥
 ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥
 ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥
 ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥
 ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

*Kaī koṭ(i) Pārbrāhm ke dās.
 Tin hovāt ātam pargās.
 Kaī koṭ(i) tat ke betē.
 Sadā nibāreh eko netre.
 Kaī koṭ(i) Nām ras(u) pīveh.
 Amar bhae sad sad hī jīveh.
 Kaī koṭ(i) Nām gun gāveh.
 Ātam ras(i) sukh(i) sahaj samāveh.
 Apune jan kau sās(i) sās(i) samāre.
 Nānak oe Parmesur ke piāre. (8.10)*

Many millions are servitors of Parbrahm,
 In their minds true enlightenment doth come.
 Many millions are the knowers of the Real Being,
 Everywhere, ever the same One their eyes seeing.
 Many millions sip the Naam's nectar supernal,
 Immortal they become and lead lives eternal.
 Many millions sing the Glories of His Naam,
 They pass into beatitude, equipoise and calm.
 He remembers His devotees in continuity,
 Nanak, they are the beloved ones of the Deity.8.10.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

SALOK(U)

*Karaṇ kāraṇ Prabh(u) ek(u) hai dūsar nāhī koē.
Nānak tis(u) balihārṇai jal(i) thal(i) mahīal(i) soē.(1)*

SHALOK

The Cause of all Causation is the One,
Causer another, there is none.
Nanak, is ever a sacrifice unto Him,
Everywhere pervades He, the only One.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥
 ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
 ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥
 ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥
 ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥
 ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ASTPADI.

Karan karāvan karnai jog(u).
Jo tis(u) bhāvai soī hog(u).
Khin maih thāp(i) uthāpanhārā.
An̄t(u) nahī kichh(u) pārāvārā.
Hukme dhār(i) adhar rahāvai.
Hukme upjai hukam(i) samāvai.
Hukme ūch nīch biohār.
Hukme anik raṅg parkār.
Kar(i) kar(i) dekhai apnī vaḍiāi.
Nānak sabh maih rahiā samāi.(1)

ASHTPADI

To do and get things done, He has the potence,
 Whatsoever the Lord Wills that happens hence.
 To create or destroy in a wink, He has the ability,
 There is no knowing of the extents of His Entity.
 In His Will, He sustains sans support all the Universe,
 In His Will, it comes about, in His Will doth it immerse.
 In His Will are the high and low doings in Cosmic space,
 In His Will numerous shows of many kind take place.
 While doing all these, He beholds His own glory,
 Nanak, the Lord pervades all the beings thoroughly.1.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥
 ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥
 ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

Prabh bhāvai mānukh gat(i) pāvai.
Prabh bhāvai tā pāthar tarāvai.
Prabh bhāvai bin(u) sās te rākhai.
Prabh bhāvai tā Har(i) guṇ bhākhai.
Prabh bhāvai tā patit udhārai.
Āp(i) karai āpan bīchārai.
Duhā siriā kā āp(i) suāmī.
Khelai bigsai Antar-jāmī.
Jo bhāvai so kār karāvai.
Nānak drisṭī avar(u) na āvai.(2)

If it please the Lord, human beings emancipation attain,
 If it please the Lord, He makes the stones cross the Main.
 If it please the Lord, without breath He keeps one alive,
 If it please the Lord, then His Glories doth one describe.
 If it please the Lord, then the fallen He redeems too,
 He does that only what He bethinks Himself to do.
 The Sovran Lord of both the sides in Himself the Deus,
 The Omniscient plays all the parts, all fondly views.
 What pleases Him, He causes that work to be done,
 Saith Nanak, the doer another to be seen there is none.2.

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥
ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥
ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥
ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥
ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥
ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

Kabu mānukh te kiā hoe āvai.
Jo tis(u) bhāvai soī karāvai.
Is kai hāth(i) hoe tā sabh(u) kichh(u) le-e.
Jo tis bhāvai soī kare-e.
An-jānat bikhīā maih rachai.
Je jānat āpan āp bachai.
Bharme bhulā dah-dis(i) dhāvai.
Nimakh māb(i) chār(i) kunṭ phir(i) āvai.
Kar(i) kirpā jis(u) apnī bhagat(i) de-e.
Nānak te jan Nām(i) mile-e.(3)

Say what can a man's endeavours gain in consequence,
What the Sovran so Wills, He makes man do that hence.

Had man the potence everything would he acquire,
Whatso He Wills that brings about the Cosmic Sire.
Unmindful of Him, by sense-pleasures is man beguiled,
Had he Lord-awareness, would keep himself undefiled.
In supreme ignorance he abandons himself to sinfulness,
He would surely save himself had he Lord awareness.

Utterly deluded in all the directions he wanders,
In a jiffy, his fancy flies over all the four corners.
Showing grace, whoso His worship grants the Deity,
Saith Nanak, in His Naam gets absorbed such a devotee.3.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ॥
 ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ॥
 ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥
 ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ॥
 ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ॥
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ॥
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥
 ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ॥
 ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ॥੪॥

*Khin maib nīch kīṭ kau rāj.
 Pārbrahm garīb nivāj.
 Jā kā dṛiṣṭ(i) kachhū na āvai.
 Tis(u) tat-kāl dah-dis pragṭāvai.
 Jā kau apunī karai bakhsīs.
 Tā kā lekhā na ganai Jagdīs.
 Jīo piṇḍ(u) sabh tis kī rās(i).
 Ghaṭ(i) ghaṭ(i) pūran Brahm pragās.
 Apnī hanat āp(i) banāī.
 Nānak jīvai dekh(i) baḍāī.(4)*

In a trice gives He kingship to a mere scum,
 The Cherisher of the poor, is Lord Parbrahm.
 In whom are seen no virtues worth the name,
 The Lord projects him into worldwide fame.
 On whom the Sovran, His benevolence shows,
 All accounting of their deeds, the Lord forgoes.
 To Him belong all the bodies and all souls,
 His perfect Spirit through all the beings rolls.
 All by Himself, He did the Cosmic all mould,
 Nanak breathes alive His Grandness to behold.4.

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥
 ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥
 ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥
 ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥
 ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥
 ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥
 ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

*Is kā bal(u) nāhī is(u) hāth.
 Karan karāvan sarab ko Nāth.
 Āgiā-kārī bapurā jīo.
 Jo tis(u) bhāvai sōi phun(i) thīo.
 Kab-hū ūch nīch maib basai.
 Kab-hū sog harakh raṅg(i) basai.
 Kab-hū nīnd chīnd biōhār.
 Kab-hū ūbh akās pae-āl
 Kab-hū betā brahm bīchār.
 Nānak āp(i) milāvanhār.(5)*

Man has no control over the operation of his potency,
 All doings, promptings of men lie with the Providence.
 The insignificant being is merely an obeying agency,
 Whatsoever the Sovran Wills only that comes to be.
 Sometimes in high spirits or low spirits he remains,
 Sometimes he is in grief, sometimes gaiety he gains.
 Sometimes he busies in devising other persons dispraise,
 Sometimes he is in the heavens or cast in hellish maze.
 Sometimes as a knower he muses on the Divine Arcanum,
 Nanak, the uniter of all beings with Himself is Parbrahm.5.

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
 ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
 ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥
 ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥
 ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥
 ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥
 ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥
 ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

Kab-hū nirat(i) karai habu bhāt(i).
Kab-hū soe rahai din(u) rāt(i).
Kab-hū mahā krodh bīkrāl.
Kab-hū sarab kī hot ravāl.
Kab-hū hoe bahai baḍ rājā.
Kab-hu bhekhārī nīch kā sājā.
Kab-hū ap-kīrat(i) maih āvai.
Kab-hū bhalā bhalā kahāvai.
Jio Prabh(u) rākhai tiv hī rahai.
Gur prasād(i) Nānak sach(u) kahai.(6)

Sometimes he dances in many different ways,
 Sometimes he slumbers thro nights and days.
 Sometimes in great rage he looks very horrible,
 Sometimes he becomes, humblest of the humble.
 Sometimes he sits haughtily being a great king,
 Sometimes as a mean beggar is he play-acting.
 Sometimes he comes under lots of aspersion,
 Sometimes he is called a nice, gentle person.
 Where the Lord ordains one, there one stays,
 By the grace of Guru, Nanak this verity says.6.

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥
 ਕਬਹੂ ਮੋਨਿ ਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥
 ਕਬਹੂ ਭਟ ਭੀਰਥ ਇਸ਼ਨਾਨ ॥
 ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥
 ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥
 ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥
 ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸੁਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥
 ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

Kab-hū hoe paṇḍit(u) kare bakhyān(u).
Kab-hū mon(i) dhārī lāvai dhiān(u).
Kab-hū taṭ tirath isnān.
Kab-hū sidh sādhib mukh(i) giān.
Kab-hū kīṭ basat(i) pataṅg hoe jīā.
Anik jon(i) bharmāi bharmīā.
Nānā rūp jio swāgī dikhāvai.
Jio Prahb bhāvai tivai nachāvai.
Jo tis(u) bhāvai soī hoe.
Nānak dūjā avar(u) na koe.(7)

Sometimes as a scholar engages he in exhortation,
 Sometimes silence bound he immerses in meditation.
 Sometimes in sacred rivers, tanks, takes he body-dips,
 Sometimes as a Sidh, Sadhak wisdom utter his lips.
 Sometimes he lives as an elephant, a moth, a worm,
 In delusion transmigrates through many a life form.
 Like an impersonator, roles of many kinds he plays,
 What his Sovran Wills him to do, exactly he obeys.
 Whatsoever the Sovran Wills only that comes to be.
 Nanak, there is none other to do so, no peer has He.7.

ਕਬਹੂ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ॥
 ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ॥
 ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ॥
 ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ॥
 ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ॥
 ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ॥
 ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ॥
 ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ॥
 ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮ॥
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

Kah-bū sādḥ saṅgat(i) eb(u) pāvai.
Us(u) asthān te bahur(i) na āvai.
Antar(i) hoe giān pargās(u).
Us(u) asthān kā nahī binās(u).
Man tan Nām(i) rate ik raṅg(i).
Sadā baseh Pār-brahm kai saṅg(i).
Jio jal maih jal(u) āe khaṭānā.
Tio joṭī saṅg(i) joṭ(i) samānā.
Miṭ(i) gae gavan pāe bisrām.
Nānak Prabh kai sad kurbān.(8.11)

When the Sodality of the True, man gains once,
 There is no going back from that position hence.
 In Him then awakens spiritual enlightenment,
 There is no annihilation of that awakenment.
 With His Naam and love, gets imbued their entity,
 They abide ever in their Sovran's close proximity.
 The way water mingling with water becomes one,
 Their souls similarly with the Over Soul find union.
 True repose they attain and cease all their wanderings,
 Nanak, is ever a sacrifice to Him for His wonder workings.8.11.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥
ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

SALOK(U)

*Sukhī hasai maskīniā āp(u) nivār(i) tale.
Bade bade ahankārīā Nānak garab(i) gale.(1)*

SHALOK

Shedding their ego, the meek in tranquillity abide,
Nanak, the over weening are consumed by their pride.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
 ਸੋ ਨਰਕ ਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥
 ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥
 ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥
 ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥
 ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥
 ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ASTPADI.

Jis kai antar(i) rāj abhimān(u).
So narak-pātī hovat suān(u).
Jo jānai mai joban-vañt(u).
So hovat biṣṭā kā jañt(u).
Āpas kau karam-vañt(u) kahāvai.
Janam(i) marai habu jon(i) bhramāvai.
Dhan bhūm(i) kā jo karai gumān(u).
So mūrakh(u) andhā agiān(u).
Kar(i) kirpā jis kai hirdai garībī basāvai.
Nānak ihā mukt(u) āgai sukh(u) pāvai.(1)

ASHTPADI

Who has within him the pride of being a royal,
 The cur becomes worthy of being sent to hell.
 Who thinks he is very youthful and handsome,
 A worm of human excrement shall he become.
 Who lets himself be talked about as a good-doer,
 Taking birth and dying, many lives shall he suffer.
 Who is greatly proud of his wealth and estate,
 Is nescient, purblind and a person insensate.
 Bestowing grace in whose heart He implants humility,
 Nanak, herein he gets liberation, hereafter tranquillity.1.

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ॥
 ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ॥
 ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ॥
 ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ॥
 ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ॥
 ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ॥
 ਧਰਮਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥
 ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥

*Dhanvantā hoe kar(i) garbhāvai.
 Triṇ samān(i) kachhu saṅg(i) na jāvai.
 Bahū laskar mānuḥ ṁpar(i) kare ās.
 Pal bhitar(i) tā kā hoe binās.
 Sabb te āp jānai balwant(u).
 Khin maiḥ hoe jāe bhasmant(u).
 Kisai na badai āp(i) ahaṅkāri.
 Dharam-rāe tis(u) kare khuāri.
 Gur prasād(i) jā kā mitai abhimān(u).
 So jan(u) Nānak dargah parvān(u).(2)*

Becoming a wealthy person who is proud of his pelf,
 In the end, is'nt accompanied by even a straw itself.
 On persons and his huge armies who greatly relies,
 Despite all these, in the end in a twinkling he dies.
 Who believes himself of all men to be most potent,
 In the end is reduced to ashes in a single moment.
 Blinded by his pride who sets at naught everyone,
 In the end by the Celestial Judge shall he be undone.
 By the grace of the Guru, whose vanity is effaced,
 Nanak, at His Court with His approval is he graced.2.

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥
ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥
ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦੁਵੈ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥
ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥
ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

*Koṭ(i) karam karai hau dhāre.
Sram(u) pāvai sagle birthāre.
Anik tapasiā kare ahankār.
Narak surag phir(i) phir(i) avtār.
Anik jatan kar(i) ātam nahī dravai.
Har(i) dargah kauh kaise gavai.
Āpas kau jo bhalā kahāvai.
Tiseb bhalāi nikaṭ(i) na āvai.
Sarab kī ren jā kā man(u) hoe.
Kahu Nānak tā kī nirmal soe.(3)*

If one takes pride in having millions of rituals done,
Merely gets tired in the process, benefit gets he none.

After doing much austerties if one becomes vain,
Either in heaven or hell, takes birth time and again.
By Countless endeavours whose mind is not softened,
To the Sovran's Court, how can he ever himself wend.

Who lets himself be acclaimed as good-doer,

To goodness he is truly a complete stranger.

Who becomes the humblest of all in his own mind,
Nanak, his repute is really of the impeccable kind.3.

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥
 ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
 ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥
 ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥
 ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥
 ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥
 ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

*Jab lag(u) jānai mujh te kachhu hoe.
 Tab is kau sukh(u) nāhī koe.
 Jab eh jānai mai kichh(u) kartā.
 Tab lag(u) garabh jon(i) maih phirtā.
 Jab dhārai koū bairī mīl(u).
 Tab lag(u) nihchal(u) nāhī chīt(u).
 Jab lag(u) moh magan sang(i) mae.
 Tab lag(u) Dharam-rāe de-e sajāe.
 Prabh kirpā te bandhan tūṭai.
 Gur prasād(i) Nānak hau chhūṭai.(4)*

As long as a man believes something he can achieve,
 So long he shall never any peace of mind receive.
 As long as he believes something he has done,
 So long in the endless round of births shall he run.
 As long as, friends or foes he holds men,
 A mind, tranquil shall not he find till then.
 As long as he is enmeshed in the Mayaic allurements,
 So long the Celestial Judge shall give him punishment.
 By the Grace of the Lord are all the bonds shed,
 Nanak, by the Grace of the Guru is one's pride shed.4.

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥
 ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥
 ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥
 ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥
 ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥
 ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
 ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

Sahas khatē lakh kau uṭh(i) dhāvai.
Tripat(i) na āvai māiā pāchhai pāvai.
Anik bhog bikhīā ke karai.
Nah triptāvai khap(i) khap(i) marai.
Binā santokh nahī koū rājai.
Supan manorath bithē sabh kājai.
Nām raṅg(i) sarab sukh(u) hoe.
Baḍ-bhāgī kisai prāpat(i) hoe.
Karan karāvan āpe āp(i).
Sadā sadā Nānak Har(i) jāp(i).(5)

After earning a thousand, for a million man strains,
 Accumulates he great wealth but no satiation gains.
 He indulges in countless acts of self gratification,
 He distresses himself often but gets no satiation.
 Without contentment no satiation can ever be got,
 All his undertakings like dreams end in naught.
 With Naam-imbueement is absolute peace attained,
 By only a few blessed one's is this peace obtained.

The Lord is Himself, the Doer and the Causer,
 Nanak utter thou His Naam continuously ever.5.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
 ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
 ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥
 ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥
 ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

Karan karāvan karnai-hār(u).
Is kai bāth(i) kahā bīchār(u).
Jaisī drist(i) kare taisā hoe.
Āpe āp(i) āp(i) Prabh(u) soe.
Jo kichh(u) kīno su apnai raṅg(i).
Sabb te dūr(i) sabb-hū kai saṅg(i).
Būjhai dekhai karai bihek.
Āpeh ek āpeh anek.
Marai na hinsai āvai na jāe.
Nānak sad hī rahiā samāe.(6)

To do and get things done, He is potent fully,
 Aught lies in man's power if you ponder truly.
 What Light He bestows on man, moulds his ways,
 The Lord is all in all by Himself, ever and always.
 He did in His sweet Will whatever He hath done,
 He is with all, yet detached is He from everyone.
 He, Himself surveys, comprehends and sorts as well,
 He, Himself is the only one and Himself the multiple.
 Neither He comes nor goes, neither ceases nor dies,
 Nanak, His uniform pervasion everywhere eternally lies.6.

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ॥
 ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ॥
 ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ॥
 ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ॥
 ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥
 ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ॥
 ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ॥
 ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ॥੨॥

Āp(i) updesai samjhai āp(i).
Āpe rachiā sabh kai sāth(i).
Āp(i) kīno āpan biśhār(u).
Sabh(u) kachhu us kā oh(u) karnai-hār(u).
Us te bhiññ kahoh kichh(u) hoe.
Thān thanantar(i) ekai soe.
Apune chalit āp(i) karṇai-hār.
Kautak karai raṅg āpār.
Man maib āp(i) man apune māhe.
Nānak kīmat(i) kaban(u) na jāe.(7)

He gives instructions Himself, Himself follows it,
 And He, Himself, with everyone is fully inter-knit.
 He has Himself brought about His own Expanse,
 Everything is His, He has the requisite potence.
 How can anything without Him happen there,
 The One Sovran is here, there and everywhere.
 He, Himself is the stager of the plays grandiose,
 And Himself acts all the parts in all those shows.
 He is in all minds and keeps all in His mind,
 Nanak, His true appraisal can never be defined.7.

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥
 ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥
 ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

*Sat(i) sat(i) sat(i) Prabh(u) suāmī.
 Gur parsād(i) kinai vakhiānī.
 Sach(u) sach(u) sach(u) sabh(u) kīnā.
 Koṭ(i) madhe kinai birlai chīnā.
 Bhalā bhalā bhalā terā rūp.
 At(i) suṇdar apār anūp.
 Nirmal nirmal nirmal terī bāṇī.
 Ghat(i) ghat(i) sunī sraavan bhakhyānī.
 Pavitra pavitra pavitra punīt.
 Nām(u) japai Nānak man(i) prīt(i). (8.12)*

True, true, is the Sovran Supremus eternally true,
 Only a few have said so, with the grace of the Guru.
 Perfect, very perfect, His Creation is very perfect,
 Only a few among millions have realised this fact.
 Lovable, very lovable, Thy Form is very lovable,
 Without any peer, very Beauteous and Ineffable.
 Sweet, exceeding sweet, is Thy Word exceeding sweet,
 Which all the hearts listen to and all the tongues repeat.
 Pure, very Pure, very very Pure and Immaculate,
 Nanak, are those who, His Naam lovingly intonate. 8.12.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥
ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

SALOK(U)

*Sant saran(i) jo jan(u) parai so jan(u) udbran-hār.
Sant kī nindā Nānakā bahur(i) bahur(i) avtār.(1)*

SHALOK

Who seeks the shelter of the saints,
Sets himself on the salvation's way.
While the slanderer of the saints,
To transmigrations falls a regular prey.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਥਾਨ ਝੁਲਟੁ ਹੋਇ ॥
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ASTPADI.

Sant kai dukhan(i) arjā ghaṭai.
Sant kai dukhan(i) jam te nahī chhuṭai.
Sant kai dukhan(i) sukh(u) sabh(u) jāe.
Sant kai dukhan(i) narak maih pāe.
Sant kai dukhan(i) mat(i) hoe malin.
Sant kai dukhan(i) sobhā te hīn.
Sant ke hate kau rakhai na koe.
Sant kai dukhan(i) thān bhrast(u) hoe.
Sant kripāl kripā je karai.
Nānak sant saṅg(i) nīndak(u) bhī tarai.(1)

ASHTPADI

By slandering the saints a man hastens his own end,
 By slandering the saints Yama's noose one can't rend.
 By slandering the saints peace flies from within,
 By slandering the saints man sinks deep into sin.
 By slandering the saints soiled becomes the mentation,
 By slandering the saints one falls in public estimation.
 One spurned by the saints, by no one can be saved,
 By slandering the saints one's state becomes depraved.
 If the saint upon his own slanderer takes ruth,
 Nanak in saints' company he too is saved in sooth.1.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖ ਭਵੈ ॥
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥
 ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

Sant ke dūkhan te mukh(u) bhavai.
Santan kai dūkhan(i) kāg jio lavai.
Santan kai dūkhan(i) sarap jon(i) pāe.
Sant kai dūkhan(i) trigad jon(i) kirmāe.
Santan kai dūkhan(i) trisnā maih jalai.
Sant kai dūkhan(i) sabh(u) ko chhalai.
Sant kai dūkhan(i) tej(u) sabh(u) jāe.
Sant kai dūkhan(i) nīch(u) nīchāe.
Sant dokhī kā thāo ko nāhe.
Nānak sant bhāvai tā oe bhī gat(i) pāhe.(2)

By maligning the saints, wry-mouthed becomes one,
 By maligning the saints a man croaks like a raven.
 By maligning the saints one becomes a snake in hereafter,
 By maligning the saints one is reborn a creeping creature.

By maligning the saints in desire-fires burns one,
 Maligning of the saints makes one deceive every one.
 By maligning the saints one loses all his glory's sheen,
 By maligning the saints one turns meanest of the mean.

The maligners of saints have no refuge of any kind,
 Nanak, if the saint so please, they too liberation find.2.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥
 ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

Sant kā nindak(u) mahā at-tāi.
Sant kā nindak(u) khin(u) tikan(u) na pāi.
Sant kā nindak(u) mahā hatiārā.
Sant kā nindak(u) Parmesur(i) mārā.
Sant kā nindak(u) rāj te hīn(u).
Sant kā nindak dukhīā ar(u) dīn(u).
Sant ke nindak kau sarab rog.
Sant ke nindak kau sadā bijog.
Sant kī nindā dokh maih dokh(u).
Nānak sant bhāvai tā us kā bhī hoe mokh(u). (3)

The maligner of saints is an evil-doer of the worst kind,
 The maligner of saints can not a moment's respite find.
 The maligner of saints turns tyrannical in the extreme,
 The maligner of saints is spurned by the Lord Supreme.
 The maligner of saints loses respect with his fellow-men,
 The maligner of saints is poorly ever and grief-stricken.
 The maligner of saints is afflicted by every ailment,
 The maligner of saints forever suffers estrangement.
 The maligning of saints is the greatest of all evils,
 Nanak, the maligner too is saved if the saint so wills.3.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥
 ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

Sant kā dokhī sadā apvit(u).
Sant kā dokhī kisai kā nahī mit(u).
Sant ke dokhī kau ḍān(u) lāgai.
Sant ke dokhī kau sabh tiāgai.
Sant kā dokhī mahā ahaṅkāri.
Sant kā dokhī sadā bikāri.
Sant kā dokhī janmai marai.
Sant kī dūkhnā sukh te ṭarai.
Sant ke dokhī kau nāhī ṭhāo.
Nānak sant bhāvai tā lae milāe.(4)

The maligner of the saints is always an impure person,
 The maligner of the saints is never a friend of any one.
 The maligner of the saints, celestial sentence shall face,
 The maligner of the saints is shunned by his own race.

The maligner of the saints has overweening ways,
 The maligner of the saints is steeped in sin always.
 The maligner of the saints, migrates through many lives,
 The maligning of the saints, of peace one deprives.
 The maligner of the saints can nowhere any shelter find,
 Nanak, if the saint so like, makes him with himself affined.4.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁੰਚੈ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਬੋਥਾ॥
 ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ॥
 ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ॥
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ॥੫॥

Sant kā dokhī adh bīch te tūtai.
Sant kā dokhī kitai kāj(i) na pahūchhai.
Sant ke dokhī kau udiān bhramāīai.
Sant kā dokhī ujhar(i) pāīai.
Sant kā dokhī antar te thoṭhā.
Jto sās hinā mirtak kī loṭhā.
Sant ke dokhī kī jar kiccb(u) nābe.
Āpan bhīj(i) āpe hī khābe.
Sant ke dokhī kau avar(u) na rākhanbār(u).
Nānak sant bhāvai tā lae ubār(i).(5)

The slanderer of the saints' career is cut short,
 The slanderer of the saints' all endeavour aborts.
 The slanderer of the saints is led into wilderness,
 The slanderer of the saints is misled into wrongness.
 The slanderer of the saints in his life feels a void,
 Like a dead body which is of breath fully devoid.
 The slanderer of the saints in his life strikes no roots,
 Of his misdoings he personally tastes the bitter fruits.
 The slanderer of the saints has no saviour among men,
 Nanak, if the saint so wills, he saves the slanderer then.5

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥
 ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੁਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥
 ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥
 ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਭੇ ਰਹਤ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥
 ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਬਿਆ ॥੬॥

*Sant kā dokhī eo bil-lāe.
 Jio jal bihūn machhulī tarpharāe.
 Sant kā dokhī bhūkhā nahī rājai.
 Jio pāvak(u) idhan(i) nahī dhrāpai.
 Sant kā dokhī chhūtai ikelā.
 Jio hūār(u) til(u) khet māh(i) duhelā.
 Sant kā dokhī dharam te rahat.
 Sant kā dokhī sad mithiā kahat.
 Kirat(u) nīndak kā dhuṛ(i) hī pae-ā.
 Nānak jo tis(u) bhāvai soī thiā.(6)*

The slanderer of the saints cries in extreme anguish,
 Like the fish taken out of water that doth languish.
 The slanderer of the saints is ever hungry, never sates,
 Like the burning fire that with fuel never ever satiates,
 The slanderer of the saints is left by all to himself alone.
 Like a smutty sesame plant, abandoned in a field mown,
 The slanderer of the saints is devoid of all good,
 The slanderer of the saints always utters falsehood.
 Primally writ is his present slandering propensity,
 Only that happens Nanak, what Wills the Sovran Deity.6.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥
 ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥
 ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੋਟੈ ਕੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥

Sant kā dokhī bigar rūp(u) hoe jāe.
Sant ke dokhī kau dargah milai sajāe.
Sant kā dokhī sadā sahkāīai.
Sant kā dokhī na marai na jīvāīai.
Sant ke dokhī kī pujai na āsā.
Sant kā dokhī uṭh(i) chalai nirāsā.
Sant kai dokh(i) na trisṭai koe.
Jaisā bhāvai taisā koī hoe.
Pae-ā kirat(i) na metai koe.
Nānak jānai sachā soe.(7)

The slanderer of the saints becomes warped in appearance,
 The slanderer of the saints at His court receives sentence.
 The slanderer of the saints ever draws a painful breath,
 The slanderer of the saints hangs 'tween life and death.
 The slanderer of the saints' hopes dissolve in the air,
 The slanderer of the saints leaves the world in despair.
 From the slander of the saints none gains true satiety,
 What one intends and feels that moulds one's entity.
 The propensities of primal writ can be erased by none,
 Saith Nanak, this is in the cognisance of the True Sovran.7.

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
 ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥
 ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥
 ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥
 ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
 ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥
 ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

Sabb ghaṭ tis ke oh(u) karnai-bār(u).
Sadā sadā tis kau namaskār(u).
Prabh kī ustat(i) karoh dīn(u) rāt(i).
Tīseh dhiāvoh sās(i) girās(i).
Sabb(u) kachhu vartai tis kā kīā.
Jaisā kare taisā ko thīā.
Apnā kḥel(u) āp(i) karnai-bār(u).
Dūsar kaun(u) kabai bīchār(u).
Jis no kirpā karai tis(u) āpan Nām(u) de-e.
Bad-bhāgī Nānak jan se-e.(8.13)

All bodies belong to Him, He is their Creator,
 Venerate this Glorious Lord forever and ever.
 Eulogise the Sovran Lord every day and night,
 Dwell on him as you breathe, sip or take a bite.
 All that takes place is by Him alone being done,
 What the Lord makes of him, that becomes one.
 To stage His grand plays, fully potent is the Lord,
 None else is there to have any say in this regard.
 On whom is He gracious, on them His Naam bestows,
 Nanak, blessed with good fortune are devotees those.8.13

ਸਲੋਕੁ ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ਏਕ ਐਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

SALOK(U)

*Tajoh siānap sur(i) janoh simroh Har(i) Har(i) Rāe.
Ek ās Har(i) man(i) rakhoh,
Nānak dūkh(u) bharam(u) bhau jāe.(1)*

SHALOK

Renounce all ingenuity my good friends,
Upon the Refulgent Lord thou dwell.
Cherish the hope of the Sovran alone,
Nanak, that all woes, dubiety and fears dispel.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥
 ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥
 ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਤਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
 ਮਾਰੈ ਰਖੈ ਏਕੈ ਆਪਿ ॥
 ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ASṬPADI.

Mānukh kī tek bithī sabh jān(u).
Devan kau ekai Bhagvān(u).
Jis kai diāi rahai agbhāe.
Bahur(i) na trisnā lāgai āe.
Mārai rākbai eko āp(i).
Mānukh kai kichh(u) nābī bāth(i).
Tis kā hukam(u) hūjb(i) sukh(u) hoe.
Tis kā Nām(u) rakh(u) kañṭh(i) paroe.
Simar(i) simar(i) simar(i) Prabh(u) soe.
Nānak bighan(u) na lāgai koe.(1)

ASHTPADI

All reliance on man as futile thou deem,
 The Bestower alone is the Lord Supreme.
 By whose bestowals satiation thou gain,
 Then no cravings shall craze thee again.
 Kills or sustains life, only Himself the Lord,
 No power at all lies with man in this regard.
 By discerning His Will, within descends calm,
 Ever in thy mind, dwell thou on Lord-Naam.
 Ever, Ever thou dwell on that Lord indeed,
 Then Nanak, nothing can ever thy way impede.1.

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ॥
 ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ॥
 ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ॥
 ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ॥
 ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ॥
 ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ॥
 ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ॥
 ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸੁਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ॥
 ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਊਜਲ ਮਥਾ॥੨॥

Ustat(i) man maih kar(i) Nirāṅkār.
Kar(i) man mere sat(i) biobār.
Nirmal rasnā aṁmrit(u) pīo.
Sadā subelā kar(i) leh(i) jīo.
Nainoh pekh(u) ṭhākur kā raṅg(u).
Sādh saṅg(i) hinsai sabh saṅg(u).
Charan chatau mārag(i) Gobind.
Miteh pāp japīai Har(i) bind.
Kar Har(i) karam sravan(i) Har(i) kathā.
Har(i) dargah Nānak ūjal mathā.(2)

Dwell in thy mind on the Formless One's Eulogy,
 O, my mind this is the righteous course for thee.
 Nectarean Naam with thy tongue thou savour,
 Make all thy being serene and poised forever.
 With thy eyes espy, the splendour of the Divinity,
 The Sadhu's company dispels every other affinity.
 With thy feet tread on the Sovran Lord's Highway,
 By uttering His Naam awhile, sins are washed away.
 Ply thy hands in His Work, with ears, His Gospel hear,
 Nanak, at the Lord's Court, then glorious ye shall appear.2.

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ॥
 ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ॥
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ॥
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ॥
 ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ॥
 ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ॥੩॥

*Bad-bhāgī te jan jag māhe.
 Sadā sadā Har(i) ke gun gāhe.
 Rām Nām jo kareh bīchār.
 Se dhanvānt ganī saṁsār.
 Man(i) tan(i) mukh(i) boleḥ Har(i) mukhī.
 Sadā sadā jānoḥ te sukhī.
 Eko Ek(u) ek(u) pachhānai.
 It ut kī oh(u) sojḥī jānai.
 Nām saṅg(i) jis kā man(u) māniā.
 Nānak tīneh Nirānjan(u) jāniā.(3)*

In this world they enjoy their Sovran's blessing,
 Who always the praise of their Sovran Lord sing.
 On their Sovran's glorious Naam who meditate,
 In the world truly wealthy is deemed their state.
 Who mind, words, deeds dedicate to the Supreme,
 As the ever serene people, these persons deem.
 As All-pervading, the One alone who perceives,
 Conception of here and hereafter he receives.
 To Naam's imbuton has submitted itself whose mind,
 Nanak, the realization of the Immaculate One they find.3.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥
 ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥
 ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥
 ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥
 ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥
 ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੁਖ ॥੪॥

*Gur prasād(i) āpan āp(u) sujhai.
 Tis kī jānōh trisnā bujhai.
 Sādh saṅg(i) Har(i) Har(i) jas(u) kabat.
 Sarab rog te oh(u) Har(i) jan(u) rabat.
 An-din(u) kīrtan(u) keval bakhyān(u).
 Grihsat maib soī nirbān(u).
 Ek ūpar(i) jis(u) jan kī āsā.
 Tis kī kaṭīai jam kī phāsā.
 Pārbrahm kī jis(u) man(i) bhūkh.
 Nānak tiseh na lāgeh dūkh.(4)*

By the Guru's grace, his self who apprehends,
 Know ye for certain that all his craving ends.
 In the Sadhus' company who sings Lord's eulogy,
 From all afflictions remains free that devotee.
 Day and Night who utter the Lord's eulogy only,
 In their family life, they are ever desire free.
 The devotee who pins his hope on One Deity,
 In his case is sundered the noose of mortality.
 Whose mind hungers for union with Parbrahm,
 Saith Nanak, no anguish can ever distress them.4.

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥
 ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥
 ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥
 ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥
 ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥
 ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਬੂਲੁ ॥੫॥

*Jis kau Har(i) Prabh(u) man(i) chil(i) āvai.
 So sant(u) subelā nahī ḍulāvai.
 Jis(u) Prabh(u) apunā kirpā karai.
 So sevak(u) kabu kis te darai.
 Jaisā sā taisā drisṭiāi.
 Apune kāraj maih āp(i) samāiā.
 Sodhat sodhat sodhat sījhiā.
 Gur prasād(i) tat(u) sabh(u) bījhiā.
 Jab dekhau tab sabh(u) kichh(u) mūl(u).
 Nānak so sūkham(u) soī asthūl(u).(5)*

He, who remembers his Sovran Lord forever,
 A saint is he, full of peace, wavers he never.
 On whom His Grace bestows the Sovran,
 How can that servitor be afeared of any one.
 As the Lord is, so He makes the servitor to see :
 In His undertakings being absolutely busy.
 Delving deeper and deeper, at last he succeeds,
 By the Guru's grace, the absolute truth he reads.
 Whereso I look deeply I behold One Source Basal,
 Nanak, He, Himself is both subtle and the substantial.5.

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ॥
 ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ॥
 ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ॥
 ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ॥
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ॥
 ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡੁ॥
 ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ॥
 ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ॥
 ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ॥੬॥

Nah kichh(u) janmai nah kichh(u) marai.
Āpan chalit(u) āp hī karai.
Āvan(u) jāvan(u) drist(i) an-drist(i).
Āgiā-kārī dhārī sabh srist(i).
Āpe āp(i) sagal maib āp(i).
Anik jugat(i) rach(i) thāp(i) uthāp(i).
Abināsī nāhī kichh(u) khaṇḍ.
Dhāraṇ dhār(i) rabio brahmanḍ.
Alakh abhev purakh partāp.
Āp(i) japāe ta Nānak jāp.(6)

Nothing ever issues forth and nothing ever ceases,
 The Sovran Lord is sporting Himself as He pleases.
 The Subtle, the Substantial, the comings, the goings,
 The entire creation the Sovran in His Order strings.
 He exists all by Himself, yet He exists in everything,
 In numerous ways, He continues raising and erasing.
 He is neither perishable nor is partible His Condition,
 In a stabilised state He sustains His total Creation.

Ineffable and Inscrutable is He and His glory,
 Nanak, whom He so causes, His Naam recites he.6.

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥
 ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥
 ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥
 ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡ ਭਾਗੈ ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

*Jin Prabhu(j) jāta su sobhā-vant.
 Sagal saṁsār(u) udhrai tin mant.
 Prabhu ke sevak sagal udhāran.
 Prabhu ke sevak dūkh bisāran.
 Āpe mel(i) lae kirpāl.
 Gur kā sahad(u) jap(i) bhae nihāl.
 Un kī sevā soī lāgai.
 Jis no kripā kareh baḍ-bhāgai.
 Nām(u) japat pāveh bisrām(u).
 Nānak tin purakh kau ūtam kar(i) mām(u).(7)*

They are glorious ones who have realized the Deity,
 With their preachings they liberate all the humanity.
 The servitor of the Lord can help all emancipate,
 The servitor of the Lord can help woes eliminate.
 With Himself unifies His servitors, the Merciful,
 Intoning the Word of Guru they become blissful.
 To their service devotes himself only that person,
 Whom the Lord grant mercy, he is the blessed one.
 By uttering His Naam, inner equipoise they realize,
 Nanak, all these persons as sublime souls ye recognise.7.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥
 ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥
 ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥
 ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥
 ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

*Jo kichh(u) karai su Prabh kai rang(i).
 Sadā sadā basai Har(i) sang(i).
 Sahaj subhāe hovai so hoe.
 Karnai-hār(i) pachhānai soe.
 Prabh kā kiā jan mīth lagānā.
 Jaisā sā taisā dristānā.
 Jis te upje tis(u) māhe samāe.
 Oe sukh nidhān un-hū ban(i) āe.
 Āpas kau āp(i) dīno mān(u).
 Nānak Prabh jan(u) eko jān(u). (8.14)*

Whatsoever he does, he acts under Lord's imbuelement,
 Ever, ever he abides in the presence of the Immanent.
 Whatever happens, is happening in His Natural Order,
 Behind all this he espies the Hand of the Eternal Causer.

His doings for His servitors are sweet as manna dew,
 As is He, so the Sovran in omni-pervasion they view.

Absorbed in the thought of their Creator are they,
 The name, 'fount of serenity', suits them every way.
 The Sovran Lord is honouring Himself, in such wise,
 Nanak, the Sovran and His servitor as one realise. 8.14.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

SALOK(U)

*Sarab kalā bharpūr Prabh birthā jānan-bār.
Jā kai simran(i) udhriai Nānak tis(u) balibār.(1)*

SHALOK

The Sovran is possessed of all potence,
He knows about the woes of everyone.
Dwelling upon whom is salvation attained,
Nanak is sacrifice to such a Sovran.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
 ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
 ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥
 ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥
 ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ASTPADĪ.

Tūṭī gāḍhan-bār Gopāl.
 Sarab jīā āpe pratīpāl.
 Sagal kī chintā jis(u) man māhe.
 Tis te birthā koī nāhe.
 Re man mere sadā Har(i) jāp(i).
 Abināsī Prabh(u) āpe āp(i).
 Āpan kīā kachhū na hoe.
 Je sau prānī lochai koe.
 Tis(u) bin(u) nāhī terai kichh(u) kām.
 Gat(i) Nānak jap(i) ek Har(i) Nām .(1)

ASHTPADĪ

The Joiner of estranged souls with Himself is Gopal,
 He, Himself is the Nourisher of His creatures all.
 Whose mind pays attention to the care of everyone,
 Empty-handed from His Portals goes back no one.
 O, my mind ever on the Sovran Lord dwell,
 All in all by Himself, is the Lord eternal.
 Man of his own can nothing at all obtain,
 Even if he a hundred times exerts amain.
 Other than Him, none of any help can to thee be,
 Nanak, for thy deliverance, utter Lord-Naam only.1.

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ॥
 ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ॥
 ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ॥
 ਅਤਿ ਸੁਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ॥
 ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ॥
 ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ॥
 ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੂਟੇ ਹਉ ਰੋਗੁ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ॥੨॥

*Rūp-vant(u) hoe nāhī mohai.
 Prabh kī jot(i) sagal ghaṭ sobai.
 Dhan-vantā hoe kiā ko garbai.
 Jā sabh(u) kichh(u) tis kā diā darbai.
 At(i) sūrā je koū kahāvai.
 Prabh kī kalā binā kah dhāvai.
 Je ko hoe bahai dātār(u).
 Tis(u) Den-hār(u) jānai gāvār(u).
 Jis(u) gur prasād(i) tūtai hau rog(u).
 Nānak so jan(u) sadā arog(u).(2)*

It is not the beauty of the beauteous that becharms,
 It is the Light of the Lord that lends him, his charms.
 Over what can the rich man ever pride himself,
 When the Sovran has bestowed on him his pelf.
 If one gives oneself out, as a very valorous man,
 Sans the Lord's blessed might exert what he can.
 If someone sets himself up as the sustenance donor,
 Let the foolish one realise who is the True Bestower.
 By the Guru's grace who is cured of ego's disease,
 Nanak, this devotee is woless, enjoys constant ease.2.

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥
 ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥
 ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜ੍ਹਿ ਤਰੈ ॥
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥
 ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥
 ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥
 ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
 ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥
 ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

Jio maṇdar kau thāmai thaṇman(u).
Tio gur kā sabad(u) maneh asthaṇman(u).
Jio pākhāṇ(u) nāv char(i) tarai.
Prāṇī gur charaṇ lagat(u) nis-tarai.
Jio aṇdhkār dīpak pargās(u).
Gur darsan(u) dekh(i) man(i) hoe bigās(u).
Jio mahā udiān maih mārag(u) pāvai.
Tio sādhibū saṅg(i) mil(i) jot(i) pragṭāvai.
Tin saṇtan kī bāchbahu dbūr(i).
Nānak kī Har(i) lochā pūr(i).(3)

As the roof of a mansion, the pillar aloft sustains,
 So, Guru-word, in equipoise the mind maintains.
 As a stone put aboard a boat can be taken across,
 So, holding to the Guru's feet, the Main we cross.
 As the shining lamp spreads light in utter gloom,
 So, sighting the Guru, the mind comes into bloom.
 Like the lost finding their way in the wilderness wide,
 Is the revealing by saint's company of His Light inside.
 For the dust of the feet of such saints crave I,
 The longing of Nanak, my Sovran Lord satisfy.3.

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ॥
 ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ॥
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ॥
 ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ॥
 ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖ ਮਾਨੁ॥
 ਭੁਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ॥
 ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ॥
 ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ॥
 ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ॥੪॥

Man mūrakh kāhe bil-lāīai.
Purah likhe kā likhiā pāīai.
Dūkh sūkh Prabh devan-hār(u).
Avar tiāg(i) tū tiseh chitār(u).
Jo kachhu karai soī sukh(u) mān(u).
Bhūlā kāhe phireh ajān.
Kaun basat(u) āi terai saṅg.
Lapat(i) rahio ras(i) lobhī patang.
Rām Nām jap(i) hirde māh(i).
Nānak pat(i) setī ghar(i) jāh(i).(4)

O, ignorant mind why do thou lament and weep,
 Of thy previous sowings the fruit now thou reap.
 The Apportioner is He of weal and woe to all,
 Abandoning all others, on Him alone thou call.
 Whatsoever He does, consider it good for thy betterment,
 Why do thou wander, O, fool in disillusionment.
 At thy coming in the world, nothing accompanied thee,
 Why engrossed like a greedy moth in pleasures are ye.
 Let thy heart sing of the Lord's Naam Supernal,
 Nanak, with honour leave for thy Home Eternal.4.

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥
 ਲਾਇ ਖੋਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥
 ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲੁ ॥
 ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
 ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥
 ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

*Jis(u) vakhar kau lain(i) tū āiā.
 Rām Nām(u) sañtan ghar(i) pāiā.
 Taj(i) abhimān(u) lehu man mol(i).
 Rām Nām(u) hirde maih tol(i).
 Lād(i) khep santah sañg(i) chāl(u).
 Avar tiāg(i) bikhiā janjāl.
 Dhañn(i) dhañn(i) kabai sabh(u) koe.
 Mukh ūjal Har(i) dargah soe.
 Eb(u) vāpār(u) virlā vāpārai.
 Nānak tā kai sad halibārai.(5)*

The Merchandise which thou came here to obtain,
 From the saints this glorious Naam do we gain.
 Shedding thy pride, against thy mind, it purchase,
 This glorious Naam within thy heart thou appraise.
 Laden with this ware in the saint's company thou go,
 All sense-pleasures, other entanglements thou forgo.
 Everyone shall praise thee, as this behest thou follow,
 And at His court shall thy visage with honour glow.
 A rare one deals in this merchandise supermal,
 Nanak, to such a merchant is a sacrifice eternal.5.

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥
 ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥
 ਸਾਧ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
 ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
 ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
 ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥
 ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

*Charan sādḥ ke dhoe dhoe pīo.
 Arap(i) sādḥ kau apnā jīo.
 Sādḥ kī dhūr(i) karoh isnān(u).
 Sādḥ ūpar(i) jāīai kurbhān(u).
 Sādḥ sevā vad-bhāgī pāīai.
 Sādḥ saṅg(i) Har(i) kīrtan(u) gāīai.
 Anik bighan te sādḥū rākhai.
 Har(i) gun gāe anmrit ras(u) chākhai.
 Ot gahī santah dar(i) āīā.
 Sarab sūkh Nānak tih pāīā.(6)*

Of the Sadhu's feet, drink the ceremonial washing,
 Thy entire being give thou to a Sadhu in offering.
 With the dust of the Sadhu's feet cleanse thy entity,
 Unto a Sadhu a sacrificial offering thou always be.
 With a good fortune is gained the serving of a Sadhu,
 In Sadhus' company sing we the praises of the Dieu.
 Past many impediments in life, takes us the Sadhu,
 He sings the Lord's Eulogy, sips Naam's nectar true.
 Who pleads at the saint's door, shelter he gains,
 Nanak, such a supplicant absolute serenity obtains.6.

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥
 ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਾਹਿ ॥
 ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥
 ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਨੁ ਰੈਣੀ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬੀਆ ॥੭॥

Mirtak kau jivālan-hār.
 Bhūkhe kau devat adhār.
 Sarah nidhān jā kī drisṭī māhe.
 Purab likhe kā labṇā pāhe.
 Sabh(u) kichh(u) tis kā oh(u) karnai-jog(u).
 Tis(u) bin(u) dūsar hoā na hog(u).
 Jap(i) jan sadā sadā din(u) rainī.
 Sabh te ūch nirmal eh karnī.
 Kar(i) kirpā jis kau Nām(u) diā.
 Nānak so jan(u) nirmal(u) thīā.(7)

To revive the dead, is the Sovran Lord fully potent,
 To the craving-crazed ones, gives He calm content.
 Treasures of all kind His glance of Grace contains,
 What is pre-ordained for one only that one obtains.

Everything is His, to do all He has the potence,
 There never was one like him nor shall ever be hence.

O man, day and night, His Naam always intonate,

Of all the doings it is the finest immaculate,

Showing Grace on whom, His Naam He bestows,

Nanak, the mind of such a servitor, immaculate grows.7.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥
 ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥
 ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥
 ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥
 ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥
 ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

*Jā kai man(i) gur kī partī(i).
 Tis(u) jan āvai Har(i) Prabh(u) chū(i).
 Bhagat(u) bhagat(u) sunīai tih(u) loe.
 Jā kai hīrdai eko hoe.
 Sach(u) karṇī sach(u) tā kī rahat.
 Sach(u) hīrdai sat(i) mukh(i) kahat.
 Sāchī dṛiṣṭ(i) sāchā ākār(u).
 Sach(u) vartai sāchā pāsār(u).
 Pārbrāhm(u) jin(i) sach(u) kar(i) jātā.
 Nānak so jan(u) sach(i) samātā. (8.15)*

In whose mind, faith in the Guru is enshrined,
 The Lord is ever present in that person's mind.
 As a true devotee in all the world gets he known,
 In his heart reigns supreme the Sovran alone.
 True are his doings, in his inner living be true,
 In his heart the Dieu, his lips utter His Naam too.
 His vision imbibes Truth, all over he sees His Presence,
 He perceives the True, working His Will in His Expanse.
 Who realises the Sovran Lord as the Eternal Truth,
 Saith Nanak, with the Sovran merges he in sooth.8.15.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਗੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨੁ ॥
ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ॥੧॥

SALOK(U)

*Rūp(u) na rekh na rang(u) kichh(u), trib(u) guṇ te Prabh bhinn.
Tiseh bujhāe Nānakā jis(u) hovai su-prasaṁn.(1)*

SHALOK

The Lord has no form, feature or hue,
He is above the Tri-Modal level.
To him, He makes Himself known,
With whom is He pleased well.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥
 ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥
 ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
 ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥
 ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥
 ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

ASTPADI.

Abināsi Prabh(u) man maih rākh(u).
Mānukh kī tū prīti tiāg(u).
Tis te parai nāhī kichh(u) koe.
Sarab nirañtar(i) eko soe.
Āpe bīnā āpe dānā.
Gaihar gañbhīr(u) gabīr(u) sujānā.
Pārbrāhm Parmesur Gobīnd.
Kripā-nidhān dae-āl bakhśānd.
Sādh tere kī charnī pāo.
Nānak kai man(i) eh(u) anrāo.(1)

ASHTPADI

Keep the Eternal Lord in thy mind,
 Sever all attachment from mankind.
 Apart from Him, there exists nothing,
 The One pervades everything and being.
 He is Himself all seeing, all knowing,
 Infinitely profound, highly discerning.
 He is the Sovran Supremus and Sustainer,
 The Ocean of Mercy and Clement pardoner.
 To Thy Sadhu's feet that I may ever cling,
 The mind of Nanak cherishes this longing.1.

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥
 ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥
 ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥
 ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥
 ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥
 ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥
 ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥
 ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

Mansā pūran sarnā jog.
 Jo kar(i) pāiā soī hog(u).
 Haran bbaran jā kā netra phor(u).
 Tis kā mañtr(u) na jānai bor(u).
 Anad rūp maṅgal sad jā kai.
 Sarab thok sunī-aiḥ gbar(i) tā kai.
 Rāj maiḥ rāj(u) jog maiḥ jogī.
 Tap maiḥ tapīsar(u) griḥast maiḥ bhogī.
 Dhiāe dhiāe bhagtaḥ sukh(u) pāiā.
 Nānak tis(u) purakh kā kinai ant(u) na pāiā.(2)

To fulfil desires and to shield, He has the competence,
 What has He ordained only that happens hence.
 In a wink to take away, to grant, He is potent,
 No one else can ever come to know of His intent.
 In His Eternal Mansion, beatific calm lies eternally,
 It is said, His House contains all commodities, earthly.
 He is the King within each king, within yogis, the Yogi,
 Within ascetics, the Ascetic, within householders is He.
 Meditating on Him, His devotees gained peace profound,
 Nanak, this Supreme Being's appraisal, no one has found.2.

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ॥
 ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ॥
 ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਰੁ॥
 ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ॥
 ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ॥
 ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ॥
 ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ॥
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ॥
 ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ॥
 ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ॥੩॥

jā kī līlā kī mit(i) nāhe.
Sagal dev hāre avgāhe.
Pitā kā janam(u) ki jānai pūr(u).
Sagal paroi apunai sūt(i).
Su-mat(i) giān(u) dhiān(u) jin de-e.
Jan dās Nām(u) dhiāveh se-e.
Tib(u) guṇ maih jā kau bharmāe.
Janam(i) marai phir(i) āvai jāe.
Ūch nīch tis ke asthān.
Jaisā janāvai taisā Nānak jān.(3)

There is no knowing of His Cosmic Disporting,
 All the godlings gave up their strenuous probing.
 The child can not know of the birth of his sire,
 Astrung His Will, He keeps the cosmos entire.
 On whom he bestows lore, meditation, wisdom,
 Those servitors, dwell on the Naam of Parbrahm.
 Whom He entangles in the materialism's guile,
 Are born and die, come and go, all the while.
 Both are His States, the lofty as well as the low,
 Nanak, one knows only what is one made to know.3.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥
 ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥
 ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥
 ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥
 ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥
 ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

*Nānā rūp nānā jā ke raṅg.
 Nānā bbekh kareh ik raṅg.
 Nānā bidh(i) kīno bīsthār(u).
 Prabhū Abināsī Ekaṅkār(u).
 Nānā chalit kare khin māhe.
 Pūr(i) rahio pūran(u) sabh thāe.
 Nānā bidh(i) kar(i) banat banāī.
 Apnī kīmat(i) āpe pāī.
 Sabh ghaṭ tis ke sabh tis ke thāo.
 Jap(i) jap(i) jīvai Nānak Har(i) Nāo.(4)*

Infinite are His forms, and infinite is His diversity,
 Infinite guises He dons, yet ever the same, is the Deity.
 In infinite ways He brings about His Cosmic Spread,
 But is ever, the Eternal, the one indivisible God-head.

Infinite marvels He performs in a trice's space,
 The Perfect One, pervades each and every place.

He has created His Universe in infinite ways,
 Only He Himself can His own glory appraise.

All hearts belong to Him, all places are His own,
 Nanak, revives by dwelling upon His Naam alone.4.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥
 ਨਾਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਵਨ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

Nām ke dhāre sagle jant.
Nām ke dhāre khaṇḍ brahmaṇḍ.
Nām ke dhāre Simrit(i) Bed Purān.
Nām ke dhāre sunan giān dhiān.
Nām ke dhāre āgās pātāl.
Nām ke dhāre sagal ākār.
Nām ke dhāre purīā sabh bhavan.
Nām kai saṅg(i) udhre sun(i) sravan.
Kar(i) kirpā jis(u) āpnai Nām(i) lāe.
Nānak chauthe pad maih so jan(u) gat(i) pāe.(5)

His Naam sustains the living beings of all species,
 His Naam sustains all the planets and all galaxies.
 His Naam inspires Vedas and other Scriptures supernal,
 His Naam inspires meditation, lore, listening internal.
 His Naam sustains all nether regions, each firmament,
 His Naam sustains all forms, sentient and non sentient.
 His Naam sustains all habitations and all the spheres,
 His Naam saves those who listen with attentive ears.
 In His grace whom, with His Naam, He makes affined,
 Those servitors Nanak, the sublime state of immaculacy
 find.5.

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ॥
 ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ॥
 ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ॥
 ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ॥
 ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ॥
 ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ॥
 ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ॥
 ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ॥
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ॥
 ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ॥੬॥

Rūp(u) sat(i) jā kā sat(i) asthān(u).
Purakh(u) sat(i) keval pardhān(u).
Kartūt(i) sat(i) sat(i) jā kī Bāṇī.
Sat(i) purakh sabh māhe samāṇī.
Sat(i) karam(u) jā kī rachnā sat(i).
Mūl(u) sat(i) sat(i) utpat(i).
Sat(i) karṇī nirmal nirmalī.
Jiseh bujhāe tiseh sabh bhalī.
Sat(i) Nām(u) Prabh kā sukhdāī.
Bisvās(u) sat(i) Nānak gur te pāī.(6)

Whose Form is True, and True is whose Throne,
 The Sovran Supremus is that True Being alone.
 Whose Doings are True, whose Word is True,
 Immanent in all the beings is the Eternal Dieu.
 As the Source is True, True is its Emanation too.
 Whose Munificence is True, His Creation is True,
 Purest of the pure are the deeds, the True One Wills,
 All good, they acclaim, in whom insight He instills.
 The True Naam of the Sovran ever serenity rains,
 Nanak, this firm belief from the Satguru one obtains.6.

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ਼॥
 ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼॥
 ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥
 ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ॥
 ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ॥
 ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਟੈਗਾਰੁ॥
 ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ॥
 ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ॥
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ॥੨॥

Sat(i) bachan sādhu updes.
Sat(i) te jan jā kai ridai praves.
Sat(i) nirat(i) bhūjbai je koe.
Nām(u) japat tā kī gat(i) hoe.
Āp(i) sat(i) kīā sabh(u) sat(i).
Āpe jānai apnī mit(i) gat(i).
Jis kī srist(i) su karnai-bār(u).
Avar na bhūjb(i) karat bhīchār(u).
Karte kī mit(i) na jānai kīā.
Nānak jo tis(u) bhāvai so vartīā.(7)

The instructions of the Sadhu, Eternal Truth inscribe,
 True are they whose hearts these instructions imbibe.
 Between truth and untruth, who discernment gains,
 Dwelling on His Naam, the liberated state he attains.

He is True Himself, all that He hath done is True,
 Of His measure and extents aware alone is the Dieu.

Whose creation it is, He doth things His own way,
 None can apprehend it, howso hard think one may.

The Entity of his Creator, the creative can't appraise,
 Nanak, whatsoever pleaseth Him, that takes place always.7.

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ॥
 ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸੁਾਦ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ॥
 ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ॥
 ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ॥
 ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ॥
 ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥
 ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ॥੮॥੧੬॥

*Bisman bisam bhae bismād.
 Jin(i) būjhiā tis(u) āiā svād.
 Prabh kai raṅg(i) rāch(i) jan rahe.
 Gur kai bachan(i) padārath lahe.
 Oe dāte dukh kāṭan-bār.
 Jā kai saṅg(i) tarai saṁsār.
 Jan kā sevak(u) so vad-bhāgī.
 Jan kai saṅg(i) ek liv lāgī.
 Gun Gobid kīrtan jan(u) gāvai.
 Gur prasād(i) Nānak phal(u) pāvai. (8.16)*

Wonderstruck are they by the wonderment of His wonder,
 Who have realized this marvellousness, bliss they savour.
 With the love of their Sovran, imbued they remain,
 Through Guru-Word, True Ware (Naam) they obtain.
 They are the bounteous ones, the annullers of pain,
 In their company countless cross the Turbulent Main.
 Who serves these, His servitors, is blessed verily,
 Their company keeps his mind, on Him steadily.
 The servitor praises his Lord and sings His eulogy,
 Nanak, by the Guru's grace, Naam-fruition gains he.8.16.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

SALOK(U)

Ād(i) sach(u) jugād(i) sach(u).
Hai bhi sach(u) Nānak hoṣī bhi sach(u).(1)

SHALOK

From before He is in Existence,
In days of yore, in Existence.
At present He is in Existence,
Nanak, He shall ever be in Existence.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥
 ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥
 ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥
 ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥
 ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥
 ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥
 ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾਰ ॥
 ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾਰ ॥
 ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ASTPADĪ

Charan sat(i) sat(i) parsan-hār.
Pūjā sat(i) sat(i) sev-dār.
Darsan(u) sat(i) sat(i) pekhan-hār.
Nām(u) sat(i) sat(i) dhiāvan-hār.
Āp(i) sat(i) sat(i) sabh dhārī.
Āpe gun āpe gun-kārī.
Sabad(u) sat(i) sat(i) Prabh(u) haktā.
Surat(i) sat(i) sat(i) jas(u) suntā.
Bujhan-hār kau sat(i) sabh hoe.
Nānak sat(i) sat(i) Prabh(u) soe.(1)

ASHTPADĪ

His Lotus-Feet are True, True is their caresser,
 His worship is True, True is His worshipper.
 His Vision is True, True is the envisager,
 His Naam is True, True is the contemplater.
 He, Himself is True, all that He sustains is True,
 He, Himself is Virtue, Himself bestows all virtue.
 His Word is True, True is the utterer of His Word,
 His meditation is True, True by whom it's heard.
 By the knowing is everything as True known,
 Nanak, Eternally True is the Sovran Lord alone.1.

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥
 ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
 ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
 ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥
 ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਰਨਾ ਜਾਈ ॥
 ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥
 ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

Sat(i) sarūp(u) ridai jin(i) māniā.
Karan karāvan tin(i) mūl(u) pachhāniā.
Jā kai ridai bisvās(u) Prabh āiā.
Tat(u) giān(u) tis(u) man(i) pragṭāiā.
Bhai te nirbhau hoe basānā.
Jis te upjiā tis(u) māb(i) samānā.
Basat(u) māb(i) le basat(u) gadāi.
Tā kau bhiṁn na kahnā jāi.
Būjbhai būjhan-bār(u) bibek.
Nārāin mile Nānak ek.(2)

The Sovran as the eternal Entity whose mind believes,
 Him as the basal source of all causation he perceives.
 Faith in the Sovran, in whose heart gets enshrined,
 The essence of all knowledge is revealed to his mind.

Freed from every fear, ever fearless he emerges,
 From whom hath he issued, with Him he merges.
 When something gets merged with its own kind,
 No distinctness between the twain can we find.

This truth is perceived by the discerning mind,
 Nanak, the merged ones with Him become one kind.2.

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥
 ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥
 ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥
 ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
 ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

Ṭhākur kā sevak(u) āgiā-kārī.
Ṭhākur kā sevak(u) sadā pūjārī.
Ṭhākur ke sevak kai man(i) partī(i).
Ṭhākur ke sevak kī nirmal rī(i).
Ṭhākur kau sevak(u) jānai saṅg(i).
Prabh kā sevak(u) Nām kai raṅg(i).
Sevak kau Prabh pālān-hārā.
Sevak kī rākhai Nirāṅkārā.
So sevak(u) jis(u) dae-ā Prabh(u) dhārāi.
Nānak so sevak(u) sās(i) sās(i) samārāi.(3)

The servitor of the Sovran is obedient ever,
 The servitor of the Sovran is a True adorer.
 The mind of the Lord's servitor is full of faith always,
 The servitor of the Sovran is immaculate in his ways.
 The servitor discerns his Sovran ever by his side,
 The servitor of the Sovran is in His Naam dyed.
 The Sovran with His Hand, His servitor sustains,
 The honour of the servitor, the Sovran maintains.
 His servitor is he to whom doth the Lord, His grace accord,
 Nanak, with every breath the servitor remembers his Lord.3.

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥
 ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੈ ॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

*Apune jan kā pardā dhāakai.
 Apne sevak kī sarpar rākhai.
 Apne dās kau de-e vadāi.
 Apne sevak kau Nām japāi.
 Apne sevak kī āp(i) pat(i) rākhai.
 Tā kī gat(i) mit(i) koe na lākhai.
 Prabh ke sevak kau ko na pahūchhai.
 Prabh ke sevak ūch te ūche.
 Jo Prabh(i) apnī sevā lāiā.
 Nānak so sevak(u) dah-dis(i) pragṭāiā. (4)*

Over the failings of His slave, He draws a veil,
 He upholds the honour of His slave without fail.
 To His thrall, great glory doth the Lord grant,
 In His Grace He makes him His Naam chant.
 The honour of His slave doth He Himself uphold,
 No one can his true glorious state really behold.
 None can the state of the Lord's servitor equal,
 Highest of all is the servitor's stature spiritual.
 Whom the Sovran Lord His own service assigns,
 Nanak, that servitor's glory in all the world shines.4.

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ॥
 ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ॥
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ॥
 ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ॥
 ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ॥
 ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ॥
 ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ॥
 ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪਾਣੀ॥
 ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ॥੫॥

Nikī kīrī maīh kal rākhai.
Bhasam karai laskar koṭ(i) lākhai.
Jis kā sās(u) na kāḍhat āp(i).
Tā kau rākhat de kar(i) hāth.
Mānas jatan karat bahu bhāt(i).
Tis ke kartab birthe jāt(i).
Mārai na rākhai avar(u) na koe.
Sarab jīā kā rākhā soe.
Kāhe soch kareh re prāṇī.
Jap(i) Nānak Prabh alakh vidāṇī.(5)

If in a tiny ant He places a micron of His might,
 Armed legions numbering millions she can blight.
 When the Lord doth not take away a man's breath,
 With His own Hand that person the Sovran saveth.
 A human being exerts himself in various ways,
 But come to nothing all his numerous assays.
 To save or to kill, no one else this power wields,
 The Supremus Lord alone, all the beings shields.
 O, man why do you needlessly, your mind agitate,
 Nanak, the Ineffable Wonder of the Lord contemplate.5.

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ॥
 ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ॥
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥
 ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥
 ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ॥
 ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ॥
 ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥
 ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ॥੬॥

Bāraṅ bār bār Prabb(u) japīai.
Pī anmrit(u) eb(u) man(u) tan(u) dhrapīai.
Nām ratan(u) jin(i) gurmukh(i) pāiā.
Tis(u) kicbb(u) avar(u) nābī dristāiā.
Nām dhan(u) Nāmo rūp(u) raṅg(u).
Nāmo sukh(u) Har(i) Nām kā saṅg(u).
Nām(u) ras(i) jo jan triptāne.
Man tan nāmeb Nām(i) samāne.
Ūṭhat baiṭhat sovat Nām.
Kabu Nānak jan kai sad kām.(6)

Intonate continually the Sovran Lord's Naam,
 Sipping this Nectar your body and mind calm.
 The Guru-tuned, who the Jewel of Naam obtain,
 They do not cast their eyes on aught else again.
 Naam is their wealth, beauty of form and hue,
 Naam is their felicity and companionship true.
 Those devotees who get satiated with Naam's Savour,
 Their bodies and minds get imbued with Naam ever.
 On Naam alone they dwell while asleep or awake,
 Nanak, it is the only work that they ever undertake.6.

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਥਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥
 ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ॥
 ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ॥
 ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ॥
 ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ॥
 ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ॥
 ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜ਼ੂਰੇ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ॥੨॥

*Boloh jas(u) jibhā din(u) rāt(i).
 Prabh(i) apnai jan kīnī dāt(i).
 Kareh bhagat(i) ātam kai chāe.
 Prabh apne sio raheh samāe.
 Jo hoā hovat so jānai.
 Prabh apne kā hukam(u) pachhānai.
 Tis kī mahimā kaun bakhānau.
 Tis kā gun(u) kaih ek na jānau.
 Āth pahar Prabh baseh hajūre.
 Kahu Nānak se-ī jan pūre.(7)*

With your tongue day and night His praise utter,
 The Lord bestows this boon on His worshipper.
 Who worships the Sovran, by his soul so urged,
 With his Lord, his self remains constantly merged.
 All that has happened, as so ordained he believes,
 Behind all these, the will of his Lord he perceives.
 Which one of his glories, should I feign to portray,
 I know not how to tell, even one of his virtues, aye.
 All the time they dwell in their Lord's presence,
 Nanak, these servitors are consummate in essence.7.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ॥
 ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ॥
 ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ॥
 ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ॥
 ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ॥
 ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ॥
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ॥
 ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ॥੮॥੧੭॥

Man mere tin kī ot leh(i).
Man(u) tan(u) apnā tin jan deb(i).
Jin(i) jan(i) apnā Prabhū pachhātā.
So jan(u) sarab thok kā dātā.
Tis kī saran(i) sarab sukh pāveh.
Tis kai daras(i) sabh pāp miṭāveh.
Avar siānap saglī chhāḍ(u).
Tis(u) jan kī tū sevā lāg(u).
Āvan(u) jān(u) na hovī terā.
Nānak tis(u) jan ke pūjoh sad pairā. (8.17)

O, my mind the shelter of such devotees ye find,
 Give an offering to them of your body and mind.
 The devotee who has realised his Lord Parbrahm,
 Bestower of things of every kind he has become.
 Under his refuge, shall ye find total happiness,
 By his very sight shall ye dispel all sinfulness.
 All worldly wisdoms and ingenuities ye forsake,
 The service of such a Lord-servitor ye undertake.
 All your comings and goings shall end forever,
 Nanak, ever worship the feet of such a servitor.8.17.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

SALOK(U)

*Sal(i) purakh(u) jin(i) jāniā Sal(i)gur(u) tis kā nāo.
Tis kai sang(i) sikh(u) udhrai Nānak Har(i) gun gāo.(1)*

SHALOK

Who has realised the Eternal Being,
As a Satguru, acclaimed is he.
The Sikh (inceptor) is saved in his company,
Nanak, the Lord's Eulogy sing ye.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦੇਇਆਲ ॥
 ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਰੈ ॥
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ASTPADĪ.

Sat(i)gur(u) sikh kī karai pratipāl.
Sevak kau gur(u) sadā dae-āl.
Sikh kī gur(u) durmat(i) mal(u) hirai.
Gur-bachnī Har(i) Nām(u) uchrai.
Sat(i)gur(u) sikh ke baṇḍhan kātai.
Gur kā sikh(u) bikār te hātai.
Sat(i)gur(u) sikh kau Nām dhan(u) de-e.
Gur kā sikh(u) vaḍ-bhāgī he.
Sat(i)gur(u) sikh kā halat(u) palat(u) savārai.
Nānak Sat(i)gur(u) sikh kau jīa nāl(i) samārai. (1)

ASHTPADĪ

The Satguru takes good care of his inceptor,
 The Guru is ever merciful to his servitor.
 The Guru sears the sense malefic of his inceptor,
 Guru-instructed the Lord's Naam doth he utter.
 Worldly bonds of the inceptor, the Satguru disects;
 The Guru's disciple desists from doing sinful acts.
 The Satguru bestows on him the Naam's treasure,
 With good fortune is he blessed in good measure.
 Satguru smoothenes the inceptor's here and hereafter,
 Nanak, the Satguru feelingly remembers his inceptor.1.

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ॥
 ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ॥
 ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ॥
 ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ॥
 ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ॥
 ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ॥
 ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ॥੨॥

Gur kai grih(i) sevak(u) jo rahai.
Gur kī āgiā man maib sabai.
Āpas kau kar(i) kachhu na janāvai.
Har(i) Har(i) Nām(u) ridai sad dhiāvai.
Man(u) bechai Sat(i)gur kai pās(i).
Tis(u) sevak ke kārāj rās(i).
Sevā karat hoe nih-kāmī.
Tis kau hot prāpat(i) Suāmī.
Apnī kripā jis(u) āp(i) kare-e.
Nānak so sevak(u) Gur kī mat(i) le-e.(2)

The servitor, who in his Guru's dwelling stays,
 Who, the behests of his Guru, mindfully obeys.
 Who never himself of any consequence rates,
 Whose mind ever on Lord-Naam meditates.
 Who fully entrusts his mind to his Satguru,
 In all his undertakings shall success ensue.
 While busy in service who seeks no reward,
 Such a servitor attains to His Sovran Lord.
 On whom His Grace Himself bestows the Sovran Dieu,
 Nanak, this servitor imbibes the teachings of his Guru.2.

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
 ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥
 ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥
 ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

*Bis bisve gur kā man(u) mānai.
 So sevak(u) Parmesur kī gat(i) jānai.
 So Sat(i)gur(u) jis(u) ridai Har(i) Nāo.
 Anik bār gur kau bal(i) jāo.
 Sarah nidhān jīa kā dātā.
 Āṭh pahar Pārbrāhm raṅg(i) rātā.
 Brāhm maih jan(u) jan maih Pār-brāhm(u).
 Ekeh āp(i) nahī kachhu bharam(u).
 Sahas siānap lae-ā na jāīai.
 Nānak aisā gur(u) baḍ-bhāgī pāīai.(3)*

Who comes up fully in the estimation of his Guru,
 That servitor learns the stature of the Sovran Dieu.
 In whose heart is lodged Lord's Naam, is a Satguru,
 I am a sacrifice countless times to such a Guru.
 He is the giver of all treasures, of spirit-reviving way,
 Remains imbued with the Lord's love night and day.
 The Deity abides in him, he abides in the Deity,
 They are one and the same, there is no dubiety.
 A thousand ingenuities in finding him don't help one,
 Nanak, meeting such a Guru, through good fortune is done.3.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥
 ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਗੋਤਿ ॥
 ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥
 ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥
 ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥
 ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁਰਿ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥
 ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

Saphal darsan(u) pekhat punīt.
Parsat charan gat(i) nirmal rīt(i).
Bhetat saṅg(i) Rām gun rave.
Pārbrahm kī dargah gave.
Sun(i) kar(i) hachan karan āghāne.
Man(i) santokh(u) ātam patīāne.
Pūrā gur(u) akhyo jā kā mantr.
Anmrī dīst(i) pekhai hoe sant.
Gun beant kīmal(i) nahī pāe.
Nānak jis(u) bhāvai tis(u) lae milāe.(4)

His sight is ever fruitful, the beholder it purifies,
 A touch of his Lotus-feet, one's conduct dignifies.
 Under his tutelage, the Lord's praises one sings,
 Which to the court of the Supremus one brings.

Listening to his words, the ears get supernal content,
 The mind is becalmed and the soul becomes quiescent.
 Consummate is the Satguru, everlasting is his sermon,
 His glance is ambrosial, into a saint it transmutes one.
 Countless are his virtues, beyond appraisal are they too,
 Nanak, of whom He approves, makes him meet the Sat-
 Guru.4.

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥
 ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥
 ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥
 ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
 ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

Jibhā ek ustat(i) anek.
Sat(i) Purakh pūran bibek.
Kāhū bol na pahuchat prānī.
Agam agochar Prabh nirbānī.
Nirābhār nirvair sukh-dāī.
Tā kī kīmat(i) kinai na pāī.
Anik bhagat bandan nit kareh.
Charan kamal hirdai simreh.
Sad balihārī Sat(i)gur apne.
Nānak jis(u) prasād(i) aisā Prabh(u) japne.(5)

His glories are infinite, man has one tongue only,
 He is the Eternal Being, perfect judgement has He.
 No utterance can in any way appraise His Entity,
 Inaccessible, Unknowable, Immaculate is the Deity.
 He needs no repast, is above enmity, peace blesser,
 No human being has made His appraisalment ever.
 Countless devotees daily offer Him their salutation,
 Upon His Lotus-Feet fix their mind in meditation.

I am ever and ever a sacrifice to my Sat-Guru
 Nanak, by whose grace, I dwell on such a glorious Dieu.5.

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥
 ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥
 ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥
 ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥
 ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

*Eh(u) Har(i) ras(u) pāvai jan(u) koe.
 Anmrit(u) pīvai amar(u) so hoe.
 Us(u) purakh kā nāhī kade binās.
 Jā kai man(i) pragṭe gun-tās.
 Āṭh pabar Har(i) kā Nām(u) le-e.
 Sach(u) updes(u) sevak kau de-e.
 Moh māiā kai saṅg(i) na lep(u).
 Man maib rākhai Har(i) Har(i) ek(u).
 Andhkār dīpak pargāse.
 Nānak bharm moh dukh tab te nāse.(6)*

The savour of His Naam only a rare one obtains,
 He partakes of this Nectar and immortality gains.
 This person never falls into the Death's noose,
 In whose heart is revealed the Fount of virtues.
 Every moment of his life, Lord's Naam doth he utter,
 And this true instruction, he imparts to his servitor.
 From all worldly attachments, he keeps himself apart,
 And enshrines the One Lord in his head and heart.
 As the lighted lamp all around it, darkness clears away,
 So, Nanak, from him delusions, attachment, woes veer
 away.6.

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥
 ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥
 ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥
 ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥
 ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
 ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥
 ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨ ॥੭॥

Tapat(i) māhe thāḍh(i) vartāi.
Anad(u) bhae-ā dukh nāṭhe bhāi.
Janam maran ke miṭe andese.
Sādhū ke pūran updese.
Bhau chūkā nirbhau hoe base.
Sagal biādh(i) man te khai nase.
Jis kā sā tin(i) kirpā dhārī.
Sādh saṅg(i) jap(i) Nām(u) Murārī.
Thit(i) pāi chūke bhram gavan.
Sun(i) Nānak Har(i) Har(i) jas(u) sravan. (7)

In searing anguish, tranquil calm has he bestowed,
 Suffering has fled and within beatitude has flowed.
 Shed is the fear of transmigration's further run,
 Through edification by a Sadhu's perfect sermon.
 All fear is removed, in unfeared state we stay,
 All afflictions on the mind have ceased to prey.
 Who is our Lord, His grace on us did He bestow,
 In Sadhu's company, His Naam we intonate now.
 Equipoise have we gained, delusion, wandering disappear,
 Hearing the Lord's Eulogy, Nanak, with an attentive ear.7.

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥
 ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥
 ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥
 ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥
 ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥
 ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

*Nirgun(u) āp(i) sargun(u) bhī ohī.
 Kalā dhār(i) jin(i) saglī mohī.
 Apne charit Prabh(i) āp(i) banāe.
 Apunī kīmat(i) āpe pāe.
 Har(i) bin(u) dūjā nāhī koe.
 Sarab nirañtar(i) eko soe.
 Ot(i) pot(i) raviā rūp raṅg.
 Bhae pragās sādḥ kai saṅg.
 Rach(i) rachnā apnī kal dhārī.
 Anik bār Nānak balibārī.(8.18)*

He is Unmanifest Himself, also Manifest in all forms,
 Assuming His Attributes, the world entire He charms.
 His glorious marvels, the Sovran by Himself creates,
 His Marvellousness only He by Himself appreciates.

Other than the Lord Himself, there exists no one,
 Indwelling everywhere is only, the One Sovran.

He is intertwined in all the forms, and all the hues,
 In the company of a Sadhu, this intelligence ensues.

Creating the Cosmos, through it He runs His potency,
 Nanak, is ever a sacrifice to Him for His Magnificence.8.18.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਹੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

SALOK(U)

*Sāth(i) na chālai bin(u) bhajan,
bikhiā saglī chhār(u).
Har(i) Har(i) Nām(u) kamāvanā,
Nānak eb(u) dhan(u) sār(u).(1)*

SHALOK

Nothing avails, except Lord-devotion hereafter,
All worldly allurements are dross.
Earn the Wealth of Lord's Naam, Nanak,
It is the finest to help one across.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥
 ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥
 ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥
 ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਸੁ ॥
 ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥
 ਏਕੁ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥
 ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ASTPADĪ.

Saṁt janā mil(i) karoh bīchār(u).
Ek(u) simar(i) Nām ādhār(u).
Avar(i) upāu sabh(i) mīt bisāroh.
Charan kamal rid maih ur(i) dhāroh.
Karan kāran so Prabh(u) samrath(u).
Drir(u) kar(i) gaboh Nām(u) Har(i) vath(u).
Eh(u) dhan(u) sañchoh hovoh bhagvañt.
Saṁt janā kā nirmal mañt.
Ek ās rākhoh man māhe.
Sarab rog Nānak miṭ(i) jāhe.(1)

ASHTPADĪ

In the company of His saints contemplate His glory,
 Remember the One, make His Naam your sanctuary.

All other means ye renounce O, friend mine,

Only His Lotus-feet in thy heart enshrine.

To do or to cause, He alone has this Potence,
 Persevere with Naam, the boon of Providence.

Garner this wealth, become very fortunate,
 Of the Sovran Saints, it is the instruction immaculate.

In your mind for refuge on the One depend,
 Nanak, afflictions of all kinds in your life shall end.1

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥
 ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥
 ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥
 ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥
 ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥
 ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

Jis(u) dhan kau chār(i) kunṭ uṭh(i) dhāveh.
So dhan(u) Har(i) sevā te pāveh.
Jis(u) sukh kau nit hāchheh mīt.
So sukh(u) sādhu saṅg(i) prīt(i).
Jis(u) sobhā kau kareh bhalī karnī.
Sā sobhā bhaj(u) Har(i) kī sarnī.
Anik upāvi rog(u) na jāe.
Rog(u) mitai Har(i) avkbadh(u) lāe.
Sarab nidhān maih Har(i) Nām(u) nidhān(u).
Jap(i) Nānak dargah(i) parvān.(2)

The wealth for which you run in all directions in vain,
 That wealth in the service of the Lord shall ye obtain.
 My friend day and night, the peace you desiderate,
 For it, love for the company of saints ye cultivate.
 The glory for which noble deeds you undertake,
 Seek the shelter of the Sovran Lord for its sake.
 When countless measures fail a malady to cure,
 By the ministry of His Naam, it's cured for sure.
 His Naam is the finest of treasures of every kind,
 Recite it Nanak, acceptance at His Court shall ye find.2.

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥
 ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ॥
 ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥
 ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ॥
 ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ॥
 ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ॥
 ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ॥
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ॥੩॥

*Man(u) parbodbob Har(i) kai Nāe.
 Dab-dis(i) dhāvat āvai thāe.
 Tā kau bighan(u) na lāgai koe.
 Jā kai ridai basai Har(i) soe.
 Kal(i) tātī thāṇḍhā Har(i) Nāo.
 Simar(i) Simar(i) sadā sukh pāo.
 Bhau hinsai pūran hoe ās.
 Bhagat(i) bhāe ātam pargās.
 Tīt(u) ghar(i) jāe basai Ahināsī.
 Kahu Nānak kātī jam phāsī.(3)*

Enlighten your mind with the Lord's Naam,
 It then ceases its wandering and finds calm.
 No impediments can ever his way impede,
 In whose heart abides the Sovran indeed.
 Kalyug is an inflamer, tranquil cool is His Naam,
 By constantly dwelling on it, attain eternal calm.
 Fear is seared and stilled the desire's commotion,
 The soul is enlightened thro' His loving devotion.
 In his heart, the Eternal Sovran comes to stay,
 Nanak, Yama's noose for him is sundered away.3.

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ॥
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ॥
 ਆਵਾਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵ॥
 ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ॥
 ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨੁ ਆਧਾਰੁ॥
 ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ॥
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ॥
 ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ॥੪॥

Tat(u) bīchār(u) kabai jan(u) sāchā.
Janam(i) marai so kācho kāchā.
Āvā-gavan(u) mītai Prabh sev.
Āp(u) tiāg saran(i) gurdev.
Io ratan janam kā hoe udhār(u).
Har(i) Har(i) simar(i) prān ādhār(u).
Anik upāu na chhūtan-bāre.
Sīnmrit(i) Sāsāt Bed bīchāre.
Har(i) kī bhagat(i) karoh man(u) lāe.
Man(i) bañchhat Nānak phal pāe.(4)

On His Divine Essence, deliberates, the servitor true,
 Who continually takes birth and dies is truly untrue.

All gyrations come to an end by serving the Lord,
 Seek the Guru's refuge, after your self you discard.

Thus is realised, this precious life's true import,
 So dwell on the Lord, your life's true support.

All other measures can not lead one to liberation,
 Not even Shastras, Smritis and Veda's deliberation.

Worship the Sovran Lord with a focussed mind,
 Nanak, your mind's desiderata shall you then find.4.

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ॥
 ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ॥
 ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ॥
 ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ॥
 ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ॥
 ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ॥
 ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ॥
 ਬੂਠਾ ਭੰਫੁ ਬੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ॥
 ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ॥
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ॥੫॥

*Saṅg(i) na chālas(i) terai dhanā.
 Tūn kiā lapṭāveh mūrakh manā.
 Sut mīt kuṭaṅb ar(u) banitā.
 In te kahoh tum kavan sanāthā.
 Rāj raṅg māiā bishṭār.
 In te kahoh kavan chhutkār.
 As(u) hastī rath asvārī.
 Jhūṭhā ḍaṁph(u) jhūṭh(u) pāsārī.
 Jin(i) diē tis(u) bujbai na bigānā.
 Nām(u) bisār(i) Nānak pachbutānā.(5)*

Your riches shall not hereafter accompany thee,
 O foolish mind, why wrapt with them are ye.
 From amongst your sons, friends, wife and family,
 Opine which one can hereafter keep thee company.
 From the world of sense-pleasures, power, greed,
 Say, how can you get yourself absolutely freed.
 Elephants, steeds, chariots and their rides elegant,
 Are false trumpetry, and displays impermanent.
 Who gave all these, discerns Him not the ignorant,
 Nanak, forgetting His Naam at last doth he repent.5.

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥
 ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਭੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੋ ਚੀਤ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥
 ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥
 ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

*Gur kī mat(i) tūn leh(i) iāne.
 Bhagat(i) binā habu ḍūbe siāne.
 Har(i) kī bhagat(i) karoh man mīt.
 Nirmal hoe tumāro chīt.
 Charan kamal rākhoh man māhe.
 Janam janam ke kil-bikh jāhe.
 Āp(i) japoh avrā Nām(u) japāvoh.
 Sunat kahat rahat gal(i) pāvoh.
 Sār bhūt sat(i) Har(i) ko Nāo.
 Sahaj(i) subhāe Nānak gun gāo.(6)*

Imbibe the teachings of the Guru, O nescience-bound,
 Many worldlywise men sans devotion have drowned.
 With devotion dwell on the Sovran Lord, my dear,
 That your psyche becomes chaste and crystal clear.
 The Lotus-Foot of the Lord in your heart cherish,
 Accumulated sin-loads of many lives shall perish.
 Contemplate His Naam, help others it contemplate,
 Singing, listening, practicing it, gain the sublime state.
 The essence of all sacriptides, is His Naam Eternal,
 Nanak, in equipoise, sing lovingly His Glory supernal.6.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥
 ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥
 ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
 ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਰੁ ਧਨਾ ॥
 ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

Gun gāvat terī utras(i) mail(u).
Binas(i) jāe haumai bikh(u) phail(u).
Hobe achint(u) basai sukh nāl(i).
Sās(i) grās(i) Har(i) Nām(u) samāl(i).
Chhād(i) siānap saglī manā.
Sādh saṅg(i) pāveh sach(u) dhanā.
Har(i) pūñjī sañch(i) karoh biobār(u).
Īhā sukh(u) dargah jaikār(u).
Sarab nirañtar(i) eko dekh(u).
Kahu Nānak jā kai mastak(i) lekh(u).(7)

By singing His eulogy, your inner filth shall be shed,
 And seared shall be your ego, its venomous spread.
 Freed of all cares, shall ye abide in perfect calm,
 And with every breath shall remember His Naam.
 All ingenuities and cleverness forgo, my mind,
 In True Sodality, True Treasure shall ye then find.
 Garner His Naam's Capital such doings undertake ye,
 So find peace in this world, at His Court hailed be.
 Perceives he the One pervading every cosmic bit,
 Nanak, so doeth he, on whose brow is the Lord's grace-writ.7.

ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥
 ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥
 ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥
 ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥
 ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

Eko jap(i) eko sālāh(i).
 Ek(u) simar(i) eko man āh(i).
 Ekas ke gun gāo anant.
 Man(i) tan(i) jāp(i) ek bhagvañt.
 Eko ek(u) ek(u) Har(i) āp(i).
 Pūran pūr(i) rahio Prabb(u) biāp(i).
 Anik bisthār ek te bhae.
 Ek(u) arādh(i) prāchhat gae.
 Man tan antar(i) ek(u) Prabb(u) rālā.
 Gur prasād(i) Nānak ik(u) jātā.(8.19)

Eulogise the One alone, Naam of One alone intone,
 Remember the one alone, yearn for the One alone.
 Sing of the Divine Attributes of the Infinite One,
 Wholeheartedly ye, contemplate the One Sovran.
 No one else but only the Sovran Himself is there,
 Fully pervades the Sovran here and everywhere.
 From the One, countless little worlds have emanated,
 By worshipping the One, all sins are decimated.
 Who gets fully imbued with the devotion of One Prabhu,
 Nanak, he has realized the One by the grace of the
 Guru.8.19.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

SALOK(U)

*Phirat phirat Prabh āiā pariā tau sarnāe.
Nānak kī Prabh bentī apnī bhagatī lāe.(1)*

SHALOK

After much wandering have I come my Lord,
And in supplication have fallen before Thee.

This is Nanak's entreaty, O, my Sovran,
In loving devotion for Thee, Thou engage me.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਪੂਰਿ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥
ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ASTPADI.

Jāchak jan(u) jāchai Prabh dān(u).
Kar(i) kirpā devoh Har(i) Nām(u).
Sādh janā kī māgau dbūr(i).
Pārbrahm merī sardhā pūr(i).
Sadā sadā Prabh ke gun gāvau.
Sās(i) sās(i) Prabh tumeh dhiāvau.
Charan kamal sio lāgai prīt(i).
Bhagat(i) karau Prabh kī nit nīt(i).
Ek oṭ eko ādhār(u).
Nānak(u) māgai Nām(u) Prabh sār(u). (1)

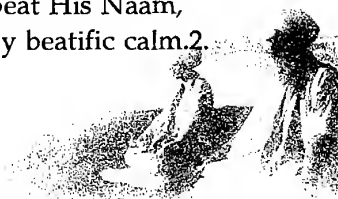
ASHTPADI

I, a beggar, O Lord, beg a boon from Thee,
Showing Thy Grace grant Thy Naam to me.
I desiderate the dust of the Sadhus' feet,
O, Sovran Supreme, my desideration meet.
May I always sing my Sovran, Thy Eulogy,
May I, with my every breath, contemplate Thee.
May I, on Thy Lotus-Feet, focus my affection,
May I, day and night, engage in Thy devotion.
Thou art the only refuge, only stay withal,
Nanak begs Thy Naam, the quintessence of all.1.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ॥
 ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥
 ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ॥
 ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ॥
 ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ॥
 ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ॥
 ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ॥
 ਬਡ ਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੨॥

*Prabh kī drist(i) mahā sukh(u) hoe.
 Har(i) ras(u) pāvai birlā koe.
 Jin chākhīā se jan triptāne.
 Pūran Purakh nahī dōlāne.
 Subhar bhare prem ras raṅg(i).
 Upjai chāo sādḥ kai saṅg(i).
 Pare saran(i) ān sabh tiāg(i).
 Antar(i) pragās an-din(u) liv lāg(i).
 Baḍ-bhāgī japiā Prabh(u) soe.
 Nānak Nām(i) rate sukh(u) hoe.(2)*

His Glance of Grace, supreme happiness contains,
 But only a rare one the nectar of Naam obtains.
 They gain true content, His Naam who savour,
 They become perfect beings, never at all waver.
 With His love's blissful feelings their entities brim,
 In Sadhu-company springs desire to unite with Him.
 Forsaking other's refuge, for His refuge implore they,
 They get enlightened, who contemplate Him everyday.
 Those blessed with good fortune repeat His Naam,
 Nanak, imbued with Naam savour they beatific calm.2.

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥
 ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥
 ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥
 ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥
 ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

Sevak kī mansā pūrī bhai.
Sat(i)gur te nirmal mat(i) lai.
Jan kau Prabh(u) hoe-o dae-āl(u).
Sevak(u) kino sadā nihāl(u).
Bāndhan kāṭ(i) mukṭ(i) jan(u) bhae-ā.
Janam maran dūkh(u) bhram(u) gae-ā.
Ichh punī sardhā sabh pūrī.
Rav(i) rahiā sad saṅg(i) hajūrī.
Jis kā sā tin(i) līā milāe.
Nānak bhagṭī Nām(i) samāe.(3)

The desire of his heart, the servitor obtains,
 From his Sat-Guru, true instruction he gains.
 To the servitor, the Sovran becomes merciful,
 And ever keeps His servitor in a state, blissful.
 Rending all worldly snares, the servitor gets liberty,
 The fear of transmigration ends, dispelled is dubiety.
 His faith is fully realized, his desires find content,
 He is ever alive to the pervasion of the Omnipotent.
 He, unifies him with Himself who is his creator.
 Nanak, in Naam-devotion gets absorbed, the servitor.3.

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥
 ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥
 ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥
 ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥
 ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥
 ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਵੈ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਵੈ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

*So kio hisrai je ghāl na bhānai.
 So kio hisrai je kiā jānai.
 So kio hisrai jin(i) sabh(u) kichh(u) diā.
 So kio hisrai je jīvan jīā.
 So kio hisrai je agan(i) maib rākbai.
 Gur prasād(i) ko birlā lākbai.
 So kio hisrai je bikh(u) te kāḍhai.
 Janam janam kā tūtā gāḍhai.
 Gur(i) pūrai tat(u) ihai bujhāiā.
 Prabh(u) apnā Nānak jan dhiāiā.(4)*

Why disremember Him, who duly rewards every toil of one,
 Why disremember Him, who fully regards every service
 done.

Why disremember Him, who has given us everything,
 Why disremember Him, who is the source of all living.
 Why disremember Him, in uterine fire who safeguards us,
 Through the Grace of Guru only a rare one perceives thus.
 Why disremember Him, from sin's mire who takes out one,
 And binds with Himself our ties since many lives broken.
 The perfect Guru, to whom imparts this true realization,
 Nanak, these servitors engage in their Lord's meditation.4.

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ॥
ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ॥
ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ॥
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ॥
ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ॥
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ॥
ਬੁਛਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ॥
ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ॥੫॥

Sājan sañt karoh eb(u) kām(u).
Ān tiāg(i) japoh Har(i) Nām(u).
Simar(i) simar(i) simar(i) sukh pāvoh.
Āp(i) japoh avarah Nām(u) japāvoh.
Bhagat(i) bhāe tarīai sañsār(u).
Bin(u) bhagti tan(u) hosī chbār(u).
Sarab kaliāñ sūkh nidb(i) Nām(u).
Būḍat jāt pāe hisrām(u).
Sagal dūkh kā hovat nās(u).
Nānak Nām(u) japoh gun-tās(u).(5)

My dear saintly souls, only this work undertake,
On the Lord's Naam dwell, other doings blissful forsake.

By constant dwelling on it, attain easeful calm,
Recite it yourself, inspire others to recite Naam.
Thro' His loving devotion, the turbulent sea cross,
Sans His devotion, this body shall turn into dross.

Nam-Treasure contains all well-being and joy,
In it the drowning man finds a true life-buoy.
Afflictions of every kind shall then cease to be,
Nanak, on Naam, the Virtues' fount meditate ye.5.

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਾਉ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥
 ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
 ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥
 ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥
 ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

*Upjī prīti prem ras(u) chāo.
 Man tan antar(i) ehī suāo.
 Netroh pekh(i) daras(u) sukh(u) hoe.
 Man(u) bigsai sādḥ charan dhoe.
 Bhagat janā kai man(i) tan(i) raṅg(i).
 Birlā koū pāvai saṅg(i).
 Ek hasat(u) dījai kar(i) mae-ā.
 Gur prasād(i) Nām(u) jap(i) lae-ā.
 Tā kī upmā kahī na jāe
 Nānak rahiā sarab samāe.(6)*

Within is a welling of love, for its savour a yearning,
 My body and mind is ever filled with this love-longing.
 Calm descends, when a sight of Him, catch my eyes,
 The washing of the Sadhu's feet, the mind beautifies.
 With love for Him is infused their body and mind,
 Only a rare one gains the company of their kind.
 O, Lord in Thy compassion, one boon to me grant :
 By the Guru's Grace, His Naam may I ever chant.
 Beyond description is the Lord, His Glory refulgent,
 Nanak, the Sovran Supremus is universally Immanent.6.

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥
 ਭਗਤਿ ਵਡਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥
 ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥
 ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥
 ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥
 ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥
 ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥

Prabh bakhsand dīn dae-āl.
Bhagat(i) vachhal sadā kirpāl.
Anāth nāth Gobind Gupāl.
Sarab ghaṭā karat pratipāl.
Ād(i) Purakh kāraṇ kartār.
Bhagat janā ke prān adbhār.
Jo jo japai su hoe punīt.
Bhagat(i) bhāe lāvai man bīt.
Ham nirguniār nīch ajān.
Nānak tumrī saran(i) Purakh Bhagvān.(7)

O, Thou forgiving Lord, Cherisher of the lowly,
 Lover of devotion for thyself, Clement eternally.
 O, Refuge of the refugeless, O, Gobind, O, Gopal,
 O, Thou, who sustains living beings, one and all.
 O, Thou, the Primal Being, the Cause and Causer,
 O, Thou, the very life breath of Thy Worshipper.
 Pure becomes he, whoso takes up Naam-recitation,
 On His loving devotion, fondly fixes his mentation.
 We are nescient beings, mean and bereft of virtue,
 Saith Nanak, we seek Thy shelter O, Supremus Dieu.7.

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥
 ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
 ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
 ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥
 ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥
 ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥
 ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

*Sarab baikunṭh mukt(i) mokh pāe.
 Ek nimakh Har(i) ke gun gāe.
 Anik rāj bhog baḍiāi.
 Har(i) ke Nām kī kaibhā man(i) bhāi.
 Babu bhojan kāpar saṅgī.
 Rasnā japtī Har(i) Har(i) nīt.
 Bhalī su karnī sobhā dhanvaṅt.
 Hirdai base pūran gur maṅt.
 Sādh saṅg(i) Prabh dehu nivās.
 Sarab sūkh Nānak pargās.(8.20)*

It is the gaining of all the heavens and of salvation,
 If for a second one truly sings the Lord's laudation.
 It is gaining kingship, pleasures, honours many kind,
 If conversing about the Sovran appeals to the mind.
 It is wearing fine raiments, enjoying music, delicacies,
 If in the recital of His Naam, the tongue daily busies.
 He is truly wealthy, famous and in his working true,
 Perfect Guru's instruction, whose mind doth imbue.

The companionship of the saints, O, Lord, bless,
 Nanak, that within us springs total happiness.8.20

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥
ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਅਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

SALOK(U)

*Sargun nirgun Nirāṅkāṛ suṁn samādhī āp(i).
Āpan kīā Nāṅkā āpe hī phir(i) jāp(i).*

SHALOK

The Formless One is Absolute and also Manifest,
In Primordial Trance as well remains He.
His own Creation and doings, O, Nanak,
He is, Himself viewing all appraisingly.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥
 ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥
 ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥
 ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥
 ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥
 ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥
 ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥
 ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ASTPADI.

*Jab akār(u) eb(u) kachu na drīṣṭetā.
 Pāp puñn tab kab te hotā.
 Jab dhārī āpan suñn samādh(i).
 Tab hair birodh kis(u) saṅg(i) kamāl(i).
 Jab is kā haran(u) chīhan(u) na jāpat.
 Tab barakh sog kabu kiseh biāpat.
 Jab āpan āp āp(i) Pārbrāhm.
 Tab moh kabā kis(u) hovāt bharam.
 Āpan kbel(u) āp(i) vartijā.
 Nānak karnai-bār(u) na dūjā.(1)*

ASHTPADI

When there was not to be seen any human form,
 Then who was there, good or evil to perform.
 When He, Himself was lying in quiescent state,
 Who could then with anyone an agonism create.
 When no hue or feature of the Cosmos was seen there,
 Then say who was there to feel joy or any grief to bear.
 When there was the one and only one Supreme Deity,
 Then where was attachment, who affected by dubiety.
 His Universal Play, He Himself brings in operation,
 Nanak, the Operator other than Himself, there is none.1.

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ॥
 ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ॥
 ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥
 ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ॥
 ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ॥
 ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ॥
 ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ॥
 ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ॥
 ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ॥
 ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥੨॥

*Jah hovat Prabh keval dhanī.
 Tah bandh mukt(i) kahū kīs kau ganī.
 Jah ekaiḥ Har(i) agam apār.
 Tah narak surag kahū kaun autār.
 Jah nirgun Prabh sahaj subhāe.
 Tah siv sakat(i) kahoh kit(u) thāe.
 Jah āpeḥ āp(i) apnī jot(i) dharai.
 Tah kavan niḍar(u) kavan kat darai.
 Āpan chalit āp(i) karnai-bār.
 Nānak Thākūr agam apār.(2)*

When there was Sovran Supremus, the only Entity,
 Then who could be deemed in chains or at liberty.
 When there was the Reachless, Infinite, Lord alone,
 Then who were sent to Heaven or into Hell thrown.
 When the Absolute Sovran lay in a quiescent state,
 Where was consciousness, where matter inanimate.
 When the Sovran within Himself held His refulgence,
 Who feared anyone, who was without fright thence.
 He is the Performer of His plays, passing strange,
 Nanak, the Lord is Infinite, beyond perception's range.2.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥
 ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥
 ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
 ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥
 ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥
 ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁਤ ਲੇਖਾ ॥
 ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥
 ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥
 ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

*Abināsī sukh āpan āsan.
 Tah janam maran kabu kahā bināsan.
 Jab pūran kartā Prabh(u) soe.
 Tah jam kī trās kahoh kis(u) hoe.
 Jab ahigat agochar Prabh ekā.
 Tah chitra gupat kis(u) pūchhat lekhā.
 Jab nāth niranjan agochar agādhe.
 Tah kaun chhuṭe kaun bandhan bādhe.
 Āpan āp āp hī acharjā.
 Nānak āpan rūp āp hī uparjā.(3)*

When the Eternal Sovran lay within His quiescent self,
 Then tell where was birth-death cycle, destruction itself.
 When there was only Himself, the Creator, the perfect,
 Then tell whom could the apprehension of death affect.
 When there was only the Unknowable, Sovran Eternal,
 Whom could call to account then the Scribes supernal.
 When only the Impeccable, Fathomless Lord was there,
 Who was then free, who trapped in the Mayaic snare.
 The Wondrous Being is Himself, His own peer infact,
 Nanak, He Himself created His own Manifest Aspect.3.

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥
 ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥
 ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥
 ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥
 ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥
 ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥
 ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥
 ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

*Jah nirmal purakh(u) purakh-pat(i) hotā.
 Tah bin(u) mail(u) kahoh kiā dhotā.
 Jah niranjan Nirāṅkār Nirbān.
 Tah kaun kau mān kaun abhimān.
 Jah sarūp keval jagdīs.
 Tah chhal chhidra lagat kabu kīs.
 Jah jot(i) sarūpī jot(i) saṅg(i) samāvai.
 Tah kiseh bhūkh kavan(u) triptāvai.
 Karan karāvan karnaihār(u).
 Nānak karte kā nāhe sumār(u).(4).*

When the Lord of beings was in the Immaculate State,
 There being no vileness do tell what could He depurate.
 When there was only the Formless, Impeccable, Absolute,
 Then who could feel pride or who could suffer disrepute.

When the Being in Existence there was the Lord alone,
 Then who could be deluded or who to evil was prone.
 When the Radiant Lord was absorbed in His Radiance,
 Who could be satiated, who by cravings crazed thence.

To do, to get things done, He is perfectly capable,
 Nanak, the Lord Creator is not in anyway appraisable.4.

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥
 ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥
 ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥
 ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥
 ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥
 ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥
 ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥
 ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥
 ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥
 ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

Jab apnī sohā āpan saṅg banāī.
Tab kavan māe hāp mitra sut bhāī.
Jab sarab kalā āpeh parbīn.
Tab bed kateh kahā koū chīn.
Jab āpan āp(u) āp(i) ur(i) dhārāi.
Tau sagan ap-sagan kahā bīchārai.
Jab āpan ūch āpan āp(i) nerā.
Tab kaun(u) bhākur(u) kaun(u) kabīai cherā.
Bisman bisam rabe bismād.
Nānak apnī gat(i) jānōh āp(i). (5)

When His Glorious Self within Him was lying latent,
 Then there was no brother, son, friend and no parent.
 When the Master of all faculties was Himself Parbrahm,
 Then where were the scriptures, who able to peruse them.
 When the Sovran Lord to Himself kept His own intent,
 Then who could on the nature of omens give comment.
 When the Lord Himself was high up and near as well,
 Then who was the Master, who was the slave, pray tell.
 Thy Entity transports the world into wonderment.
 Nanak, of His wondrous stature, He alone is cognizant.5.

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥
 ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥
 ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥
 ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥
 ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥
 ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥
 ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥
 ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੁਚਾ ॥੬॥

Jah achhal achhed abhed samāiā.
Ūhā kiseh biāpat māiā.
Āpas kau āpeh ādes(u).
Tih(u) guṇ kā nāhī parves(u).
Jah ekāth ek ek Bhagvañtā.
Tah kaun(u) achint(u) kis(u) lāgai chintā.
Jah āpan āp(u) āp(i) patiārā.
Tah kaun(u) kathai kaun(u) sun-nai-hārā.
Babu beaṇt ūch te ūchā.
Nānak āpas kau āpeh pabūchā.(6)

When He is in undupable, impartible, mysterious state,
 There being no human beings whom can Maya agitate.

He offers to Himself, His great bepraisement.

The three Basal Attributes there have no advent,
 When the One and only One Sovran Lord was there.
 Then who was free of care and who beset with care,
 When He, Himself, is the persuader of His Own Self.
 Then who doth the talking, who is the listener itself,

He is loftier than the loftiest and infinitely great.

Nanak, He alone measures up to His splendid state.6.

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥
 ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
 ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥
 ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥
 ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥
 ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥
 ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥
 ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

Jah āp(i) rachio parpañch(u) akār(u).
Tih(u) guṇ maih kīno bishbār(u).
Pāp(u) punn(u) tah bhai kahāvat.
Koū narak koū surag bañchbāvat.
Āl jāl māiā janjāl.
Haumai moh bharam bhai bhār.
Dūkh sūkh mān apmān.
Anik prakār kīo bakhyān.
Āpan khel(u) āp(i) kar(i) dekhai.
Khel(u) saṅkochai tau Nānak ekai.(7)

When He Himself brought about the Cosmic Spread,
 And the three Basal Attributes of Maya in it He fed.
 When the terms goodness and sin became omni current,
 Some desired Heaven, some of Hell became a claimant.
 Then came the lures of Mammon, family entanglements,
 Egotism, delusions, oppressive fears and attachments.
 The feelings of honour, dishonour, happiness, sorrow.
 And numerous sentiments of varied descriptions also.
 His own play, He Himself enacts and beholds it fain,
 Nanak, when He folds up His play, is His Self again.7.

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥
 ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥
 ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥
 ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨ ਹੂ ਬਨੀ ॥
 ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥
 ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥
 ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

Jah abigat(u) bhagat(u) tah āp(i).
Jah pasrai pāsār(u) sant parīāp(i).
Dubū pākh kā āpeh dhanī.
Un kī sobhā un-bū banī.
Āpeh kautak karai anad choj.
Apeh ras bhogan nirjog.
Jis(u) bhāvai tis(u) āpan nāe lāvai.
Jis(u) bhāvai tis(u) khel khilāvai.
Be-sumār athāh a-ganai atolai.
Jio bulāvoh tio Nānak dās bolai. (8.21)

The Formless One is there Himself, where is His devotee,
 The Expanse is spread for establishing His saint's dignity.
 He is the Lord of both the saintly and the Mayaic states,
 Saint's glory, Maya's impress to their own natures relates.
 He, Himself performs marvels and plays games refreshing,
 He is detached Himself, yet all the sensations is He feeling.
 Whom He, so Wills, engages him in His Naam's devotion,
 Whom He, so Wills, entangles him in the world's commotion.
 O Infinite, Fathomless, Countless, beyond measure at all,
 What Thou cause him to say that utters Nanak, Thy Thrall. 8.21.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

SALOK(U)

*Jia jañt ke Thākurā āpe varṭan-bār.
Nānak eko pasariā dūjā kah dṛiṣṭār.(1)*

SHALOK

O, Thou, Sovran Lord of every living being,
Thou art Thyself operative everywhere.
Nanak, only the One Lord is All-pervading,
Who else can be seen at all anywhere.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥
 ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥
 ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਾਏ ਸਮਾਏ ॥
 ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
 ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥
 ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥
 ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ASṬPADĪ.

Āp(i) kathai āp(i) sun-nai-hār(u).
Āpeh ek(u) āp(i) bīsthār(u).
Jā tis(u) bhāvai tā srist upāe.
Āpnai bhāṇai lae samāe.
Tum te bhin nahi kichh(u) hoe.
Āpan sūt(i) sabh(u) jagat(u) paroe.
Jā kau Prabh jō āp(i) bujhāe.
Sach(u) Nām(u) soī jan(u) pāe.
So sam-darsī tat kā betā.
Nānak sagal srist(i) kā jetā.(1)

ASHTPADI

He, Himself speaks and the listener thereof also is He,
 He, Himself is One and Himself the cosmic multiplicity.
 When He, so Wills, then the Cosmic entirety He creates,
 In His Will, this Universe within Himself He assimilates.
 Nothing at all happens except that of His performance,
 He keeps strung in His Order the total Cosmic Expanse.

Whom the dear Lord, imparts perception supernal,
 That servitor of the Lord receives His Naam eternal.

He has realised the truth and looks on all equally,
 Nanak, He is the conquerer of all the foibles worldly.1.

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ॥
 ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ॥
 ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ॥
 ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ॥
 ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ॥
 ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ॥
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ॥
 ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ॥੨॥

*Jīa jantra sabh tā kai bāth.
 Dīn dae-āl anāth ko nāth(u).
 Jis(u) rākhai tis koe na mārāi.
 So mūā jis(u) manoh bisārai.
 Tis(u) taj(i) avar kahā ko jāe.
 Sabh sir(i) ek(u) Nirānjan Rāe.
 Jīa kī jugat(i) jā kai sabh bāth(i).
 Añtar(i) bāhar(i) jānōh sāth(i).
 Gun nidhān beaṇt apār.
 Nānak dās sadā balihār.(2)*

The life of all beings are controlled by Parbrahm,
 He cherishes the lowly and espouses society's scum.
 No one can kill that person whom the Lord guards,
 He is dead already, whom the Sovran disregards.
 Abandoning Him, for shelter where-to can we run,
 Over everyone runs the writ of the Immaculate One.
 Who controls the working of one's psyche in totality,
 Within and without, perceive Him ever in thy vicinity.
 Infinite, Boundless, of all virtues is He the Master,
 A sacrifice eternally to Him is Nanak, His servitor.2.

ਪੂਰਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥
 ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਰਹਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
 ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
 ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
 ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

*Pūran(i) pūr(i) rahe dae-āl.
 Sabh ūpar(i) hovat kirpāl.
 Apne kartab jānai āp(i).
 Antarjāmī rahio biāp(i).
 Pratipālai jīan habu bhāt(i).
 Jo jo rachio su tiseh dhiāt(i).
 Jis(u) bhāvai tis(u) lae milāe.
 Bhagat(i) kareh Har(i) ke guṇ gāe.
 Man antar(i) bisvās(u) kar(i) māniā.
 Karan-bār(u) Nānak ik(u) jāniā.(3)*

Absolute is the Compassionate Lord's pervasion,
 His beneficence He bestows liberally on everyone.
 Of His own doings, He alone Himself is aware,
 The Inner Controller operates fully everywhere.
 He sustains the creatures in ways of various kind,
 All His creatures contemplate Him in their mind.
 Whom He so Wills, with Himself, He unifies him,
 The Sovran he worships, His praise doth he hymn.
 With absolute faith within, in his Lord who believes,
 Nanak, the one Lord as the Eternal Doer he perceives.3.

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥
 ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ॥
 ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
 ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥
 ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

*Jan(u) lāgā Har(i) ekai nāe.
 Tis kī ās na bīrthī jāe.
 Sevak kau sevā 'han(i) āi.
 Hukam(u) būjh(i) param-pad(u) pāi.
 Is te ūpar(i) nahī bīchār(u).
 Jā kai man(i) basiā Nirāṅkār(u).
 Baṁdban tor(i) bhae nir-vair.
 An-din(u) pūjeh gur ke pair.
 Eh lok sukhīe parlok suhele.
 Nānak Har(i) Prabh(i) āpeh mele.(4)*

The servitor devotes himself fully to Naam-practice,
 In the realization of his hope, he never goes amiss.
 The service of such a servitor, Lord's acceptance gains,
 Acquiescing in His Will, the liberated state he obtains.
 There can be no other consideration of a higher kind,
 Than the abiding of the Formless Lord in one's mind.
 Breaking all bonds of worldliness, such rise above enmity,
 Ever they contemplate their Guru with absolute humility.
 They live happily herein, and serenity hereafter find,
 Nanak, the Sovran makes them with Himself affined.4.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ॥
 ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥
 ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ॥
 ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ॥
 ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ॥
 ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ॥
 ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ॥੫॥

*Sādh-saṅg(i) mil(i) karoh anand.
 Gun gāvoh Prabh Parmānand.
 Rām Nām tat(u) karoh bīchār(u).
 Durlabh deh kā karoh udhār(u).
 Anmrit bachan Har(i) ke gun gāo.
 Prān taran kā ebai suāo.
 Āṭh pahar Prabh pekhoh nerā.
 Miṭai agiān(u) hinsai andherā.
 Sun(i) updes(u) hirdai basāvoh.
 Man ichhe Nānak phal pāvoh.(5)*

Joining the holy congregation, bliss ye do realize,
 As the Lord of Perfect Bliss, there you eulogise.
 On the essence of the Lord's Naam, cogitate,
 The rarely obtained human life ye emancipate.
 His eternalising Word, His praise ye intonate,
 It is the only way for a being to itself liberate.
 Perceive the Sovran Lord all the time in nearness,
 Thy nescience shall disappear as well all darkness.
 Hearing the Guru's Gospel, it in thy heart retain,
 The desideratum of thy mind, Nanak, shall ye obtain.5.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ॥
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ॥
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ॥
 ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ॥
 ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ॥
 ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ॥
 ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ॥
 ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥੬॥

Halat(u) palat(u) due lebu savār(i).
Rām Nām(u) aṅtar(i) ur(i) dhār(i).
Pūre gur kī pūrī dīkhiā.
Jis(u) man(i) basai tis(u) sāch(u) parīkhiā.
Man(i) tan(i) Nām(u) japoh liv lāe.
Dūkh dard(u) man te bhau jāe.
Sach(u) vāpār(u) karoh vāpārī.
Dargah nib-hai khēp tumārī.
Ekā tek rakhoh man māhe.
Nānak babur(i) na āveh jāhe.(6)

To your life, here and hereafter, edification ye impart,
 When the Lord's Naam you enshrine in your heart.
 Consummate is the instruction of the perfect Guru,
 Whose mind fully imbibes it, he perceives the True.
 Recite the Lord's Naam with body and mind fixated,
 From your mind, grief, pain and fear are eradicated.
 O vendor, deal ye in the Naam's merchandise true,
 That your ware is accepted at the Court of the Dieu.
 Hold fast in your mind to the refuge of the One,
 Nanak, that your transmigrations are forever done.6.

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ॥
 ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ॥
 ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ॥
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖ॥
 ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ॥
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ॥
 ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ॥੨॥

*Tis te dūr(i) kahā ko jāe.
 Ubrai rākhan-bār(u) dhiāe.
 Nirbhau japai sagal bhau mitai.
 Prabh kirpā te prāṇī chhutai.
 Jis(u) Prabh(u) rākhai tis(u) nāhī dūkh.
 Nām japat man(i) hovat sūkh.
 Chintā jāe mitai ahaṅkār.
 Tis(u) jan kau koe na pahuchan-bār(u).
 Sir ūpar(i) thādhā gur(u) sūrā.
 Nānak tā ke kāraj pūrā.(7)*

Breaking away from Him, one has nowhere to turn to,
 One is saved by the contemplation of the Saviour true.

By dwelling on the Fearless all fears are obliterated,
 Thro' the grace of the Guru the being gets liberated.
 Whom the Lord shields, feels he no grief of any kind,
 On intoning His Naam, tranquil becomes his mind.
 His pride gets fully erased, all his vexations disappear,
 No one can measure upto him, to become his compeer.

Over him ever stands guard, the redoubtable Guru,
 Nanak, all his undertakings successfully go through.7.

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥
 ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥
 ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥
 ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥
 ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥
 ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

Mat(i) pūrī anmrit(u) jā kī drisṭ(i).
Darsan(u) pekhat udhrat srisṭ(i).
Charan kamal jā ke anūp.
Saphal darsan(u) suṇdar Har(i) rūp.
Dhañn(u) sevā sevak(u) parvān(u).
Añtar-jāmī Purakh(u) pradbān(u).
Jis(u) man(i) basai su hot nihāl(u).
Tā kai nikat(i) na āvat kāl(u).
Amar bhae amrā pad(u) pāiā.
Sādh saṅg(i) Nānak Har(i) dhiāiā. (8.22)

Perfect is whose understanding, whose look eternalising,
 Getting a glimpse of whom is for all the world edifying.
 Whose Lotus-Feet in their beauty are without a parallel,
 Beauteous is the Sovran's form, His glimpse is beneficial.

Blessed is His service and acceptable is His servant,
 A Diviner of hearts is He, a Personage pre-eminent.
 In whose heart the Lord abides, blessed he becomes,
 The spectre of death in his proximity noways comes.
 They transcend transmigration, gain the eternal state,
 Nanak, in the holy sodality, the Lord who contemplate.8.22.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

SALOK(U)

*Giān anjan Gur(i) dīā agiān andher binās(u).
Har(i) kirpā te sañt bhetīā Nānak man(i) pargās(u).(1)*

SHALOK

The Guru has blessed the eyes with divine vision,
The darkness of nescience has vanished, lo.
The Guru's grace brought in contact with a saint,
Nanak, the mind with enlightenment is aglow.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ॥
 ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ॥
 ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ॥
 ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ॥
 ਨਉਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ॥
 ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸਮੁ॥
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦੁ॥
 ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦੁ॥
 ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ॥੧॥

ASṬPADĪ

Sant saṅg(i) antar(i) Prabh(u) dīṭhā.
 Nām(u) Prabhū kā lāgā mīṭhā.
 Sagal samigrī ekas(u) ghaṭ māhe.
 Anik raṅg nānā dṛiṣṭāhe.
 Nau-nidh(i) amrit(u) Prabh kā Nām(u).
 Dehī maīh is kā bisrām(u).
 Sunn samādh(i) an-bat taḥ nād.
 Kaban(u) na jāī acharaj bismād,
 Tīn(i) dekhiā jis(u) āp(i) dikhāe.
 Nānak tis(u) jan sojhi pāe.(1)

ASHTPADI

I have seen the Lord within, in the saint's company,
 The Sovran Lord's Naam, now savours sweet to me.
 Within the One's Being lies the entire universe.
 Seen there are human dramas, countless, diverse,
 The Lord's Naam is nectar above treasures of all kind.
 Its dwelling place is within the human body, we find,
 There is absence of thought, unstruck melody is heard.
 Its marvellousness can't be by word of mouth uttered,
 All this he beholds, whom He such a vision endows.
 Nanak, on this servitor supernal perception He bestows.1.

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥
 ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥
 ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
 ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
 ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥
 ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥
 ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥
 ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥੨॥

So an̄tar(i) so bāhar(i) anant.
Ghaṭ(i) ghaṭ(i) biāp(i) rahiā bhagvant.
Dharan(i) māhe ākās pae-āl.
Sarab lok pūran pratipāl.
Ban(i) tin(i) parbat(i) bai Pār-brahm(u).
Jaisī āgiā taisā karam(u).
Paun pāṇī haisan̄tar māhe.
Chār(i) kuṇṭ dab-dise samāhe.
Tis te bhinn nahī ko ṭhāo.
Gur prasād(i) Nānak sukh(u) pāo.(2)

The Infinite Lord is within everything and without too,
 Through each and every being pulsates the Sovran True.
 He pervades the earth, the sky and the regions far off,
 He sustains fully the beings of all habitations thereof.
 Mounts, forests and glades, pervades the Supremus,
 As the Sovran commands, all beings perform thus.
 Pervades He the winds, all the fires and all waters,
 Permeates in all the directions, all the four quarters.
 There is nothing, no place sans His eternal presence,
 Nanak, gain ye peace, thro' this, Guru-given intelligence.2.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥
 ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਰਤੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥
 ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥
 ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥
 ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥
 ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥
 ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

Bed purān simmrī(i) maib dekh(u).
Sasiar sūr nakhyatra maib ek(u).
Bānī Prabh kī sabh(u) ko bolai.
Āp(i) adol(u) na kab-hū dōlai.
Sarab kalā kar(i) kbelai kbel.
Mol(i) na pāīai guṇah amol.
Sarab jot(i) maib jā kī jot(i).
Dhār(i) rabio suāmī ot(i) pot(i).
Gur parsād(i) bharam kā nās(u).
Nānak tin maib eb(u) bisās(u).(3)

In Vedas, Puranas, Simrities perceive His presence,
 In Sun, moon and stars is the One's immanence.
 Every being utters what the Lord makes him to say,
 He, Himself is ever equipoised and wavers no way.
 He plays His games, employing all His puissance.
 He is inestimable, beyond appraisal is His excellence,
 Through all lights shines forth His eternal refulgence.
 He sustains as warp and woof the fabric of existence,
 By the grace of the Guru is all their dubiety shed,
 Nanak, in their mind His omnipresence gets embedded.3.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥
 ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥
 ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥
 ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

Saṁt janā kā pekhan(u) sabh(u) Brahm.
Saṁt janā kai hirdai sabh(i) dharam.
Saṁt janā suneh suhb bachan.
Sarab biāpī Rām saṁg(i) rachan.
Jin(i) jātā tis kī eh rahat.
Sat(i) bachan sādhu sabh(i) kahat.
Jo jo hoe soī sukh(u) mānai.
Karan karāvan-hār(u) Prahb(u) jānai.
An̄tar(i) base bāhar bhī ohī.
Nānak darsan(u) dekh(i) sabh mohī.(4)

Whatever the saintly persons see in the Sovran verily,
 In their minds all thoughts are of righteousness only.
 Only the good utterances, the saintly folks listen to,
 They are ever absorbed in the all-pervading Dieu.
 Who have realized Him they know this in sooth :
 That what the Sadhu says is nothing but the truth.
 Whatever takes place is for their felicity they aver,
 They realize the Sovran as the Doer and the Causer.
 Within abides the Sovran, pervades without as well,
 Nanak, the visualization of this casts a universal spell.4.

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ॥
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ॥
 ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ॥
 ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ॥
 ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ॥
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥
 ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ॥
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ॥
 ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ॥੫॥

Āp(i) sat(i) kīā sabh(u) sat(i).
Tis(u) Prabh te saglī utpat(i).
Tis(u) bhāvai tā kare bisthār(u).
Tis(u) bhāvai tā ekaṅkār(u).
Anik kalā lakhī nah jāe.
Jis(u) bhāvai tis(u) lae milāe.
Kavan nikat(i) kavan kabīai dūr(i).
Āpe āp(i) āp bharpūr(i).
Antar-gat(i) jis(u) āp(i) janāe.
Nānak tis(u) jan āp(i) bujhāe.(5)

True is He, Himself, all that He hath created is true,
 All the Expanse hath ensued from the Sovran Dieu.
 If He so Wills, He brings about His cosmic Extension,
 If He so Wills, He becomes again the Unmanifest One.
 Beyond man's comprehension are His powers untold,
 Whomsoever He so Wills, He takes him into His fold.
 Who can be called as near Him or at a great distance,
 When He, all by Himself, fully pervades His expanse.
 Of the inner edified state, whom He makes to conceive,
 Nanak, His absolute pervasion, He causes him to perceive.5.

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ॥
 ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ॥
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ॥
 ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ॥
 ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ॥
 ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ॥
 ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ॥
 ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ॥੬॥

Sarab bhūt āp(i) varīārā.
Sarab nain āp(i) pekhan-bārā.
Sagal samagrī jā kā tanā.
Āpan jas(u) āp hī sunā.
Āvan jān(u) ik(u) kbel banāiā.
Āgiā-kārī kīnī māiā.
Sabb kai madh(i) alipto rahai.
Jo kichh(u) kahṇā su āpe kahai.
Āgiā āvai āgiā jāe.
Nānak jā bhāvai tā lae samāe.(6)

Through all living beings, functions the Prime Mover,
 Through all their eyes, He is Himself the observer.
 The Cosmic Totality forms His Substantial Self,
 His personal laudation He listens to, Himself.
 All comings and goings, His sport He hath made,
 The web of worldliness works as His hand-maid.
 He exists within all, yet aloof from all He stays,
 Whatsoever is to be said, that He, Himself says.
 As ordained man takes birth, as ordained he dies,
 Nanak, whom He so Wills, him with Himself unifies.6.

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥
 ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥
 ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥
 ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥
 ਆਪਿ ਸਾਰੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਰੁ ॥
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਜੁ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥

*Is te hoe su nāhī burā.
 Orai kahoh kinai kachh(u) karā.
 Āp(i) bhalā kartūt(i) at(i) nīkī.
 Āpe jānai apne jī kī.
 Āp(i) sāch(u) dhārī sabh sāch(u).
 Ot(i) pot(i) āpan saṅg(i) rāch(u).
 Tā kī gat(i) mit(i) kahī na jāe.
 Dūsar hoe ta sojhī pāe.
 Tis kā kīā sabh(u) parvān(u).
 Gur prasād(i) Nānak eh(u) jān(u).(7)*

What He doth or causeth to be done, is harmful never,
 Pray tell who other than Him, hath done anything ever.
 He is noble Himself, extremely good are His actions,
 Only He, Himself knows what lies in His mentations.
 True is He, all the Creation that He sustains is True,
 With Himself, which is woven, through and through.
 His measure, the state of His Being is past expression,
 Were there one besides, he could give his impression.
 Acceptable to everyone is all that He hath done,
 Nanak, thro' Guru-Grace this knowledge gains one.7.

ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥
ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥
ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥
ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

*Jo jānai tis(u) sadā sukh(u) hoe.
Āp(i) milāe lae Prabh(u) soe.
Ob(u) dhanvant(u) kulvant(u) pat(i)vant(u).
Jīvan mukt(i) jis(u) ridai Bhagvant(u).
Dhānn(u) dhānn(u) dhānn(u) jan(u) āiā.
Jis(u) prasād(i) sabh(u) jagat(u) tarāiā.
Jan āvan kā ibai suāo.
Jan kai saṅg(i) chit(i) āvai Nāo.
Āp(i) mukt(u) mukt(u) karai saṁsār(u).
Nānak tis(u) jan kau sadā Namaskār.(8.23)*

Eternal peace he enjoys, who all this comprehends,
The Supreme Lord that being, with Himself blends.
He is verily well born, honourable and truly affluent,
Liberated-alive, in whose heart abides the Omniscient.
Blessed indeed blessed, is the coming of His devotee,
By whose grace gets liberated, the entire humanity.
The purpose of such a man's coming here is we find,
That in his company, His Naam comes to your mind.

Liberated is he himself, all the world he liberates,
Nanak, such a devotee forever and ever, acclaim we.8.23.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

SALOK(U)

*Pūrā Prabh(u) ārādhiā pūrā jā kā Nāo.
Nānak pūrā pāiā pūre ke gun gāo.(1)*

SHALOK

Whoso contemplated the Consummate Sovran,
Whose Naam is Consummate too.
Nanak, he attained the Consummate One ,
Eulogise ye the Consummate Dieu.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥
 ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥
 ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥
 ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥
 ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ASTPADI.

Pūre gur kā sun(i) updes(u).
Pārbrabhm(u) nikat(i) kar(i) pekb(u).
Sās(i) sās(i) simroh Gobind.
Man antar kī utrai chind.
Ās anit tiāgoh tarang.
Sant janā kī dbūr(i) man maṅg.
Āp(u) chhod(i) bentī karoh.
Sādh sang(i) agan(i) sāgar(u) taroh.
Har(i) dhan ke bhar(i) lehu bhandār.
Nānak gur pūre namaskār.(1)

ASHTPADI

Hearing the Perfect Guru's instruction true,
 Perceive the Lord Supremus ever near you.
 With every breath remember the Sovran Deity,
 From your mind shall disappear every anxiety.
 Surging desires for the transient things ye allay,
 For the dust of the saints' feet in your mind pray.
 Renouncing your egotism, humbly supplicate Him,
 In the saint's company, the Ocean of Fire ye swim.
 With the wealth of the Lord's Naam fill your coffer,
 Nanak, to the perfect Guru, your salutations you offer.1.

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ॥
 ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ॥
 ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ॥
 ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ॥
 ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ॥
 ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ॥
 ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ॥
 ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ॥੨॥

*Khem kusal sahaj ānaṇḁ.
 Sādh saṅg(i) bhaj(u) Parmānaṇḁ.
 Narak nīwār(i) udhārōh jīo.
 Gun Gobīṇḁ aṇmrit ras(u) pīo.
 Chit(i) chitvoh Nārāiṇ ek.
 Ek rūp jā ke raṅg anek.
 Gopāl dāmodar dīn dae-āl.
 Dukh-bhañjan pūran kirpāl.
 Simar(i) simar(i) Nām(u) bāraṇ-bār.
 Nānak jīa kā ehai adhār.(2)*

Weal, calm life and bliss of equipoised state gain ye,
 When the All-Blissful, ye contemplate in saint's company.
 Dispelling hellish tendencies, your soul ye deliver,
 As ye praise His virtues, His Naam's nectar savour.
 Keep the One Sovran Lord ever fresh in your remembrance,
 He is One, infinite are His nuances, infinite variance.
 Sustainer of the universe, tender-hearted for the lowly,
 Annnuller of suffering, All-pervading, gracious wholly.
 Over and over again, on His Naam repeatedly dwell,
 Nanak, for every soul-being, this is the refuge primal.2.

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ॥
 ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ॥
 ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ॥
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ॥
 ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ॥
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ॥
 ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ॥
 ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ॥
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ॥
 ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ॥੩॥

*Utam salok sādḥ ke bachan.
 Amulik lāl eh(i) ratan.
 Sunat kamāvat hot udbār.
 Ap(i) tarai lokah nistār.
 Saphal jīvan(u) saphal tā kā saṅg(u).
 Jā kai man(i) lāgā Har(i) raṅg(i).
 Jai jai sahad(u) anāhad(u) vājai.
 Sun(i) sun(i) anad kare Prabh(u) gājai.
 Pragṭe Gupāl mahānt kai mātḥe.
 Nānak udbre tin kai sāthe.(3)*

The utterances of a saint are the holiest of eulogies,
 They are the priceless gems and invaluable rubies.
 Who listens, lives accordingly, edified becomes he,
 He liberates himself and helps liberate humanity.
 Fruitful is his life and his company too is fruitful,
 With love for his Sovran, is whose heart brimful.
 Within him ceaselessly ring, the strains triumphal,
 Bliss savours he, listening to the Melody Celestial.
 On the noble man's brow is revealed the Lord's glow,
 Nanak, in such a person's company many across the Main
 row.3.

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥
 ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥
 ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥
 ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੋਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

Saran(i) jog(u) sun(i) sarnī āe.
Kar(i) kirpā Prabh āp milāe.
Miṭ(i) gae hair bhae sabh ren.
Anmrit Nām(u) sādḥ saṅg(i) lain.
Su-prasaṅn bhae Gurdev.
Pūran hoī sevak kī sev.
Āl janjāl bikār te rabte.
Rām Nām sun(i) rasnā kabte.
Kar(i) prasād(u) dae-ā Prabh(i) dhārī.
Nānak nih-hī khēp hamārī.(4)

Hearing that thou art able to shelter, we implored Thee,
 O, Lord with Thyself, Thou united us, showing Thy pity.
 All enmity ended, we became the lowliest of the lowly,
 Naam-nectar we savour now in the company of the holy.
 Highly pleased with us is our Guru, our Sovran Lord,
 As the service of His servitor, gained His full accord.
 From sin and worldly entanglements we became free,
 Listening to the Lord's Naam, His Naam too recite we.
 Showing grace, the Sovran bestowed on us benevolence,
 And our merchandise, Nanak, at His court gained acceptance.4.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥
 ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥
 ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥
 ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥
 ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

*Prabh kī ustai(i) karoh sañt mūt.
 Sāvdhān ekāgar chīt.
 Sukhmanī sabaj Gobind gun Nām.
 jis(u) man(i) basai su hot nidhān.
 Sarab ichhā tā kī pūran hoe.
 Pradhān purakh(u) pragat(u) sabh loe.
 Sabh te ūch pāe asthān(u).
 Bahur(i) na hovai āvan jān(u).
 Har(i) dhan(u) khāṭ(i) chalai jan(u) soe.
 Nānak jiseh prāpat(i) hoe.(5)*

Dear saintly souls, let us utter the Lord's bepraisement,
 With a mind fully concentrated and in full awakenment.
 The spontaneous praise of the Lord's Naam is Sukhmani,
 In whose mind it gets a hold, full of virtues becomes he.
 All the desires of such a devotee, gain due fulfilment,
 He gets known in the world as a person pre-eminent.
 To the highest of levels reaches his equipoised state,
 In the cycle of transmigration he does not re-gyrate.
 Laden with the wealth of Naam from the world he goes,
 Nanak, on whom as pre-ordained this wealth He bestows.5.

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ॥
 ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ॥
 ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ॥
 ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ॥
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ॥
 ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ॥
 ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਭਾ॥
 ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇਤਾ॥
 ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ॥
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ॥੬॥

Khem sānt(i) ridh(i) nav nidh(i).
Budh(i) giān(u) sarab tab sidh(i).
Bidiā tap(u) jog(u) Prabh dhiān(u).
Giān(u) sresth ūtam isnān(u).
Chār(i) padārath kamal pragās.
Sabh kai madh(i) sagal te udās.
Suṇdar(u) chatur(u) tat kā betā.
Sam-darsī ek dṛiṣṭetā.
Eh phal tis(u) jan kai mukh(i) bhane.
Gur Nānak Nām bachan man(i) sune.(6)

Happiness, peace, great authority, treasures of all kind,
 Wisdom, knowledge, supernatural powers of the mind.

Learning, meditation, Lord-union, intense devotion,

The finest knowledge, the supernal inner ablution.

Four cardinal articles and the mind-lotus's unfoldment,
 Detachment within, in outward living full involvement.

Beauty, acumen, knowledge of Divine essentiality,

Just outlook and the realization of the omni-parity.

These benefits gains he, who not only recites verbally,
 Naam and Guru-word, Nanak, but also listens to them
 inly.6.

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ॥
 ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥
 ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ॥
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ॥
 ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥
 ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ॥
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ॥
 ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ॥
 ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ॥੨॥

*Eh(u) nidhān(u) japai man(i) koe.
 Sabh jug maib tā kī gat(i) hoe.
 Guṇ Gobind Nām dhun(i) bāṇī.
 Simrit(i) sāstra Bed bakhāṇī.
 Sagal matānt keval Har(i) Nām.
 Gobind bhagat kai man(i) hisrām.
 Kot(i) aprādh sādḥ saṅg(i) miṭai.
 Saṅt kripā te jam te chhuṭai.
 Jā kai mastak(i) karam Prabh pāe.
 Sādḥ saraṅ(i) Nānak te āe.(7)*

His Naam, the mine of virtues, whosoever recites inly,
 Gets enlightened in whatsoever period of time he be.

His words are Lord-eulogy, Naam-vibration's flow,
 All the scriptures of the world have pronounced it so.
 Of all religious thoughts, Lord's Naam is the essence,
 In the minds of His devotees, it has a lasting presence.
 By associating with a Sadhu, countless sins are seared,
 By the Saint's grace, from Yama's noose, is one cleared.

On whose brows, His Grace-Writ inscribes the Dieu,
 Nanak, for his shelter, the persons, hasten to a Sadhu.7.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥
 ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥
 ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥
 ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਨੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

Jis(u) man(i) basai sunai lāe prī(i).
Tis(u) jan āvai Har(i) Prabh(u) chī(i).
Janam maran tā kā dūkh(u) nivārai.
Dulabh deh tat-kāl udhārai.
Nirmal sobhā amrit tā kī hānī.
Ek(u) Nām(u) man māb(i) samānī.
Dūkh rog binse bhāi bharam.
Sādh Nām(u) nirmal tā ke karam.
Sabh te ūch tā kī sobhā hānī.
Nānak eh guṇ(i) Nām(u) Sukhmanī. (8.24)

In whose mind abides Naam, who listens to it lovingly,
 This devotee remembers his Sovran Lord continually.
 Annulled for him, is the pain of birth and death, again,
 His hard to find, human body, gets salvation amain.
 His glory is spotless and nectarine his utterance,
 As his mind is imbued with His Naam's immanence.
 Effaced are all his woes, fears, doubts and afflictions,
 He is acclaimed as a saint, spotless are all his actions.
 The highest of all levels reaches this person's dignity,
 Nanak, for these virtues, is His Naam, the fount of serenity.8.24.